

६

“ தவிவாணக்கிளை ஜனங்களுக்காக்கியு, மேல்
ம் தவிழ்வாணக்கில் வழைக்கிற பலதானங்களில். நான்
கவிதைப்பாற்றுகிறேன் கவி வாணி பிரயோகத்தை
அவிழுவார்போலெ செவிழி பிளையை
ஒன்று? ” துட்டிலிலு.

കണ്ണൻ നന്ദി.

മുന്ന കവിയുടെ ജീവചരിത്രം കവിതാളണം
മുതലായവയെ പറി ഗവാങ്ങൾ ലക്ഷ്യം
ക്കൊറിയിൽ

വി. കേ. നാരായണപുരുഷൻ

മുഴക്കിവായി

ବୈ ପୁଣ୍ୟ.

३७

“ தவியானங்களை ஜனங்களுக்காக்கியு, மேல் பொதுமக்களுக்கும் வழங்கி வருதல் என்று சொல்கின்றன. நான் கவிதைப்பாற்றுகின்ற கவி வாணி பிரயோகத்தை அவியூனஸுவாபோலெ செவியு, பிளையை கூட்டு? ” தீண்டிலிலு.

കണ്ണമുൻ നന്ദി.

എന്ന കവിയുടെ ജീവചരിത്രം കവിതാളണം
മുതലായവയെ പറി ഗവണ്മാൻ ലക്ഷ്യർ
ക്കൊറിയിൽ

வி. கே. நாராயணப்பிடுத்துவி. எ

മുഴക്കിവായി

ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରମାଣନା.

കു^ട ३०००.

പ്രിയോചനസ്വരംബവി.ഗ് ഫ്രണ്ട്.

ଶ୍ରୀମତୀ. ନାନ୍ଦିତ୍ୟର

1082.

“എല്ലാവിന്റെ മനസ്സിലുണ്ടാവുന്നതു പറ്റുക.

ಕ್ರಾಂತಿಕಾರ್ಯಗಳ ವಿಷಯ.

DEDICATED BY KIND PERMISSION
TO

HIS MOST GRACIOUS HIGHNESS, SREE RAMA VURMA

Kulasekharakireetapathy, K. G. C. S. I., K. G. C. I. E.,

&c. &c. &c. &c. &c.

THE MAHARAJAH OF TRAVANCORE

BY

HIS HIGHNESS' LOYAL & HUMBLE SERVANT

The Author

— സ റ ട പ ള ഓ . —

യത്തുവിഷകളവായപ്പാരകക്കല്ലാസംരത്തിനാൽ ഘട്ടിനായ്
കർമ്മഗ്രഹം കാലുസർവ്വസന്നാംസത്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്ന
യത്തുവിഷകളുടെ വിവരങ്ങൾക്കുന്നതിനിടംവരു.
തത്തുവക്കുവിഷകളുടെ വിശദവിവരങ്ങൾ പ്രാണിപ്പാളിക്കുന്നതം

റബ്രി. കെ. നാരാഥാവിള്ളൽ.

Preface.

This treatise is in substance the paper on Kunchan Nambiar which I read under the auspices of the Government Lecture Committee. I would fain have allowed it to perish with its delivery there had it not been for the guarantee afforded by a few friends that it deserved to survive the function in the Town Hall and if printed it would serve as a general Introduction to Nambiar's works. A few slight additions which could not be conveniently attempted in the essay, considering the claims of time, have been made to it, in publishing it in the present shape. But even here I am sorry I was not able to examine some of the new theories such for example as point to Kidangoor as the birth-place of Nambiar and to a certain Nambudiri Brahmin as his father, chiefly owing to the lack of reliable information. Yet the reader will note that I have not scrupled to draw too freely upon uncorroborated traditional accounts. Conscious as I am that the existence or even the prevalence of a tradition is no voucher for its truth, I thought, I was warranted, seeing that the very traditions are becoming rare and difficult to have, in getting together as many of them as I could. In the light of further researches or by abler hands they may be either confirmed or knocked on the head. I myself hope to do something more in the next edition of this book, if such a thing be ever called forth.

The critical portion of the book, I fear, will fail to win the approbation of the professional reviewers and journalistic knights-errant, our arch-benefactors, who, though always striving and vying with each other, by the congenial exercise of frothy vituperation, to bring dawn to this benighted land of ours—benighted as mirrored in their benighted brains—do me occasionally the service of amusing me by their fits of critical headache brought on by ineradicable envy. The indulgent reader will find, that in spite of all the critical ploughing-up of our literary field one of the chief features, if not the chief feature of Nambiar, our people's poet—I mean his satirical aspect-had not hitherto been brought to prominence. In this as well as a few other points, if the student of literature concedes that I may legitimately put forth a modest claim for originality I think I shall be sufficiently rewarded.

Little remains to be added in this prefatory notice except to thank the Lecture Committee for having kindly sanctioned the essay.

H. H. The Maharajah's College,

13th Nov. 1906.

P. K. Narayana Pillai.

ക്രിസ്തവ നമ്പ്രാർ.

—+ ദന്തം അദ്ധ്യായം. +—

അപലപ്പുണ്ട് ശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമി ക്രൈസ്തവത്തിനിന്നും മുന്ന് നാലു വിള്ളിപ്പാട് തെക്കായി, നമ്പിയാർ മം. എന്ന പേരുള്ള ഒരു ചെറിയ ഭവനം ഉണ്ട്. അവിടം ഇപ്പോൾ ഒരു പരബ്രഹ്മാധികാരി ക്രൈസ്തവരുമാനേന്നു തോന്നുന്നത്. ഒരു ക്രൈസ്തവം ദന്തം ദൃതവച്ചതിനു മുമ്പ് അവിടെ വസിച്ചിരുന്ന അതു ഇപ്പോഴത്തെ ക്രൈസ്തവരുമാനുന്നിന്നും. മഴരു ഭിന്നനായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം യഥ: സ്ത്രീരന്നായി മല അഞ്ചലാട്ടം സംസ്ഥാനത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു. ഉണ്ടെങ്കിൽ വരുത്തായ പ്രജനാശക്തിക്കാണ്ട് കേരളീയരുടെ ഭാഷിക്ക വികാസ ചു. വിശ്വാസതയും. സാധിത്രുതിനു അസാമാന്യ സ്വഭവത്തുകൂടി. സ്വാദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടിട്ടില്ല ഇന്നമഹാശ്രീ വാസസ്ഥാനമായിരുന്ന പ്രസ്തുത ഭവനത്തെ, ഷേക്കസ്‌പീയർ, പേര്യ്‌സ് വാത്തു, മുതലായ ആംഗീകാരവി ശ്രേഷ്ഠമാരുടെ വാസസ്ഥലം. ഇതലായവരെ സാമിത്രരസികരണാർച്ചപ്രസ്താവനയും പോലെ ഭാഷിംമാനിക്കും ഇപ്പോൾ ചെന്നകണ്ട് ബുഝി മാറിപ്പു. 0.0. ഡിക്കു ത്രജ്യത്തു എഴുതുത്തുന്നുണ്ട് സാരെയെ നില നിന്തുന്നതിന്നുവേണ്ടി തിരുത്ത് എന്ന ഫലത്തു ചെയ്യുവെന്നതായ യത്രാദ്ദേശങ്ങൾ സദ്ഗംമായി ഒരാറംഭിച്ചു. അപലപ്പുണ്ട് കാണ്ണാനിപ്പു; എക്കിലും അനേകം ഓട്ടളിജ്ഞി കാർ മുൻപറഞ്ഞ ഭവനത്തിൽചെന്ന പ്രഭക്കുണ്ടാംവച്ചു തൊഴുതുചോക്കുന്നതു കൂടിട്ടിട്ടില്ലതായി ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കു

നീ അത്തുകൾ വളരെപ്പെട്ട എന്നോടുചൂണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതാവാ ഭാഷാകവിതയാകന്ന നദേശമമണ്ണല്ലതിൽ അതിപ്രകാരെ മാനമായിനിന്ന ജനങ്ങളെ അളവി എ ഭരിതമാരാക്കി തിക്ക നീ റംകഷഗ്രത്തിനു ബാഹ്യങ്ങളായി നിക്ഷാന പെടുമാനപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ടും ഇല്ലെങ്കിൽ എൻ്റുമാനിയുള്ളൂ ? റംമഹറനാക്കട്ടെ ഭാഷയിൽ ഒത്തരായോരസാമിത്രു സംശ്യാനം നിശ്ചിച്ചു അതിനെന്നായിപതിയായിനിന്നഭാഡിമാനിക്കുടെ മാനസിക ദ്രോധാത്രപമായ ക്രമത്തെ കൈപ്പററിവതുണ്ട്. ഇതിനു ഇല്ലേയത്തിനുള്ളൂ അവകാരേഖപ്പും എന്നെല്ലാമെന്ന നിലന്നയിക്കുന്നതിനാക്കണ്ടു ഇതിനു ഒരിയതിച്ചുകൊള്ളുന്നതു. റംമ വാൻറ ആത്മരണിയമായ നാമധ്യാഹം ക്രമുൾ എന്നാക്കുന്നവും ഇല്ലപ്പോക്കും. നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുമല്ലോ.

കവികളുടെജീവചരിത്രത്തെക്കാരിച്ചുപ്പുത്തുംജനങ്ങൾക്കുംജിഞ്ഞാനുകല്ലോകനും. നദേശസഹസ്രമായി അരമണിക്കുന്നതും. സാരിക്കുന്നവയെന്നപ്പറവിനമക്ക എന്നെല്ലാമുംജിഞ്ഞാസ യുണ്ടാക്കുന്നുമിതിയും, റസാനകങ്ങളായവാക്കുങ്ങളെക്കാണ്ട പുംബാരമെന്നുണ്ട് കവികളെപ്പററി ജനങ്ങൾക്കില്ല കാരം എന്തുകൊംക്കും അഞ്ചരിക്കുന്നതു സപ്തംഗ്രാമ്യമായിരിക്കുമല്ലോ. ക്രമുൾ നഘ്യാരുടെ ജനങ്ങളെക്കിളിക്കിട്ടി മംഗലമരംകുന്ന. കിളിക്കിവിച്ചു, കിളിക്കിവിച്ചു എന്ന ഭാവിച്ചു അതിനുസ്ഥിതത്തിൽ തുകപുരം എന്നും ഒരു നാമധ്യാഹം കാണുന്നുണ്ട്. കിളിക്കിവിച്ചുയും അതിനുന്നതുള്ള തിരഞ്ഞെടുപാടും മലയും നഘ്യാരുടെ ജനനകാലത്തു കൊച്ചുരാജാവിന്നേരിവ കയായിരുന്നു. ഒക്കെ കിളിക്കിവിച്ചു പിന്നീട് ടിപ്പുവിന്നേരിനുകൂടുതുകൂടാരു ഉത്തര കേരളത്തിൽ ചുവരിയിച്ചുതിനോടുകൂടിയാണെന്ന തോനുണ്ട്, ചിന്നിച്ചുതിനിനയജ്ഞരായഞ്ചീ കീക്കുമ്പും കാരക്കുടെ കൈവശത്തിൽ ചെട്ടുതിരഞ്ഞെടുപാടും മലയും. കൊച്ചുരാജിസംശ്യാനത്തു ചേന്നതാകുന്നു. കവിയുടെ ജനനം കൊല്ലും. പുപ്പം മാണിക്കുടാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ വേദനും പാരമാരിയായി

ദാക്ഷമാദരം എന്നൊരു നസ്പുരാത്. അരങ്ങേവത്തിനു അനുസരബു തണ്ടായിരുന്ന സ്ഥിതിക്കു സക്രിയാദരിയായിച്ചുജാക്കിയ പ കഷിം ഒരു നാഡിയാരുമാണെന്നും. അഭിജന്താന ശാക്കത്തു കുടം അടക്കമെന്നായി രചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള രാഖവൻ നാഡിയാർ, കു വേൾ നസ്പുരാതുടെ ഒരു ഭാഗിനേയുന്നാണെന്ന ചിലക്ക് രണ്ടി പ്രായമുള്ളതായിക്കാണുന്നു. കുവേൾ നസ്പുരാതുടെ ബഹുമാ ത്തിലെ കവനങ്ങൾ എന്ന വിചാരിപ്പാന്തിഞ്ഞുള്ള മുതികൾ മുംബാക്കിയതിൽ അരങ്ങേവത്തിനേരു അന്തു വിത്രംത്രാസം കാംപു നാകകാലക്കാരപഞ്ചത്തം. അമ്മദറശ്രതു തന്നെക്കാലിയെന്നുന്ന സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. വിശ്വീകൂഢായ സരസ്പതിവിപാസം. ദിവ്യ ജന പ്രസാദം.കൊണ്ടപ്പുംതെളുണ്ടുവിശ്വാസമി സ്ത്രിയുള്ളവർ പതിവുപോലെ നസ്പുരാരെപ്പററിയു. കുടികൾ ഉ ണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഘത്രികക്കെ വേദ്ധികക്കിച്ചുകൊടുപ്പാണുചെഡിച്ചു ണ്ടാക്കിയ സപ്തദ്യന്വുംകൊണ്ട് കിള്ളിക്കിപ്പിയിൽ ചെന്ന ചോറ് ഒരു സാധ്യ ഗ്രൂപ്പമാണും, ഘണാക്കിച്ചി കുഴക്കെവിൽ വ മുട്ടി കുളിച്ചുകൊണ്ട് റിക്കങ്ങേവ അരു വചി കടന്നപോയ ഒരു പ ശ്രൂ കിഴിയുടു മുകളിൽ തന്നെ അന്തു മുടത്തക്കവല്ലും. ചാണക മിത്രുന്നു. നാമ്പരി കുളിച്ചു കയറിയപ്പോൾ കിഴിക്കാണായു യാർ വഴിരെ മുണ്ടിച്ചു അമ്പലാത്തിൽ പോയിതന്നുന്നു. അ നന്നരം.നസ്പുരാതുടെ മാതാവാഹനങ്ങളിയാർ ഫോമയുംവാരവു സ്വന്നപ്പോൾ കണ്ണക്ക് ത്രിയകിഴിച്ചുടക്കമന്മനായ ഗ്രൂപ്പമാണു ന കൊണ്ടുകൊടുത്തു എന്നും. അന്തുകൊണ്ട് സമ്മുഖനായ അ ഭോഗം. “പ്രസിദ്ധനായ ഘത്രംണ്ടാക്കട്ടേ” എന്ന നാഡിയാ രൂ അന്നമുണ്ടായ ഏകക്കമാണു ഒരുക്കമാ. ഇനിയൊരു കുടയു ജൂതു സംസ്കൃതത്തിലാക്കയാൽ കരാട്ടി ഗൗരവ ഭാവിച്ചു താണു. അതു “മഹാന്മഹിതം.” എന്നൊരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ ന സ്പുരാരെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണുന്നു പഠിത്തുരൂപാം അമ്പലപ്പും, തലവടിയിൽനിന്നും. എനിക്കയുച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതാക്കുന്നു. “കദാ ചിത്തസസ്പ്പവാക്കിക്കോ മുത്തുമഹം.പ്രതിഗ്രച്ചുക്കുമലേപു മീ ദ്രം.ക്രതചിത്തഗ്രിഗ്രിതു പ്രദേശരേമരുച്ചുചിത്തനുന്നാരിഞ്ചു കാഴി സദ്ധ്യനാവാമപാദേശജ്ഞാ: സന്ധാതചേതനാ: ചിന്നമുള്ളുരുരു ര ചെയ്യുന്നത്. തദാതപ എവ ചിന്തിത സന്താനല്ലത്തു മധ്യി

ക്രാതുരം മഹാദേവത യാഗരച്ചുപ്പുച്ചത്തിനിടന ജഗദ്ദാ
നാഡ് ഉള്ളറാസമരങ്ങ സാദ്വൈഷ്ണവവദനാവിഞ്ചാ ക്ഷേക
ശ്രൂക്കരാര വിഞ്ചാ തന്ത്രാഗതിരകാരിജ്ഞം. തന്ത്രവു അംഗ
സ്വക്രമാര, ക്രമാരക്രമവു ഫ്രേമാറ്റിസ്റ്റരക്കേന കടക്കു

ച്ചത്തിക്കുംബി ശ്രീരിത്തുമണ്ണും. നൃജോന ഭൂമിപെ⁹
ചുലി. ഗ്രൂ നിജകനക കമണ്ണയഥു സോമനപയസം ഭിക്ഷിച്ച
ഭിന്നം. പരം പാദയിത്രം തന്ത്രഭേദ തദാ പ്രസ്താവി. ഇതിനു
മലയാളത്തിൽ പറയുന്നും “അവദേശമുഖം ല്ലോജുപ്പാർ
രാരിക്കൽ മുത്രവെന്നതിലേക്കു പോകവെ വചിയിൽ മലങ്ങരി
വിൽവച്ചു അനുകുക്കണ്ടു കിടന്നിരുന്ന ഒരു പാട്ടിനാൽ ഇട
ആകാലിക കടിക്കലേപ്പട്ട വേരററ മരംപോലെ വീണു എന്നം
അദ്ദോപാർത്തനെന പുണിരിപ്പു നിച്ചാവു പൊഴിയുന്ന മുവച്ചു
സാദത്തോട്ടക്കുടി ഭഗവതിവന്ന ഏകക്കൊണ്ടെടത്തു ആച്ചി. ഗ
നം. ചെജ്ജു കളിക്കി ഇരുന്ന പൊൻകിണിക്കിലെ പാലുകെ¹⁰
ണ്ടു അഭിക്ഷകിച്ചു ഭിന്നമായപാലുകുടിപ്പിച്ചു മറഞ്ഞു എന്നം
അനുമാകന്നു. ഇപ്പുകാരം ദേവിയാൽ അനന്തരാഹിക്കലേപ്പട്ട
നസ്ത്രാർമ്മുത്രവീണേര അടക്കത ചെന്നപ്പോൾ “മുഖ്യമമന്മീ
ആ പാദപ്പോ” എന്നതുടങ്ങുന്നാലും രേഖാക്രതെ
സഹസ്രമായി മുംബുനിച്ചു മുത്രവിനെ കേൾപ്പിച്ചുപാലും.

നസ്ത്രാർദ്ദ മുത്രനുമടനാനന്തജ്ഞവിച്ചാരണിക്കണ്ണംപ
രിത്രകത്താവിംസസ്പദം. പതങ്ങേരുന്നിടന്നതായി തോന്നുനു.
“നശികംവിന്നയകൾ മുത്രവൊബരവിപര ദേവത. നശിന്ന
നശിന്നതക്കണ്ണമുന്നു മേതിതക്കണ്ണക്കരിപ്പു ശേവതി” എന്ന
ആച്ചുര മഹന്തതിണ്ണുയും.

“ക്രഷ്ണനിമണ്ണലു. തന്നിലെലാക്കവെ ഘക്കാനുണ്ടാൽ
ക്രഷ്ണനിവാനവൻ വീരൻ ദ്രോനനുജ്ഞിയാചാന്ത്രിൾ
ആചാന്ത്രാത്തമൻ ബാലവിനേന്നു ഘക്കാനുണ്ടാൽ
ആചാരസപ്തഗ്രംഭണ്ണര ചരന്നാംഡോരമം രണ്ട്.”

എന്നസഭാ പ്രവർത്തനിണ്ണുയും

“ഭിക്ഷപത്രം. ഘക്കാനുണ്ടാൽ ഫ്രേണനുപജ്ഞി

തന്ത്രിക്കലഭ്രംഖണാൻ മന്ത്രമുത്രനായകൾ

വിക്രമവാരിയിവിരൻ വിക്രമശിഖൻ
ഇക്കടിംഗാങ്കേടകടാസ്സം തദ്ദേജനാരമ •
ചണ്ണധികാ വേവിയെ സൈവിച്ചുകുമ വീഴ്.
ഉള്ളിരവിയെന്ന പേരായ പുരാഖൻ
ചണ്ണുചുരാകൻ നഞ്ചട ദേവരികൻ
കുള്ളിന കൊണ്ടാനനാലു മഹിക്കിനാരെ ”

എന്ന സ്വ ദോപസ്യ ഭോ പാപ്പാനത്തിനേൻയും അതുറം തന്ത്രിക നാശ്വരംതന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കേണ്ടും വിഷയത്തിൽ ആ ധിക്കം പത്രീടുക്കാഞ്ചുമില്ല. ഇവിടു “ ദോന്നുചുള്ളി ” എന്ന പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നാനുചുള്ളി ” എന്ന ഭവനമേലുത്തു ഒരു അവസ്ഥയുംനുബന്ധിച്ചുനു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവന മും ഭവനക്കാരും ഇപ്പോൾ അഭ്യർത്ഥിപ്പും നെടുമ്പി പ്രപുത്രത്തി യിൽ ഉണ്ട്. ദോന്നാചാഞ്ചുവാദുന്നാരെന്ന പരയുന്ന ഇവ റാക്കന്ന കലാവിദ്രുക്കളിലും കുദലൂപാദദേശത്തിലും മാത്രമല്ല പണിക്കാക്ക മുത്തുന്നാണുംവധിക്കുന്നതു. ദോന്നുചുള്ളി നാഡ്യൂട്ട ടെ മുലഭവനം ദക്ഷിണ കുള്ളംടക ജീപ്പുകളിൽ ഉട്ടപ്പിരതാല്ല ക്രിലാക്കുന്നു. അവിടെനിന്നും അവർ അഭ്യർത്ഥിപ്പുംവാഹിനി ടെഡായു കാരണാത്ത കാണിക്കുന്നതായും ഒരു ദൃഢത്തിലും. പണ്ട് ആയുധാല്പാസത്തിനായി അഭ്യർത്ഥിപ്പും, തത്സജ്ജം മുത്ത ലായ രാജു പ്രാഥിക്കിനിനും അദ്ദേഹം പെൻ ഉട്ടപ്പിച്ചിക്കുചെന്ന ദോന്നുചുള്ളിയുടെ അടക്കാക്ക പാർക്കപ്പതിയായിരുന്നു. ० മംസി ട്രത്തിൽ ദരിക്കുത മാത്രമല്ലനിനും ഒരുപണിക്കുതു. ഉണ്ടായിരുന്നു. ചണ്ണിക്കർ ആയുധാല്പാസത്തെക്കാം പഴുവിനു തീരുക്കു, വെള്ളം. കോതക മുതലായി അന്തർജനങ്ങൾപും ആവശ്യ പ്രകടന ദാസ്യവേലകൾ ശ്രീചീച്ചുക്കപാനനിരുന്നു. ഇങ്ങനെയായി ശിക്കുരെപ്പുറിപ്പിച്ചുകൂട്ടുകും കാലംവന്നപ്പുംആയുധ പ്രയോഗ നിർബന്ധമാരായ മറ്റ ശിക്കുരെട തുട്ടത്തിൽ പണിക്കുതു. മുത്തുക്കുടിനുകൾച്ചു യാതു വശങ്ങി. മറ്റൊരുവരെപ്പുറി രിഞ്ഞു പണിക്കർ അന്തർജനത്തോടു യാതു ചോദിക്കാൻചെ നുപും അല്പാസമെന്നും വരുമാക്കാതെ തിരിച്ചുപോകു ണ്ണിവന്ന ചർഹാസ്യമായതാൻറെ സകടസ്ഥിതിയെക്കിട്ടു കു

நீண்டுபருகிறது. “குடும்பாளிதழி ஸபான்” யான அத்துறை ராணுஜன் குடும்பாளிதழி முதல்வரத்திற்கெங்கும், “இந்தகூடங்களோடு முனிசிபல் பூஷா அதை நினைவு ஏற்றுபோன்று மாயிரிக்க மொன அரசுமிக்கிறது.” சென்று பள்ளிக்கூர் போனாலேண். குலதேவதை அபவர்த்தி ஸிஸ்ரூபன் தேடி அத்துறை ராஜாவிலிருந்து அதைப்படிச்சொன்ன தீர்க்கிறது. சென்றுகளேரி ராஜாவி ஸிஸ்ரூபன் அரசுமிக்கானது. பள்ளிக்கூரை அது துடித்தாவும், கொடாந்து. தான் ஸிஸ்ரூபன் அபவர்த்தது கூடுமிகுந் ஸபாய். பெரிய புதியக்குசிசு அறிவிஸ்ரூபன் பூஜக்காயி எந்தமாதிரி கு பள்ளிக்கூர் லீப்பிசுகாட்டது பவாத்திரி பாற்புதுட்டுக்கூ யு. சென்று. ஐஞ்சென்னையின் மாநகர் தெவதியைத் தாரம். பேராணாபுத்திக்கூரைப்பாற ஹத்துமான் கொடாந்ததற்கு துடித் தென் குபாடுவர்த்தகாவிட்டானென்ன. அப்பாதை அக்கார விழுந்துபோன விஷயமாயிட்டில்லைன். சிலர் படியுள்ளதிரு விதமாற யுக்கியுள்ளன தேவேனான். ஒருஒருக்காண்டனாக ந பூர்வானை அத்துறைத் துடிக் “காப்பாணாஸுராயிக்.” எது என்னது ஸாயாரன் ஜனதேவாய். விதமாற ஸ. டார்சுமாக யாது அது கூடுதலாயிக் “மாநாடுதான்போல் வொல்ரவியை (அதை ஜி உண்ணிரவி கூவிட்டின) கூவிசு படின்திரிக்கான ஸ்திதி க்கு பூர்வமாகக்கொடு கவி பேராணாபுத்தி தலை அக்கா ரவிச்சு ஹத்துவாயிக்கொக்கிக் குமேரத்திக்கூக்கிசுத்துக்கா, கிடைக்கிறிக்குமோ? அதுக்கும் பேராணாபுத்தியை தலை மூலமாற வரிச்சு துடிலின் பூஸிலு வாணிக்க கூடும். அதைக் குலாவிழுவியை விசாரித்துபோன தேவேனான். நப்புங்கி ஸ. ஸ்துதி ஸ. ஸ்துதித்தத்திரு வூக்கரணைப்புத்து. பா ஸ்திருமாந்தாயிக்கூ ஸ்திதிக்கு அமேரிக்கா. மாநகரமொக்கிறது. அதைப்புத்து உண்ணிரவிக்கூப்பிலை பக்கத்தினானென்ன வ கூடும்கூ. மாநகரம் தக்காயிக் காங்கரிமுருகில் நாடி

എന്ന പ്രസിദ്ധമുദ്രയാക്കി. കൊണ്ട് കോലത്തുനാട്ടു റാജരാഖിപ്പിനെ അനുഭവിച്ചു ദിനതിയിൽ എഴുതിവച്ചുതു. അനന്തരംനാം നസ്വരധാരക്കാണന്നതു അങ്ങേയത്തിൻറെയും സ്ഥാപനസ്വരൂപം മാറ്റിക്കിട്ടുന്നതാമസിക്കുന്നതായിട്ടാക്കുന്നു. അവിടെ അച്ചു ചെന്നന്നും ക്ഷേമത്തിൽ എന്നോച്ചിലജോലിയുണ്ടായിരുന്നു. കിട്ടുന്നതാമസിച്ചീരുന്നുപോൾ നസ്വരാർക്കുമാരുള്ളും കൂടമാളുള്ളുമുതലായദേശങ്ങളിൽകൂടിന്തുടർന്തുപോകും. അവിടെതെങ്കെ ടത്തു ട്രൗണി ചെന്നുക്കുറേറി റാജാവു മുതൽപ്പെരുടെചരിച്ച യാംഗവാദിക്കയും. ചെങ്കുറുന്നതായി തോന്നുന്നു. ഒരു ചീ

നീ സപ്പംവരം തുള്ളലിൽ കടമാള്ളുന്ന വേദത്തെക്കാരു മക്കന്ന
പുറി പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെ താമസിച്ചിരുന്ന
നടപ്പാം “കടമാളുന്നോപരി ദ്രോഗം.” ദ്രിശ്യാതകിൽത്ത
നം അതഡബലമായി നന്ദ്രാത്തേജംകിയുതായികാണുന്നു, മാ
തുകൾക്കു താഴെ ഒരുഭാഗം ചേത്തുകൊള്ളുന്നു.

“ ശ്രീകമാരാലയം തന്നിൽ വിച്ഛേണ
ശ്രീ ഭവീഷംഖ്യിപാലയമാം
പദ്മസപ്തപിണി പാപവിനാശിനി
നിശ്ചയാംശുജീ ക്ഷമിച്ചേണും
ഉക്കൾ ശ്രദ്ധപതി ഗൗരീ മഹാഘപർ
ഉക്കൾ തൃതാഞ്ജക നാമദ്യക്ഷയ
മംഡല ഭഗവതി മഹി വൈരിതൻ
ജാദൈജ്ഞയജ്ഞ മഹാതാവൈ
സർപ്പശഗമാതാവാക്യം ഭഗവതി
ശർവാണി ശക്രീപാലയമാം
ദേവി കമാരന്മ്ലുന്ന മനിമഴിരേ
മേവിക്കമംഖ്യികേ കൈതൊഴുന്നേണും
ഗ്രാഫ്രാഞ്ച മനാരാംഭ്രീസ്തുരമാരു
സാമോദം പാലിക്കു. സാധുബ്രീജേ
ഡക്കു ഹിമഗിരിക്കന്നു മഹാദേവി
നിന്നു സ്ഥിതിച്ചു പുക്കൾ തിരിച്ചവാം
പന്നാഗരാജനന്നന്നനും കൈപ്പാശ്ചില്ല
പിന്നെഭുന്തിജ്ഞന്മാത്തുകണ്ഠാൽ ”

നന്ദ്രാം അപേലപ്പുഴ വന്നചേന്തു കിട്ടുവിൽനിന്നു
നാക്കുന്ന ഇപ്പോൾ അവുംഫേയുള്ള ഗ്രാമപ്പുല്ലമാരുടെ അറി
വു. ഇതു വാസ്തവമായിരിപ്പാൻ വളരെ ഇടയുണ്ട്. ഇങ്ങനെ
വന്നചേന്തു കിട്ടുവിച്ചുതന്നെപ്പോൾ ചെപ്പക
ശേരി രാജാവു തെക്കേടെന്തു ഭേദത്തിനി മുതൽപ്പേരുമായി താ
ലി സ്വഭാവിച്ചിരുന്ന ഏറിച്ചുരുംബച്ചിയോ അടടിവാ ഇപ്പോഴും

കോട്ടയം മുതലായിൽക്കൂട്ടിൽനിന്നു തുതിനായിട്ടുരുവല്ലു
ചെയ്യുന്ന പതിവുജ്ഞി സ്ഥിതിക്ക് കിട്ടുകയും നിന്നോ മറേറ്റും
തതിനേപായ വല്ലപ്പാക്കുംകും. സമാധമായിട്ടോ അതിരി
ക്കുന്നം. ചാർപ്പറ്റ. നാലുംതൊന്തും. തമിൽ വെരു. അം.ക്രിഷ്ണ
പ്രസിദ്ധമായ അതു തുതിനു നാലും മിചാവുകൊട്ടവാനിട
യാളതു, പതിവായി മിചാവുകൊട്ടവന്നിരുന്നു നാലുംകും എതു
ഒന്നുചു. പക്ഷേ ന്തഹ്ര-അമാഖിടക്ക കോട്ടയം, പടക്കൻ
കുറ മുതലായ റാജുങ്ഗേം മാന്ത്രാണ്ഡിവമും മഹാരാജാവു അതു
അമിച്ചുതോട്ടുടി കിട്ടുകയും മുതലായ ദിക്കിലെവാസം. അസു
വമായിട്ടു നാലും അപേലപ്പുചക്ക പോയതായിരിക്കുമോ?
അപേലപ്പുചവാനതിൽ അന്തു. നാളികാട്ട കുറച്ചിനയും. പി
നീട് ചെപ്പക്കശേരേരോരാജാവു മാത്രമുംപണികൾ ഇവരെയു
മാറ്റുകയിച്ചു നാലും പാത്രത്വങ്ങൻ. കല്പാനംസൗഗ്രാസിക
തതിൽ നാളികാട്ട കുറപ്പു നാലുംതുടെ കഷ്ടപ്പുക്കുമായി കല്പി
ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതുകടാതെ തക്കചിയിലും. അങ്ങേഹം. കരെ
നാലു പാത്രത്വങ്ങന്തായിതെളിപ്പുണ്ട്. അപേലപ്പുചേ താമസ
ചീരുന്നു. അദ്ദേഹം. അവത്തിച്ചുട്ടുതായും. പരഞ്ഞിട്ടു
ജീതായും. അനേനകു. ഫലിതങ്ങൾ കേട്ടു കേൾവിയും ആഴ്ചകു
പു ഇപ്പോൾ. പരയാരംണ്ട്. ജിജ്ഞാസുക്കാളിടെ കൈശ്ശുക നില്പു
തതിക്കുവും അവധിത്വങ്ങനു ഇവിടെപ്പറ്റുവിക്കാം. ചെപ്പ
ക്കശേരേരി റാജാവിക്കുന്ന ഇത്വായി കൈപ്പിച്ച എന്നൊരു ന
സുവിജ്ഞാനായിരുന്നു. റാജാവിനു കാഴ്ചപ്പറ്റന്നപദാർഥങ്ങളെ
പിഡി, ഇല്ലേഹം. എടുത്തു കൊണ്ടുവോയുക പതിവായിരുന്നതു
കൊണ്ടു അനുഭവങ്ങൾക്ക് കുറവു നേരിട്ട് റാജപരിചാരകമാ
യുടെ അപേക്ഷാനംസാരങ്ങനു നാലും കൈപ്പിച്ചയെ റാജാ
വിത്തിനു ഒന്നു അകത്തുവാൻ ഉള്ളൂബിച്ചു. ഒരു ദിവസം.
റാജാവും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിശ്ചലെന്നുപാലെ സർവദാസ
ക്രവാസം. ചെഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന കൈപ്പിച്ചയും. കുടി ഒരമിച്ചിങ്ക

നീളപ്പം സമർപ്പായ നൃപരം എക്കും പാതയും. എടുക്കുന്ന കൈവാണ്ട് രാജാവിൻറെ മുന്തിരത്തുടി കിടന്നപോകയും, മനസ്സിൽ വുന്നവമായിപ്പാതു. താഴേക്കുള്ള ചെല്ലുള്ളപ്പാം ശ്രദ്ധാദിക്ഷയും. “കൈപ്പിച്ചവന്നു കൊണ്ടാണ്ടിൽ ഗ്രഹപ്പിച്ചയാണോ” എന്നുപറ്റാൻ ഉത്തരം പറക്കും. ചെല്ലുള്ളപ്പോൾ. ഇംഗ്ലിഷ്യൻ രാജാവിനും. അദ്ദേഹം കുറിപ്പിലും മാനന്തരം മാനന്തരം. അതിനുശേഷം. കൈപ്പിച്ച നംപുരിയുടെ ഫോട്ടോപ്ലാറ്റും വഴിരെ ശ്രൂരൂപാക്കുന്നതും. ചെല്ലുവാതു. ചെപ്പകൾ ശേരിരാജാവിനും അനുലപ്പുചെവരുന്നു മുത്തികളിലും. കൊട്ടാരങ്ങളിൽ. മംഗളത്തിൽ. ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് രാജാവിൻറെ ഏഴുന്നൂള്ളതോടുടി സംഖ്യിച്ചിരുന്ന നൃപരിൽ ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒന്നുംയും. താമസിക്കാൻ ഇടയുണ്ടായിരുന്നു. സത്രാസപയം. ബവരത്തിലും, കുംകുംഭവയായിരുന്നു. തുഡിയാണും. കുളിഞ്ഞുകൊട്ട ഭഗവാനെ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട്. തകഴിയിൽ ശാസ്ത്രവിജ്ഞയും. മാത്രമല്ല ഭഗവതിയും. മിക്ക തുണ്ണുവിട്ടുകളിലും. നൃപരം സവിശ്വസം. വണ്ണിക്കിനും. പുരക്കാട്ടിൽ വാസംകൊണ്ട് പറക്കിക്കൂട്ടുന്നു. ചെട്ടികളിലും. മരം. പർച്ചയും. നൃപരിൽ സ്ത്രീകൾക്കും. നൃപതിയും. പ്രാണികളിലും. കവിയുടെ മുഖം താമസം. അനുലപ്പുചെയ്യും. തകഴിയിലും. നെട്ടമട്ടിയിലും. ആയിരുന്നു.

ചെപ്പകൾ ശേരി രാജു. സ്വർഗ്ഗ-ാമാണ്ടതിവെതാംകേം ട്രേസി അടഞ്ഞിയതോടുടി മാത്രമല്ലപാനിക്കിൾ മുവാന്തരം. താരു പന്ത്രണ്ടുവരുവന്നു് വിക്രമംഘലിയായിരുന്ന മാത്രംബന്ധവം മഹാരംജാവിൻറെ ആ ശ്രീത്രംഘനമാനത്തെ, അദ്ദേഹ പണ്യംതന്മായുടെ കൂട്ടത്തിൽ നൃപരാജം സ്വീകരിച്ചു. തിരുവന്നു തുപരുന്നു വച്ചു. നൃപരം അനേക മഹിതാശം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതായി കേൾവ യണ്ട്. “കാരിലേംബ്” “നല്ലതാഴ്വാ” “നല്ലിയംരെ” നാത്രരം. പരഞ്ഞതു; “കരികളക്കിയ

കൂടിത്തിൽ കൂടിപുതു”; ഇന്ത്യാദികമകൾ ഇന്ന് പ്രസി ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലോ. ഇഷ്ടിക്കരത്തിൽ അധികികം പ്രസിലും സ്ഥാത്ത ഒരു കമ കൂടിപുറയാം. ഏറിക്കെങ്കിൽ അനീപത്രനാട് കേഷഗ്രത്തിൽ ഘട്ടതായി ഒരു കമ്പാവിളക്ക പണിഞ്ഞുതിന്ന് പ്രാം അതു കാണാന്നതിലേജ്ഞായി മഹാരാജാവെഴു നാളി. അവിടത്രെ ആപ്രൂവിച്ചതാമസിച്ചിന്നുനുകവിക്കു. എഴുന്നാളിൽത്തെ തുടിയുംായിരുന്നു. വിളക്കിന്റെ പാനി കണ്ട മഹാരാജാവു സന്ദേഹിച്ചതിന്റെനേരേക്കു. കൂടായും ശാഖായിരുന്ന കവികൾ ഓരോരുത്തുകൂടു, അതിനെവണ്ണിച്ചു ദ്രോക്കങ്ങളിട്ടുകവാൻ കഴിച്ചു. ശ്രേംദരാലക്ഷാരവും. അതു ലക്ഷംവും. തിക്കിച്ചെല്ലാത്തി, മറദളിവർ എല്ലും. പദ്മാശംഖാ റവിച്ചുനേരും. നന്ദ്രാർ “ദിഘാശുംഭം മഹാശുംഭം, നമ്മക്കിടക്കാം. പണം, ഇന്ത്യത്തുകൂടിയാം ശ്രേംദരകാനാം. അല്ലാതെനും. ന വിദ്യുതെ” എന്ന ചെറിയശ്രേംദരകുംകൊണ്ടു മറഞ്ഞേംക്കുംഡിനു അലക്ഷാരാധ്യംവെരുത്തായും. അവയുണ്ടാക്കിയ വരുടെ അന്ത്യാസ്ത്രമന്ത്രതയും. ഒക്ക കാലത്തിൽ അപവഹസിച്ചു.

“അരങ്കുപയനത്തുകൊണ്ടവാൻ കൊട്ടണ്ണരേതാടനിക്ക്” എന്ന കവിസകടം പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു മഹാരാജാവു പക്കിത്തുന്നുന്നാക്കിയതായികുറഞ്ഞുനാണു. ന്നുന്ന-എ ആ ശ്രീതവണ്ണലഗനായ മഹാരാജാവു നാടന്നിഞ്ചിയതിന്റെ ശേഷവും. നന്ദ്രാർ തിരുവന്നെപ്പറത്തുതന്നു താമസിച്ചു്, അ ആപ്പും മാത്താണ്ണൻ പിള്ള ദളവാ, കാൽത്തിക തിരുനാമം രാമവം മഹാരാജാവു മുതൽപ്പേരെ കരുക്കാലത്തേക്ക കൂടി അ ശ്രീച്ചുപോന്നു. തിരുവന്നെപ്പറത്തു താമസിച്ചുകൊണ്ടു നന്നപ്പും. ഇടക്കിടക്ക മാത്രമുപോയി താമസിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. മഹാരാജാവിന്റെ എഴുന്നാളിൽത്തോടൊരുമിച്ചു നന്ദ്രാർ ശ്രീചീണം, കന്റാകമാരി മുതലായ ദേശങ്ങളിൽപ്പോയിരുന്നു. ഒക്കദേഹം സ്വർണ്ണ-മാണ്ഡകചിഞ്ഞു രാമവം മഹാരാജാവിഞ്ഞും” അനവാദവുംവാങ്ങി അപവല്ലുച്ച പോയി

സ്ഥിരമായി താമസം തുടങ്ങുകയും മുന്നനാലു കൊണ്ടുതിന്ന് തീർക്ക മരിക്കയും ചെയ്യുതായി തോന്നുന്നു. ഒരുപ്പൻ മാ അംഗാണ്യൻ വിശ്വാസമുന്നു.വിന്റു. ദളിവാക്കശാഖിയെന്ന രാമയു സേരും. സുന്ധാരും സേരും. കാലത്തു നന്ദ്രാക്ഷസിദ്ധിചുവന്നി തന്ന ഫ്രോണ്ടംറം. വഴിരെവധുതായിരുന്നിരിക്കാന്'ടയില്ല. പോരെക്കിൽ കാത്തിക തിരുന്നാലു രാമവമ്മഹാരാജാവു കുടാ കളിയിൽപ്പുഷ്ടവാതിയായിരുന്നതുകൊണ്ടുള്ളിട്ടുമക്കിരുന്നു യ നന്ദ്രാക്ഷ സാമാന്നമായ നീ റസം. കൂടിതോന്നിയിരിക്കാം.. മരിക്കണ്ണോപാലു നന്ദ്രാക്ഷ വാല്യംകുമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒ കുദേശം. ഏം-എ.വയല്ലുണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം.. നന്ദ്രാർമ റിച്ചുതു ഒരു പേപ്പട്ടി കട്ടിച്ചാണുന്നാണു ജനവിശ്വാസം.. പേപ്പട്ടി കട്ടിച്ചതിന്റെശേഷം. ചിക്കമുക്കായി നന്ദ്രാർ മാ തുറപ്പോയി താമസിച്ച ചിക്ക തുകപാചെയ്യുവന്നിരാനു. പേ പ്പട്ടിയുടെ വിഷം. പുണ്ണമായി ശമിക്കുന്നതിനു വിഡിച്ചിട്ടുള്ള മുന്നമാസം. കഴിയുന്നതിനു മുഖായി സദു പ്രിയനായ കവി നേട്ടമടിയിൽക്കിനു അവലപ്പുചെ തിരുമക്കുടാടിന്റെ കേം വിചക്രത്തുണ്ടായിരുന്നു ഒരു മാസമടിയന്തിരത്തിനു പോയിരു നാവേനം.സദു യംഗതുകൊണ്ടണ്ടായ അപട്ടി.ഫേതുവായി കു സു വക്കേട്ട് വീണ്ടുകടക്കുകയും. അതു മരണമായി പരിഞ്ഞി കയും. ചെയ്യു എന്നു. വിശ്വസിക്കാതുക്കിവയ്ക്കുണ്ടും. പറഞ്ഞുകേ പാവിയുണ്ട്. ഇതാക്കന്ന പ്രസ്തുതകവിയുടെ ജീവചരിത്രം. കേൾപ്പം. നന്ദ്രാരുടെ റിസ്റ്റുമാരായി അരുന്ദകം. ഒംട്ട്. തുജ്ജ കാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവരിൽ പ്രധാനൻ ഉന്നതിന്റെ അതു ആശാഖാചും എന്നൊരുവന്നായിരുന്നു. നന്ദ്രാക്ഷ അപട്ടുചു കേൾത്തിയിൽക്കിനു ഇരുന്നാഴിപായസവും. മണ്ണപ്പുഡി. താലു ക്കിയിൽക്കിനു മാസം. ഒന്നാഴി പുതിനമ്പുഡിപാനാ. അട്ടത്തുണ്ണം. മ ഹാരാജാവു തിരുമന്നല്ലുകൊണ്ട് അവലും ചീരിയും. എന്നാൽ ന്തിശ-ാമാണ്ട് ചൊക്കിട്ടം മന്യപത്തിലിവിരുന്നു മഹാരാജാവു. തെക്കേടുതു ഭട്ടിരിയും. മേലെഴുതുവിളിയും. ഔഷ്ഠി നന്ദ്രാ

விழுங்குடி மூவ்வூரையாகிய பாதுபூக்கந்துகொள்கிற் காலூரை இன் காணாதிரிக்கைகளைத் தெய்வாசைக் காலூர் மலிசூரிக்கை என்னால் விசங்ரிக்கைமென் தோன்றும். அங்கைறா காலூர் காலூரையாக அங்கைறாவாயி குத்திக்கொல்கூரையாரையாவாயா, அங்கீலபூஷ தாமஸிடிக் காலூரையு. ஒரு அங்கைறாவைக்கும் பரவியிதொதாயு. டாமங்ரமங்கி ஒருஏங்குக்கிடிலே வேவைப். கள்கைகளைத் தெழியுள்ளாக்கி ஒடுவிக் காலைக்காலூரத்தில் டி காலூர் மலிசூக்கை. பாதுபைத். மரா. அநூ. நிமபூஷி ஒத்துக்குத்துவானாரங்கிசூபோல் கித்திக்கிரிசூவித்துக்கொன் பாய்தி நையியால் என்னால் ஸ்ரீவாஸ அவகாஸ. வோயிப்பிச் சுவலிப்பிக்கையு. மங்குத் தெய்வை மரங்கேந்து. முன்பாக எது பதியுக்கும் அதே கட்சிப்பெற்றில் ராமல் காலூர் என்னாராத்திலேர் பேரிக் காவலம்ளாபதிச் செங்க்கையு. சென்.

—+ ரங்காம் அலபூரைய். +—

காலூரை குதிக்கும் என்னிலூம்மென்னான் இனி நாக்கிவிட ணோக்கவானால்து. (1) கைவிளி ஸபயங்வர., வத்துப்புதை. (2) மூவுட்டுத், பதினால்பூதை. (3) ஓயவத், ஒதுபத்தினால்பூதை. (4) ஸ்ரீலாவதி நால்பூதை., ஒவயு. (5) நால்பரித், கித்திப்பாக். (6) சங்கங்குஞ்சுத், கித்திப்பாக் ஒவயு. காலூரை யெறவாத்திலே கவனமை அதுக்கை. (7) குமாரபுரைபோரி ஸ்ரீநாத்துத்திலேர்க்கடி முந்தையை பதைத்துவபேர். துஜிக்கடைக்குத்தாயி ஒ-எல்லை-வரையுத்துவயில் கட்சி வத்துரை அபைலபூஷவாசுங்காக்கைப்பட்டிடுத் துயாக்கை. ஒருத்துக்கைத் தாமஸங்கைஸுநாயிக், கிரா

രം, ബോധ്യത്തഭവം, ഗജേദ്രമോക്ഷം, തീപുരമഹനം, അഹ ധ്യംദമാക്ഷം, വിശ്വംബവയം, രാമാനകരണം, നഷ്ടപരിതം, പാത്രപരിതം, എടുരാവത്പൂജ, കാൽത്തവീഞ്ഞവിജയം, ശീലം പതിചബിരം, സത്രാസപയംബരംയഗർമിനീസപയംബരം, സു ദോഖസ്ഥാദോഖാവൃഗം, ഭേദംക്രമംഭാത്ര, രാവത്സാന്തഭവം, കിംഭകനീഡ്വിധം, മുഹൂര്യവുംപ്രേട്ടനാതാകയാൻഇവയുടെ നിശ്ചിതികംഡം. ഏകദേഹം ന്മഹ-നം ന-ദന-നം മദ്ദൈയുംബാധി രിക്ഷനം. സദാ പ്രവേശം, തീജ്ഞലീല, കാഴിയമർദ്ദനം, നഷ്ടിബവരദമോക്ഷം, യൂംവചരിതം, പെണ്ണണ്ണംഡുകവയം, ഹരിനീസപയംബരം, പദ്മാദ്രോഖാവൃഗം, പദ്മതപ്രഥം, മുത ലാധവ മാത്താണ്ണവമു മദാരാജാവിനീര രാജുഭാരകംഡം തനു രചിതങ്ങളുംകനം. തീജ്ഞലീല, കാഴിയമർദ്ദനം, നഷ്ടിബവരദമോക്ഷം. ഇവ തുടന്നുമുത്തപ്രേട്ടിട്ടിഞ്ഞവയാകനം. കാഴി അമർദ്ദനം. പടനായർ കൂദാശരവച്ചുണ്ടാക്കിട്ടിഞ്ഞതാണോ. ഇ തു അഞ്ചുപ്പൾ മാത്താണ്ണപ്പിഞ്ഞ അവർക്കുംടെ ആവഞ്ഞപ്രകാരം റംരചിക്കപ്പെട്ടിട്ടിഞ്ഞതാണെന്നു കാണാനുകൂടുകുംണ്ട്. പടനാ യരു കൂദാശരവന്ന നടക്കാവുണ്ടാക്കിപ്പുത്ത ടി ദക്ഷവാള്ളടി ചെന്ന നിന്മായിതന്നുകൊണ്ട്. തീജ്ഞലീല ഒറുച്ചതിക്കപ്പോൾ മാത്താണ്ണവമു മഹാരാജാവു ജീവിപ്പിതനു എന്ന അതിനീര തന്നെ സ്വപ്നമായി ഗ്രഹിക്കാവുന്നതിനാണു. തീജ്ഞലീല മു തലാഖിട്ടിഞ്ഞ കവിതകൾ ന്മഹ-നം ന-ന-റേ. മദ്ദൈ ഉണ്ടാ ക്കിട്ടിഞ്ഞവയാകനം. തീജ്ഞലീല ന്മഹ-ആമാണ്ടിൽ തിരുവവ താരം. ചെങ്കു അശ്വതി തിരുന്നാം തിരുമനന്നുഡിലെ ബാലപ്പി ലക്കജ്ഞാടി ഉണ്ടരിച്ച രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടിഞ്ഞതായിരിക്കുമോ? ഹരിനീസപയംബരവും. മനമുന്ന പത്തിയു. പടനായർ കൂദാശരവച്ചു ഉണ്ടാക്കിട്ടിഞ്ഞവയാണോ. സദാ പ്രവേശാരംഭ ത്രിക്ക് “വികുമാതിരയങ്ങൾ കൊണ്ടു റൂപതിരാജുമഘേഷി മേ, ആകുമിച്ചടനാക്കവേ പരിപാലനേന്ന മഹോസ്തവം; രക്ത ഫ്രാക സമാനമാക്കി വരുത്തിവാനുകളിടിനാം അക്കത്തുല്പക ജപ്പതാപന ശേഷിഞ്ഞ നിധിപാതുമാം.” എന്നുംശരണമുകി

ബോന്നതുകൊണ്ട് ഏകദേശം ന്നെ ദ്രാഗോട്ടിന്റെ ഇതു നിംഫി ചീരിക്കാമെന്ന തോന്നനും, ന്നെ ദ്രാഗോട്ടി ശ്രീപത്മനാഭന്നുവി സംജ്ഞം. സമർപ്പണം ചെയ്യുമ്പുട്ടുണ്ടോക്ക്. രചിച്ചിട്ടിട്ടിള്ളതുണ്ട് “പദ്മേദ്രോപംഖും.” എന്നുകൊണ്ടിക്കവാൻ ഭാഷാചരി തുകന്താവുഡിക്കുന്ന “പത്മനാഭ സമർപ്പിച്ചയന്നജ നാൽ ധാന്യിപ്പേരൻ” ഇതുാദിഭാഗം എന്നു കൈവരാക്കിയും “പദ്മേദ്രോപംഖും.” ശ്രദ്ധത്തിൽ കാണുന്നില്ല. പദ്മ തന്ത്രത്തിന്റെ രചന ഇതിനമുറയായിരിക്കും. എന്തുകൊണ്ടു നാൽ അതിൽ പക്ഷത്തിലുള്ളുന്നതിനെപ്പറ്റാറി കവി അസ്തു ഷ്ടുന്നയിക്കാനുമ്പുട്ടുണ്ടുകൊണ്ട് അഞ്ചുപ്പൾ മാത്രംബന്ധി ആ മുതൽപ്പേരും അനുകവിച്ചെല്ലാം മിസ്റ്റിക്കാൻ തുടങ്ങിച്ചി കില്ലേന്നതോന്നനും. മരിയുന്നുചരിതം, നൃഗമോക്ഷം. ഇതും ദിക്കുളിലുകളിൽ, രംബവരധ്യം, ബുംബായുദം, (അപ്രസിലം) കൈലാസ യാത്ര, ശ്രോവല്ലന യാഗം, സ്വമനക്ക. മുതലായി ചില അട്ടക്കടക്കളിൽ. കാത്തിക തിരുനാൾ രാമവംമഹാ രംജാവിന്റെ കാലത്തു് ഉജാക്ക പ്രേമിട്ടിട്ടിള്ളവയാകുന്നു. ഈ തുക്കാതെ ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം. മൺിപ്രധാന കണ്ണുവും, റാമ ചഞ്ചവിലാസം, എന്നൊരു ഫാംസ് കൃതകാവുവും. അനേക മൊററ ഭേദങ്കങ്ങളും. കീത്തനങ്ങളും. പാട്ടകളും. ദ്രീ നന്ദായും ശാംകുട്ടിനും. റാമചന്ദ്രവിലാസം. മുഴുവൻവായിച്ചുങ്ങേണ്ടിനും എന്നിക്കുളം ചെപടാഴിക്കുന്നതു അതിനെപ്പറ്റാറി ഒരഭിപ്രായ വും ചംഡിനീലില്ല.

ഉത്തരാമചരിതം. കിളിപ്പാട്ട് കണ്ണും നന്ദായുടെ കുത യാണെന്ന ഭാഷംചരിതു കത്താവുനിച്ചിങ്കെ. അഭിപ്രായി ചെറ്റിക്കാണുന്നു. എന്നാൽ അനേകംഭാഗങ്ങൾക്കൊണ്ട് അതു നന്ദാ റണ്ടെട അല്ലെന്നും എഴുതുപ്പെട്ടു ചെലുത്തുന്നുയെന്നുണ്ടാവി നും. തക്കം. തോന്തിനേപാക്കുന്നു. നഷ്ടചരിതം. കിളിപ്പാട്ടുനന്ദാ, തങ്ങെതു തന്നുകൂണാനുള്ളതിനു തക്ക മില്ലും. “ശ്രീകൃഷ്ണത്തിനും സ്ഥിതെ, ത്രിലഘാണും” എന്നുന്നുചരിതാവസ്ഥാനത്തിലേ മു

குதவை காண்க. நஷ்டபரிதங்கிள்ளை கவுடிரா விதியில் நினை பூறுக்குமானி தீண்மாக்கள் உற்றுறைமாண்ண கவுடிரா விதி. “யார். செழியிழானாயே” இறுாடி உற்றுறைமாண்ண பூறுக்குமானி கேப்பக்கள் (கீ) ஏற்ற நிபாதன கல்லூரிகளை காலத்துவசிறை பூஷாந்தகிள் ஹர எனின்று. “நூல்விசாரங்கொண்டுக்கூறோ” “அதுநெடுஞ்செழுநூலையே” இறுாடி கல்லூர் பூறுக்குமானாக்கும் ஹரங்கை என்று நிபாதன கல்லூரிகளை பூஷாந்த காலத்திலும் ஸுமாருமாண்டுக்கூறு.

“ കീക്ഷാമുഖങ്ങളുംകൊരിന്നിയായേ
തസ്യാമാനുജനായേ വന്ന തോൻ പിരിന്നിട് 。”

இன்று அதிரூமாய்வை பிரசேர்க்கவேண்டும் என்று நம்முடைய சில நோக்கங்கள் இருப்பதை அறியலாம். என்னால் கூனுக்கூடிய நோக்கங்களை காப்பது இன்று மாதிரி பிரசேர்க்கவேண்டும் என்று நீங்கள் தெரிவித்து வருகிறீர்கள் என்று நம்முடைய சில நோக்கங்கள் இருப்பதை அறியலாம். “வூரிசூ” என்ற நாமொது உறுத்தரமாய்வைத்திட்டு இதுவரையிடாது பூத்துத்தான் என்று நம்முடைய சில நோக்கங்கள் இருப்பதை அறியலாம். நாம் வரையிட்டு வருகிறீர்கள் என்று நம்முடைய சில நோக்கங்கள் இருப்பதை அறியலாம். நாம் வரையிட்டு வருகிறீர்கள் என்று நம்முடைய சில நோக்கங்கள் இருப்பதை அறியலாம்.

(1) “ ഫേബിയൂമനജൻ. വാന്നെഴുത്യുമായ ” (ഉത്തരവാമായ സോ).

“ ഫെവിയൂമനജനം വാന്നത്പ്രടയുമായ് ” (അല്ലെങ്കുറം യഥാ..)

(2) “ଉତ୍ତାହରିଣ୍ଣଗିନରେକଙ୍କିଲିଯାପ୍ଲୁଟ୍”。 (2)

“ ଉତ୍ସାହମୁଣ୍ଡଗିନକେବୀଲିଖିତାଳୁ । ” (୫)

- (3) “ബന്ധുസത്കരാറുപരി ഗ്രഹിച്ചാദരാൽ”. 2
ബന്ധുസത്കരാറുപരി ഗ്രഹിച്ചു നമ്മുണ്ട്. 10
- (4) ശത്രൂപിതാ മന്മം നത്രൂസ സംമേം. 2
ശത്രൂ മുഖ്യമാർക്കു ശത്രൂസ സേംഡരം. 10
- (5) അഗ്രജസ്തന്നെ പരിചരിച്ചീടുകുന്നിതു. 2
അഗ്രജസ്തന്നെ പരിചരിച്ചു പ്രയോജി. 10
- (6) പാന്മനം പെരുവഴിയുപയാളം. തന്നിൽവന്നു:
താന്തരാധി തന്നെടൻ പിരിഞ്ഞുപോകുന്നോലെ 2
“പാന്മം പെരുവഴിയുപയാളം. തന്നിലേ
താന്തരാധി പൂട്ടി വിദ്യാഭ്യാസം പോലെ” 10
- (7) ചതുരാന നന്നിതിന്റെചെയ്യുന്നേരം.
ചതുരാന നന്നിതിന്റെചെയ്യു നേരം. 2
ഐ. ബാബു 10
- (8) പുത്രമെൻ പതിനാലു പേരുമുണ്ടാവിട്ടു.
എന്നിവൻ പതിനാലു പേരുമുണ്ടാവിട്ടു. 2
ഭാരതം.
- (9) “രക്തവുമാരായോധകി പലവഴി”. 2
“പ്രചാരയായുണ്ടാരു വാർപ്പുവാഹവു.
പെണ്ണുപെണ്ണു കൈ നിരഞ്ഞു നദികളിലും
ഓരോവഴിയെ” 10
ഭാരതം.
- (10) ഞാനമംച്ചാത്തുനമീരേനമെന്നായി
മാനസങ്കാരിവക്കന്നിതുമാമകേ. 2
“ഒ.രം.ശരം. പ്രധാനവും ഭദ്രാക്ഷികൾ താനം. ഞാനം..
ഒ.രം.ശരേൻകാരാന്ത്രം കേവലമെന്നായും കുടണ്ണുകൾ
ഭാഗവതം.”
- (11) തുംഗവും വയവുമൊക്കെ. നിത്യവിച്ഛുകണ്ഠാൽ, 2
“ഇതുംഗവും വയവുമോത്താലു ഭേദമില്ല” ഇതുപത്തിനാലു
പുത്രം.
- (12) ഓരോനു തന്മിതപരംത്തിരിക്കുന്നതിനുല്ലെല്ലു,
ആരാനം. വരിക്കിൽ നിന്നുവരുവായിക്കണം. 2

“ മനുംഗ്രഹമല്ലുംഗതനെ ക്ഷോല്പിക്കാമിന്നീ യം കയുന് ” ഒരു പുത്ര

இன்றைய இனியு. பற்றால்தாழ்வாக்கம் தீடி எடுத்து உச்சியில் வெட்டிடங்க் குறுமாறு. ஸாது மூ. காலா நாய்த் திக்கூறுவது எடுத்து. ஏதென்றால் குதிரைப்போன்ற ஒரு வகையான மாண்புமிகு.

ഇങ്ങനെ സാദ്ധ്യമുണ്ടാണെന്നതു ഉത്തരവാമായെന്ന്
എഴുതിയക്കി, എഴുത്തുചുമ്പി ചെലുറി കവിതകൾ മുമ്പായിപ്പറിച്ചിട്ടായിരുന്നതു കൊണ്ടാണെന്ന് വരുത്തേണ്ടിനിവിടെ
ങ്ങളെ വാദം വസ്തുവൽ. ഉർഭാവനം ചെങ്കുള്ളാം. എന്നാൽ
ആ വാദത്തിനും ബലമുണ്ടെന്ന് തോൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. എം
ഈകോണേഡനാൽ സാധാരണനായി ഒരു കവി മരൊരു ക
വയിൽനിന്ന് വിശ്വേഷിപ്പുടെ അനുശയങ്ങളെല്ലാം വിശ്വേഷി
പ്പുടെ വാചകങ്ങളെല്ലാം അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥാനികൾക്കാവില്ല. മുൻ
പ്രശ്നാന്തരങ്ങളിൽ യാതൊരു വിശ്വേഷിപ്പുമില്ലാത്ത അനുശയങ്ങൾ
ലഭിക്കുന്നതും വാചകങ്ങളുമുണ്ടോ. വാചകങ്ങളും സാദ്ധ്യമുണ്ടോ എന്നു
പിന്തും. ഒരു കവിയുടെ കൂതികൾ നന്നായി പറിച്ചിട്ടും മരൊരു
കവിയുടെ കവിതയിൽ ഷുപ്പകവിയുടെ വാചകങ്ങൾ
അറിയാതെ കടന്നാശ്വരക്കുണ്ടോ, ചിച്ചേപ്പാം ഇത്തടാതെ ത
നേര മാറ്റപ്പും മിക്കമായി രണ്ടുകവികൾ സദ്ദാവാക്കകളിലും
യിൽത്തിരക്കുന്നതും ചെയ്യുവുന്നതാണെന്നാശ്വരസംഗതിയാണ് വി
സ്തുതിക്കുന്നില്ല. ആയുന്നികമായ് ഒരു ഉദാഹരണത്തിന്, “സ
ന്നാപഞ്ചം. സകലജ്ഞരാം. സ്കാഡനവപഞ്ചംചു” എന്നു
ജീ മഞ്ഞസംഗ്രഹം ശ്രദ്ധാക്രമാദത്തിന് “സന്നാപഞ്ചം. സക
ലജ്ഞരാം. ശാഖാച്ചാപാടിരാമം.” എന്ന ചന്ദ്രരാമായെന്ന
ശ്രദ്ധാക്രമാദവുമായിരിയാണെത്തന്നെസംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന
ഒരു സാദ്ധ്യമുണ്ടോ. മതിക്കാവും. പക്ഷേ മുമ്പുകൊടുത്തിരിക്ക
നിടക്കേതാണ്. സാദ്ധ്യമുണ്ടുമായാണുപ്പും മിക്കമായും അറിയാ

ദേഹാം സംഭവിയ്ക്കുമെന്ന വിശ്വസിപ്പാൻ തന്മില്ല. ഉത്തരാമാധവൻ കാർത്താവു നബിയാരതഗണ എന്നും മേൽപ്പറി സാദ്ധ്യമുണ്ടോ എഴുത്തച്ച് ചെന്നേരു കവിതയുമായുള്ള പരിചയം കൊണ്ടു പറിച്ചതാണെന്നും. വാദത്തിനു സമയത്തിക്കുന്ന പക്ഷവും ഇതുപോലെ സാദ്ധ്യമുണ്ടോ നസ്താരട അന്റുകവിത കളിലും കാണേണ്ടതല്ലോ? എന്നൊരു ചോദ്യത്തിനു നല്ല അവകാശം സിദ്ധിക്കുന്നു. നസ്താക്ക് എഴുത്തച്ച് ചെന്നേരു തു തിക്കൾ പരിചയമുണ്ടായിരുന്നെന്നും സംശയിപ്പാൻ മാറ്റുമാണു മുന്നനാഡും ദാഖലം എന്നേരു പ്രശ്നിക്കി ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അവ സ്വപ്നദേഹവിമുക്തമെന്ന പരയും നിഖാരിക്കുന്നുണ്ട്. *ഉദാഹരണത്തിനു രണ്ടുഭാഗങ്ങൾ എടുക്കാം.

എ. നീലമരാ മലയുടെടുകളിന്നടി

കോലാഹലമൊടു മരവിവരംപറി “ ഒറ്റരാവതപ്പുജ ”

“ നീലപവർത്തത്തിന്നേരു മുകളിൽനിന്നു ചാടി
നാലമ്പു വചിവരുമരവിയാറുകേളും ” അ. രാമാധവൻ.

2. “ ആരാവാറുങ്കളും സിംഹ നാദങ്കളും .

അമിതകര ബുദ്ധുടയ യച്ചവര നിന്നാദവു .

മരഭ്രംഗങ്ങൾും നക്രങ്ങൾും തന്മിച്ചവു .

മധുരതരമുള്ളവരുസപ്പുജകൾ കാഡിളു .

പെയുമദദത്താട കംഡിക്കൾ നാദവു .

പെരിയരടമലവിയുട നിഷ്കരിക്കാനുംവു .

(പൊന്നായുലം തുളിൽ; റെട്ടിയാരട പതിപ്പ്)

“ തകിൽമുരളു പരപടമ തുടികളിടാട രോപവു .

തമിച്ചവു . നക്രമഞ്ചി . പീനായു .

മധുരതരമുള്ളവരുസപ്പുജകൾ കാഡിളു .

മരഭ്രംഗങ്ങളിടയ്ക്കുംവുംകുമം

ചെറിയ റമമലവിഹതമാളിവരിയദ്ദോഷിവഃ.

ചെയ്യുമദത്തോട് കംളികൾ നാദവും” (ഭാരതം ഭീഷ്മം.)

ഇവിടെ നനാംഭാഗത്തിൽ ഏറ്റവും പുജയിൽ അർജ്ജു നാശം പൊന്നംകൊണ്ട് കാലാശം റംധിനി ദംഡി ചുംബം മററം ചതു സ്ത്രുചേപാരശ്വരിന്റെ ലോഹിച്ചതും. ലക്ഷ്മിനാശ ക്ഷപനം സികാച്ചപ്പേരും. ചെയ്തുകൊണ്ട് ആപ്പണവയുടെ മഹത്തിൽ രക്തം പ്രവഹിച്ചുതുമാണു നീലമലയുടെ ദക്ഷിഖിനിന്നും വൈശിഷ്ടാട്ടത്തോട് സ്വീകരിച്ചതിനിരിക്കണമെന്നു്. യമനേയും ആപ്പണവയേയും. നീലമലയോടുപാടിക്കാൻ രണ്ട് കവികൾ കും. സ്വരൂപമേ തോന്നവാനിടയുള്ളതാക്കണ. ആപ്പണവയു ദേ കാരുകൾ, ക്ഷപങ്കൾ മുതലായ ദിക്കകൾ നിന്നനിന്ന് രക്തതു ക്രാവിക്കയാൽ നാലഞ്ഞുവചിവരുന്നാരുത്തവി എന്നുചുരുത്തുചു. ചരണ്ണര പ്രയോഗത്തിലും. യമാശം ഇമാപ്രായമായ മുവ ത്തിന്നിനു ചോരയോളിച്ചുതുകൊണ്ട് നന്ദിയായെ പ്രയോഗത്തിലും. സ്വതന്ത്രമായയുക്തിയും. കാണ്ണാനണ്ട്. ഒരു കയാക ഇവിടെ നന്ദിയാർ എഴുത്തുചു. ചരണ്ണര പ്രയോഗ തെരു സപീകരിച്ചിരിക്കണമെന്ന നിഷ്കർഷം യാദിക്കാ വുന്നതല്ലു. രണ്ടുനാളിൽ അക്കത്താൽ ലക്ഷ്മിനമംയ ഭാഗങ്ങൾ പാ തന്മിച്ചും സാമു. അസാമാന്നമായിരിക്കണ.

“ ചരായാമ പഹരതി കവി:

‘പദമേകം ധാദമേകമഡം. ധാ
സകലനിബന്ധനമരംതേ
സാമാസകിന്തേ നമന്നുത്രു.’

എന്നുദ്ദോക്കത്താലുഡ്രശിക്കന്ന പുച്ച് ചത്തിനു പൊന്ന യുദ്ധം തുംകു പുംട്ടിശ്ശു കവി പാത്രിഭവിച്ചും തെക്കുകികയി ല്ലെനു തോന്നിപ്പുംകണ. പക്ഷേ പരശ്ശര കവിത സ്വക വിതയാക്കന്ന “ ദിന്മാർക്കുവിക്കാണക്കുമാരെ സമക്ഷത്തോടേ തനു കണ്ണിച്ചുവാങ്ങുന്നാൽ കൂടിച്ചുഡ്രശ്നാഭിക്കൊണ്ട് തന്ന.

ഗ.വിള്ളുഭർമാക്കിടനും” എന്ന നിർദ്ദേശമായി അസ്ത്രകാല്യം കരണ്ടതിനന്നു കവിച്ചുകൂട്ടാറെ നബിയാർ ആര്ത്തക്ക് പിണ്ഡനാശമിതിക്കു, ഇംസാഹസ്ത്രിനു അങ്ങളും സപയം പുരസ്തുതമന്നേങ്കെന്ന വിചാരിക്കാം? അപ്പടിക്കാക്കും. തുള്ളിൽക്കാക്കും. സഹജമായും പ്രമാദം. ഈ സാമ്രാജ്യത്വം പ്രാണിക്കാൻ ഒരു മാതിരി ഉതക്കുമെന്നു തന്റെ വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കും.

ഉത്തരവാമാധ്യമാവും. അല്ലോന്മരാമാധ്യമനാഥി ഗ്രന്ഥം ആണി. തകിലും സാമ്പത്രം. അനേക കവിതകൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടും കവികൾക്കു സാധ്യാരണ സംഭവിക്കാറുള്ള തന്ത്രത്തിൽ ചെപ്പു ഫലനതാക്കന്നു. മേക്ക് സ്പീച്ചർ, കാഴ്ചിദാസൻ, എഴുത്തച്ചുവ് ചെൻ, നബിയാർ മുതലായവർ അനേക മാശേഖാജിക്കയും വാക്കുണ്ടോളിയും. അവവർത്തിച്ചു പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള സ്വപ്രസിദ്ധമാണെല്ലോ. കവിതയിൽ പ്രമാദങ്ങൾനാഡിക്കാക്കും. എഴുത്തച്ചുവ് ചെൻ. പറവിക്കിട്ടണ്ട്. ഉദാഹരണമായി ദമയന്തിയുടെയും. അവളുടെ മാതൃസ്തപസാവായചേപ്പറിരാജമാരാവിഞ്ഞരയും. ചാന്ത്യനാജപരിതം. കിഴിപ്പുംടിൽ തെരവിച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ണകുപക്ഷേ.

“കിന്നപാപം കൂതം പൂച്ചം.

കോവാദാരേഹവിയോജിതഃ” എന്ന ഉത്തരവാമാധ്യമാണെന്നതെന്നും

ഞാൻ മുന്നമനേക മാനസിരേഛഃ പിശ്ചിച്ചു

കാമുദാരങ്ങേണ്ട വേൾപ്പട്ടത്തിന്മലം.

ഞാനിപ്പോം അനേവിച്ചീടുന്നതു” എന്നും

തന്ത്രജീമ ചെയ്തിരിക്കുന്നതിൽ കാണുന്നതുപോലെയുള്ള നിക്ഷേപങ്ങൾക്കു നബിയാരുടെ കവിതയിൽ അധികം കണ്ണിട്ടില്ല.

“മാത്രം” വെന്നി “അതമല്ല” മുതൽഘായി ഉത്തരവാമാണ്.

യാന്ത്രിക കാണ്ണനു പദ്ധതിയിൽ. പ്രയോഗങ്ങളിൽ. നസ്താങ്ങ
ടെ കൂതികളിൽക്കാണ്ടിലും. അക്കമാർപ്പനത്തുതിനസ്താ
തടങ്ങേന്നു പറയുന്നത് എന്തോ അവശ്യമായ ഏതില്ല
തെ മാത്രമാണ് പദ്ധതിയാണെന്നു തോന്തിപ്പാക്കുന്നു.
, ‘ചാന്ദക്കുന്നുതു.’ കിഴപ്പാട്ടിശ്വര കത്തുപെഡു. സംരയി
തമായിട്ടുതാക്കുന്ന അതുകല്ലുകൾക്കും റാഡിവൈഫീംഗാർടി
യുടെ കൂതിയാണെന്നു ചിലക്കജ്ഞ ഭാവത്തെ ഭാക്തംചരിത്ര ക
ത്താവു. ഒക്കെങ്കണ. സഹതിക്കുന്നു. മിസ്റ്റർ രാമകൃഷ്ണ ബി.
എ. ചാന്ദക്കുന്നുതു. നസ്താങ്ങടെ ബാഡു കവിതകളിൽ ഒ
ന്നാണെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിക്കാണുന്നു. റം അഭിപ്രായം. ശ്രീ
യാണെന്നു വിചാരിക്കാൻ വഴിരു ഗുംബാഡം ഉണ്ട്. ചാ
ന്ദക്കുന്നുതു. കിഴിപ്പം രഹവിന്തക കൂതിയായ ചാന്ദക്കു
സംഗ്രഹത്തെയു. മുട്ടാ റാഷ്ട്രസ നാടകത്തെയു. അസ്പദ
മാക്കി റചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുതാക്കുന്നു. ചിലതിക്കുകളിൽ തന്ത്രജി
മക്ക അവുകൾക്കിയു. ചിലതിക്കുകൾ തന്ത്രജിമ ചെഞ്ഞാതിനു കവി
യുടെ അശേഷത്തിയു. കവിതാലംഖന്തിശ്വര അസ്പദത്തിയു.
പുതമാക്കുന്നുണ്ട് ഒരു ബാഡുകവിത എന്നാണുവുന്നതു യു
ക്കതമായിരിക്കുന്നു.

(എ) കജ്ഞകരണങ്ങിനെ തല്ലിയിഴച്ചുടൻ
തല്ലിപ്പറത്തു കല്ലവതിനായുമേ
ഇപ്പയോ നബ്ദരെ ചോരതിനാനുവർ
ബിപ്പിവയം എങ്കേപോധ്യാരിതുനേരം.”

(ഒ) “അണ്ണനാരന്തരമാണ്ടിപ്പലനാരവർ
ചിന്തിക്കിലേററവു. ഭീക്കക്കില്ലപ്പേബു?
കയുക്കമില്ലാപടയുമില്ലാപാതാക
മെയ്യുക്ക മുട്ടിലുണ്ണാനതി വിഹനം”

ഇങ്ങനെയുള്ള ചാന്ദക്കുന്നുതു പ്രയോഗങ്ങൾ നസ്താ
ടെ കവിതാ പ്രചയേതിശ്വര അജ്ഞരണഡം ചോലവിരിക്കുന്നു.
മുട്ടാരാക്കുസം. നസ്താംക പുതിചിത്രമായും ഒന്ന് ചുന്നാള്ളതിനു
അരേനുക ലക്ഷ്മിജീവിം ഉണ്ട്.

“ ഫീൽത്തേ ബാലിശ്രൂപി സുക്കോദരിനു കൂട്ടി:
നശാലേ സുംബവകരിതാ വള്ളുംളമപേക്ഷയ്ക്കുന്നു.”

എന്നെല്ലാം റംകുമാർ ദ്രോക്കം സ്വന്തനക്ക് തുജ്ജി
അനും ഉദരിച്ചുകാണുന്നു. പിന്നായും.

“ ഭൂമിഖാലൈപ്പദാഗ്രഹം പ്രക്രിയത്തിന് ന പ്രാഃ:
പരശ്രഹനിതിത്വാജതസ്മാപ്നമേവ പ്രക്രിയപ്രശ്നസേ”

എന്ന കുറാഹക്കുസ്ഥാപ്നോക്കത്തെ “ സർവാഭരണം അലാ.
കരിച്ചാൽ സ്വാധൻ, ഉർച്ചീപതിയാകയില്ലെന്ന നിഖിലയം.”

‘ആരജ്ഞത്തെയും അന്തരം ക്രൂരതെ നിരുച്ചു.
പ്രാജ്ഞത്തെനായും രാജാവു രാജാവാശ്വാ’

എന്ന തർജമചെയ്തിട്ടുണ്ട് ०.१. അതായാംതന്നെ പരി
നംബുപുത്രത്തിലും പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായിക്കാണു
നാ.

“ കടകമണി കാൺമീകടമിവയെല്ലാം
ഉടലിലണിയുന്നൊന്നവനിപതിയാമോ?
പടപൊതുരോഗും സൗംഖ്യികപാടിക്കാശം.
പട്ടവിഭവനിശ്ചല പ്രണമതദുക്കം.

“ തരിവഴികൾ അണ്ട്. കടയുമിവയെല്ലാം
നന്നപതിവിഴങ്ങേം. പരിചൊടരിക്കേണു.
പരമനിജയം. ധരണിചിൽ നടത്തു-
നു നഘനംരംബനു താൻ പ്രണമത മുക്കം.

ഇങ്ങനെയുള്ള സംഗതികൾക്കുണ്ട് ചാണക്കുസ്ത്രം.
നസ്ത്രാരംബ കൂതിയെന്നു പറയുന്നതിനു വളരെ സംഗതുമി
ണ്ണേണ്ണ മോന്നുന്നു. കൂട്ടിൾക്കുന്നവിജയം ഓട്ട്. തുജ്ജിൽ ന
സ്ത്രാരംബ കവിതകളിടുന്ന ക്രൂരത്തിന്തന്നെ ഭൂക്കാചരിത്രകാര
നാഞ്ചിനാശ്വാരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ०.१.യിടെ ഇതു

ஒருவரை வள்ளிக்கிழவை தீர்த்தியானால்சிலாக்கி அடுத்திடையாக உழைத்தால் காணலாம். பட்ஜெஸ் பிரேரணைக்கண காஞ்சி தலைக் கூறுவது வசூரை ஸ்பாரதரை. காணிக்காட்டுவதைக்கிடை. சூக்கிள்ளுவப்பிசுயத்திற் காணால்துதித்துபோலை கூக்கிடுவது விருப்பத்து (விருத்தபடே) விரும்புவதை, குதுஜபூதன் (குதுக்கிட்டுதன் ஏற்றுதின் பகுரா) “ம.கலாஷ்வ காஞ்சகன்” என்று கொள்கிற மூக்கநெய்விதலைமாயு. கோஷி காயு. நாட்டார் வெப்பங்களை பிரேரணைக்குமென் விரேபுவிக்கவான் தநந் தெங்கை தோண்ணிலை. தன்புக் கூறு வேறேதேப்புரிந்து நாட்டாக தீர்த்திக்குத் தாழ்ப்புவை விழைங்கிட்டது. புதூாப்பிரேயாறு மாக்கா.

ഞായുതകൊണ്ട് തുള്ളിക്കടക്കപ്പും ഉത്തരവിച്ചു എന്ന പറയുന്ന തും ഇതുകൊണ്ടുള്ളതുക്കടമയുടെനിഭാനം എന്നെന്നറിവാണ് നാം അശൈത്രഭാരാക്കുന്നു. ദക്ഷിണ ആ കേൾപ്പിച്ചുള്ളകൊണ്ടുകൊംപിശ്ചുനായ ശ്രീവാൺ ആ നിലവാടിച്ചുപ്പോൾ വിരഭ്രംഖം ചട്ടി വിന്നതുദേശംപെ ചാക്രാരാത് അധിക്ഷിപ്പിച്ചതനായ ന സ്വാർ അസ്വലപ്പും എല്ലാക്കിഴങ്കളിൽ കയറി നിന്നുപ്പോൾ തുള്ളലിനു വോട്ടതായ സകല സാമഗ്രികളും വന്നാളുടി എന്ന ഭാവിക്കുന്നതു് ഭാഷയുടെ പൂർണ്ണവിത്രതെ കിരിച്ചു ദയ നീയമായ അജ്ഞത്വത്വയെ പ്രദർശിപ്പിക്കുവാക്കുന്നു. തുള്ളലിനു വോട്ടതായ മുതൽ എവിടെ നിന്നുണ്ടായി? തുള്ളൽ ക്രമവിത യുടു കൂപിതാ റിതി എവിടെനിന്നുണ്ടായി? നിന്നുണ്ടായി? നിന്നുണ്ടായി? തുള്ളലിനു ഒക്കെ ചീപു ചോദ്യങ്ങൾക്കു ഉത്തരം പറയുക ചീ നാളി മുൻപുടെമായ തുള്ളലുക്കുടുക്കുപറ്റി നിരുപ്പിക്കു വാൻ പുന്നേടുന്ന ഒക്കെനിന്നുണ്ടായി നിന്നുക്കാതെ കഴികയില്ലോ. നം അംഗങ്ങളെക്കു കിരിച്ചു്, ആക്കുവാതു ഇതിനു കീഴിക്കുവരിച്ചു കൊള്ളുന്നു. ഒന്നാമതായി തുള്ളക്കടക്കപ്പുകൾ മുമ്പായി നാഡി എ സാഹത്യത്തിനെന്നും സ്ഥിതിനെന്നും നോക്കു. എഴുതുവച്ചു ചെക്കുവ തുതികളായ കിഴിപ്പുംകളേണ്ണു. ഇതുപരംനാലുവു തും മുതലായവയെയു. മാതൃകയാക്കി കിഴിപ്പുംകൾ നിർ മിക്കകയായിരുന്നു അക്കാലത്വതെ കവിതയുടെ മുഖ്യാഭിപ്രായം. കൊട്ടാരക്കുരു രാജാവിനെന്നും കോട്ടയത്തു രാജാവിനെന്നും മററം കടകളിപ്പാടുകൾ വഴിരെ പ്രചാരത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്ന എന്നും ആട്ടം അക്കാലത്വതെ ജനങ്ങളുടെ മുഖു വിനോദം ആശിരി ഒന്നായിരുന്നു എന്നും സംപ്രസ്തുതമാണെന്നും. സം സം കുത്ത വിള്ളാളും. വഴിരെ കാഞ്ചിമായിരുന്നു. ചന്ദ്രക്കുളിടെ കൊലും അന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നതുപോരെതോന്നുന്നു. സംസ്കൃതകൈവികളെ, പ്രക്രോക്കിച്ചു അന്തംഭരതക്കാൾ ഭാഷയും പ്രാധാന്യം കൂടിയിരുന്നു. കല്പിക്കുന്ന അർഥാച്ചീന കവികളെ അനുസരിച്ചു

കാവുങ്ങളും. ദ്രോക്കങ്ങളും, ഉണ്ടാക്കിപ്പന്നിന്നെന്നതായും. തെളിയി
ന്നും. ശ്രൂക്കസദ്വാരം. ചാതകസദ്വാരം. യൂഡിഷ്ടിവിജയം. ഉത്തര
വൈന്യം. നാരാധരനീയം. മുതലായ സ്ഥാനങ്ങൾ അഭ്യന്നും. ഇവയെ അ
നസ്വിച്ച നന്ദാരം. അന്തും. ഉണ്ടാക്കിയതു റാമചാര്ണവിലാസം.
എന്ന സംസ്കൃത കാവുമാക്കന്നു. സ്ത്രീമണ്ഡളം നിയമ
ങ്ങളേഴും. അതും ശ്രൂക്കങ്ങളായസങ്കേതങ്ങളേഴും. ഗണ്യമാക്കാ
തെ സപത്രുമായി കവിത ചെയ്യാൻജീ യെബ്രൂ. സാമാ
ന്നു കവിക്കുമാക്കിനിയും. ഉണ്ടായിട്ടില്ലോ. ആറാം. നടക്കന്ന
സംഗ്രഹക്കു ലക്ഷ്യമാക്കി വള്ളിക്കുന്നതിനു ചീല സംസ്കൃത
തകവികളിടുന്ന സന്ധ്യാധനങ്ങളെക്കിച്ചുജീ അതഭവു സമാനി
ക്കാർന്നിക്കേണ്ടും, മനോധനയ്ക്കിലാസം. കവിക്കുക്കി പോരാ
ദിനിക്കേണ്ടും ചെയ്തിന്നെന്നതായി തോന്നുന്നു. സംസ്കൃതത്തി
ൽ പറഞ്ഞതാൽ എല്ലും. പ്രമാണം, സംസ്കൃതത്തിൽ പറയു
ന്നതു സകലവും. സർസം, എന്നൊക്കെ ഭാവിക്കുന്ന അതുകൂ
ടു ഇപ്പുഴ. നഞ്ചുടെ ഇടയിൽ അവിടവിടെ അവശ്യക്കും
ശ്രദ്ധപ്പോം. ഒരാം. സ്ഥതിയുടെ അസ്ഥാപനക്കാലത്തു,
പ്രത്യേകിച്ചു, ചെന്നുംശരി രാജാവിന്നു രാജധാനിയിൽ
വച്ചു പ്രവച്ചമായി പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കാം. സാരുതിന്നുപുംടി
ഒപ്പ് സദല്ലുക്കിടാക്കിവിയായപുന്നു. നന്ദുരി അരക്കുവിയേ
കായിതെന്നുജീ. അക്കാലത്തെരാജ്യസദല്ലുകളിൽപ്പലഭിക്കു
മുന്നിന്നവിഭ്രാംഘവന്നുട്ടിവേദാന്താദിവിശ്വാസങ്ങളുണ്ടാരു
ഡു കരിച്ചുവാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തുകയും. ജയിക്കുന്നവക്കവി
തുകൾ ലഭിക്കയും. ചെയ്തുപോന്നിന്നു. വിദ്യരാമരന്നാം. ദാ
സ്ത്രിമാരെന്നുജീ സമതിയിങ്ങനേയുജീ സദല്ലുകളിൽവെച്ചു
ഗിതെന്നലഭിച്ചുവന്നിതെന്നതു്. ഇതുന്തിചുരുക്കുന്നതിൽ നന്ദാരം
തന്നെ സുച്ഛിപ്പിക്കുന്നു. സംസ്കൃതകവികളിടുന്നക്കരണം. ദ
ല്ലുഹമായിവന്ന തടങ്കിയപ്പോൾവേറെമാർപ്പുതിൽപ്രവർത്തി
ക്കാം. എന്ന വിചാരിച്ചിരുന്നാൽ കിളിപ്പുംടിക്കും എന്നാം. ക

മകളിപ്പംകൾ ദ്വാരം, റണ്ട് കവിതാദ്രാവങ്ങൾ അല്ലെന്തെന്നു തുറന്നിട്ടശ്ശാഹിതനില്ലോ. 0.0. റണ്ട് റിതിക്ക്. ഉജ്ജി വൈകല്യങ്ങൾ അവയിലേക്ക് നന്ദ്രാരെ ആകർഷിക്കാതിരന്നതായിരിക്കും. മഹാനായ എഴുത്തച്ചുവാക്കിപ്പാട്ടിന് വിഷയികരിച്ചു, ഭിന്നങ്ങളും, പരിശുള്ളങ്ങളും. ആരു വിഷയങ്ങളും, അഭ്യോഗത്തിൻ്റെ സരസ്വത്യാഭ്യംഗവാക്കുങ്ങളും. പാക്കവും, കാണാനു ഒരു കവിക്കു, ആ പന്മാവിൽ പ്രവേശിച്ചു സ്വന്നത്രു. കാണിക്കാമെന്നും, എഴുത്തച്ചുവാക്കുവാക്കായിക്കൊള്ളാമെന്നും ഒരു ഭദ്രമാധവും. ജനിക്കകയില്ലോ. കാവുചുപന കഴിഞ്ഞു നന്ദ്രാർ തന്നെ ചാണകുസ്ത്രം. നഷ്ടചരിതം, ഇവ കിഴിപ്പാട്ടായിരുച്ചതിയിട്ട് അതുഛുന്നു പോലെ ആ റിതിയിൽനിന്ന് വിരമിച്ചതായി തോന്നും. പാരുത്തരും. എഴുതാൻ ഇടയായതു വല്ല പ്രേരണയാളും. ആയിരിക്കാം. സ്ത്രീഗാഥാ കത്താവിൻ്റെ പുത്തത്തിൽ കവിതയും. എന്ന വിചാരിച്ചു നന്ദ്രാർ കമാരപുരോഹരി ശ്രൂതവും. റീലബാവതിയും. കുറെ എഴുതിയതായി കാണും. എന്നാൽ ചെറുഗേരിയുടെ ഇച്ചണ്ണമട്ടു, ചെംടിപ്പുംകുന്ന നന്ദ്രാക്കു വഴിരെ പിടിച്ചിരിക്കാൻ ഇടയില്ലോ. ഇരുപതിനിന്നാലുംപുത്തം. മുതലായവയുടെ മുല്ല വൈക്കമും. ഓരോ ശ്രേഖാകത്തിനും. ഓരോ ആശയം. ഉണ്ടായിരിക്കുംതന്നുകയാൽ കൂടാൽ കുമപ്പുലുമായും, നിന്നന്നരമായും, ഒരു കാൺതന്നുപ്പറിവാദിക്കവാൻ ആശിത്തിയിൽ ഉള്ളനിർവ്വാഹങ്ങളുതയാക്കും. ഇരുപതിനിന്നാലുംപുത്തം. മുതലായവങ്ങനേക്കുമണിക്കൾകോൽത്തിട്ടിള്ള മാലകൾ പോലെയാണും. ജപിക്കുംപോർപ്പം നാം. ഓരോമണിയും. എഴുന്നൂണ്ട് ആവശ്യമുള്ളതുപോലെ ഓരോ ശ്രേഖാകത്തിലും. നാം. നിൽക്കേണ്ടതായും വരുന്നു. വൈജ്ഞാനിക്കും. ചൗമാളിയും ധാരപോലെ കവിക്കു ഒരു ഗതി അതിൽ അസാല്പമാകും. പിന്നയും. കിഴിപ്പംട്ടു മുതലായ മുൻ പര

ബുദ്ധ കവിതകൾക്കുള്ള ഒരു കാവ്യ അതിന് നാടകാലികളെ
 പ്രോലേ പ്രതുക്കുമായും പ്രഖ്യാപിക്കുമായും കണ്ട് റസിക്കറ്റക്കു
 വിധിതതിൽ ഉസ്സുള്ളിവരുത്താൻ ചാടിപ്പു ചെന്നാശ്വരാണ്.
 •രം അംഗം. അതുകൊടുക്കില്ലോ, ചാക്രാർ ശ്രദ്ധിച്ചും. ഉണ്ട്.
 അതുകൊടുക്കണ്ട് റസിക്കറ്റവാൻ അതുകൊരും, കാനനാൻ ചെ
 ദ്വിനാവും, ലഭ്യാസം. വേണ്ടതാക്കാൻ. പോരെക്കിൽക്കു
 ടക്കമാക്കിട്ടുടെ വിഷയങ്ങൾ സ്വർദ്ധിപ്പോക്കത്തും, ചാനാക്ക
 തത്തും, മനുസ്ഥാപനത്തും, പ്രാരകവില്ലോ, സംഭവിച്ചതായി കു
 വികൾ ഭാവിക്കുന്നതിന് ഘടം, ചുഡാം. നടക്കണ്ണ സംഗതി
 കുഴിടെ ഒരു ശായക്കുടി സ്വർത്തിക്കും പതിക്കവാൻ അതുകൊ
 ടാക്കത്താക്കാൻ സമ്മതിക്കുന്നമില്ലു. നീരസങ്കേളം സങ്കേ
 ഞങ്കു. അതുകൊടിം കവികൾ അനേകക്. അനുസ്ഥിതിക്കുണ്ടതും
 ആണ്ട്. സംസ്കൃതകംഘുഞ്ചേരം പറിച്ചു അതുകൊടിക്കുമ്പോൾ
 മുലി കൂപ്പിച്ചുകൊണ്ടുകൊണ്ടായിരിക്കാം. മലയാള പദങ്ങൾ
 ഒഴി ഉപദേശാഗ്രിക്കുന്നതിൽ അവർ വഴിരെ വിഹസനാരായി
 കാണ്ണപ്പെടുന്നതു്. ചാക്രാർക്കുത്തു് പൊതുജീവനങ്ങളംകുറാവു
 യും പ്രതുക്കു റസമുള്ളതും. അതുകൊന്ന. ചുനാൻ പറന്തേതിനു
 നാട്ടാക്കുടി അതു നാടിച്ചുപാക്കുന്നതു്. തുവജന്മത്തിയ വി
 കുയമായ സംഗീതരസം. അതിനു ലേഡേവും ഇപ്പോൾത്തും. അതു
 നാനാശ്വരി റണ്ടുമുള്ള അതുകൊപ്പും ഇതിലും. കാനനാനണ്ട്.
 അതുകൊപ്പും കിഴിപ്പാട്ടുകുഞ്ഞിലെ പ്രോലേ വല്ലപ്പുത നികുമ
 തെത്തു അനുസരിച്ചു സംഗീതരസം. കൊട്ടക്കുന്നതു്. അതുകൊ
 ലേപോലേ സാമാന്യമായി അഭിനയ മുള്ളതുമായ ഒരു തത്തു
 കണ്ടുവിടിച്ചും അതു ഒരു പുതിയ യമതേരംടക്കുടി അഭിനയി
 ക്കുപ്പെടുന്ന ചാക്രാർ ശ്രദ്ധക്കും. ശ്രീരക്ഷൻ, ഓട്ടൻ,
 പറയൻ, ചുനാ മുന്നതരം. തുജ്ജൻപ്പാട്ടുകുഴി. എഴതിയിരിക്കു
 ണ പുത്രങ്ങൾ അക്കാലത്തും ഉണ്ടായിരുന്നവ തന്നെയുണ്ടാണ്,

അവരെ നന്ദാർ സപ്തതികളിൽ പ്രചയാഗിച്ചു എന്നും ഒരു സ്ഥാപിച്ചതായി പറയാവുന്നതല്ലോ. “ചെമ്പകനാട്ടിന് ലക്കര ഭേദനാം തന്മരാൻ ഭേദനാരാധനസ്വാമിയും” എന്നു ശീതകൾ പുതതും.

“രാജും നിന്മക്കരമനിക്കുവിപിന്നും
ചുജ്ഞനാം താതൻ വിഡിച്ചിട്ടു ദന്നങ്ങൾ”

എന്ന കിഴിപ്പാട്ടു പുതത്തിന്തനിന്നും ഫേരും. ‘മല്ലച്ചും പെടിയെറു കിടക്കും. കുപ്പിനു മണിക്കാമൊയ്യ സെഡു റത്തും.’ എന്ന ഓട്ടൻ തുള്ളിൽ പുതതും. കേരളത്തിലെ ഒരു പ്രധാനിന്പുത്തമാക്കന്നു. ഇതിൽ മണിക്കുചുവന്നതാക്കന്നു കുപ്പിച്ചു മഹാര നിരന്നപുതതും. “വാടിച്ചുപാടു ഗണനാധകനാകിയ വാനോട്ടുകൊന്നാടു വാനിയെ മനസ്സാം” എന്ന ഘാടം തന്നെ കാണിക്കു. നന്ദാരക്കുടുംബം കാലമായഞ്ചാട്ടക്കും, റം നീം ഒരു പാദത്തോ മണിക്കുപാടു തുടങ്ങും എന്നും. ലക്ഷ്മിജ്ഞ മഹാദേവൻ ഉണ്ട്. തുളിപ്പാട്ടുംഖാക്കന്നതിനു മുമ്പായി നന്ദാർത്തനെ അതുപയോഗിച്ചുട്ടും. ഉണ്ട് ചന്ദ്രക്കളിലെത്തുവും. ഈ പുതതുമുക്കന്നു.

“വരമിഹ സംപ്രതി ഭദ്രംഡാം
പരമസവൻ മമപാത്മൻ ഗാണം.

എന്ന പതിനൊള്ളപുതത്തിലെ ആദിപുതതം ഓട്ടൻ തു. ഒരു പുതതമണ്ണുകിൽ പിന്നെ എന്നെന്നമന്ത്രാക്കന്നിപ്പി ഇതുപോലെ തന്നെ “മാക്കാമകരാഡേ വിജയാന്നും ചെപ്പും” എന്ന കിഴിപ്പാട്ടു പുതത്തെന്തെ നട്ടവേദുവിച്ചതാക്കന്നു. “എന്ന അനേ ദേവി, വാനിടു മണാലയെ” എന്നപുതതം. “ചന്ദ്രവീം ബൈമട്ടതെന്നിക്കൊക്കു ചാന്നയാക്കി ചെയ്യുന്നും.” എന്ന ഒരു റയൻ പുതതം. പതിനൊള്ളപുതത്തിലെ നവമപുതതം തന്നെ ശ്രാക്കന്നു. ഇതു സംസ്കൃതത്തിലെ മല്ലിക്കാ പുതതം തന്നെ യാക്കന്നു. ഇതിനു മാത്രാദേശം വരാതേയും. മലയാളത്തിൽ പ്ര

ഫോറിക്കമാറണ്ട്. “മിന്തപസ്യവദ്വാകരോക്കയുമതു
പോന്നവും വിഡ്യു” ഇന്ത്യാദി ഇത്പത്തിനാലു പുതത്തിൽ
ഈ എഴുത്തച്ച് ചെന്നാലും ഉച്ചയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടിള്ളതാക്ക
നു. “നമ്മെ വിശ്വരഹജാവെ, ഭൂമമ്മെ വിശ്വതാമാവെ”
എന്ന പറയൻ പുതതംഗ്രീതം കന്നില്ല. നമ്പ്രാർ പ്രജയാധിക
നാണ്ട്. ഇത്തുന്നു ലപ്പും വേലകളിയുടെ താഴ്വരിതിയിൽ ഒരു
ക്കന്ന. വേലകളിലെ പരിഹസിച്ച കട്ടികൾ ചൊല്ലാറജീ
“വെള്ളരേതരിൽ പടക്കേറിമണ്ട്” കുറി തണ്ടിക്കിറി” എന്ന
റംഗടിക്ക ഇതുമായും സാമും. പ്രത്യുക്കമാക്കന്ന. ചെപ്പക
ക്കമലായെത ലോചന നബ്ദിതമണ്ണങ്ങളും റീഫൽ” ഇന്ത്യാദി
പതന്നാലു പുതത്തിലെ പുതതംഗന്നെന്നുയാക്കന്ന, “ഉല്ലതമതി
നമപതിതന്നുടെ വാക്കകൾ കേട്ട്” ഇന്ത്യാദി കല്പനാസൗഹ
സിക്കാഗം. ഇങ്ങനെ വേരേയും പുതതസാമുഖ്യങ്ങളും. ചു
ലിമാന്മാർ കണ്ണകൊള്ളുമ്പേണ്ടും.

—+ മുന്നാം അഭ്യർത്ഥിയായം. +—

നമ്പ്രായുടെ കവിതയെപ്പറ്റിയുണ്ടെന്തെങ്കിലും ചരയുന്നതിനു
ഭിന്നായി അല്ലേം. അന്തു കവികൾക്കു എത്തുമാത്രം കടപ്പെട്ടി
രിക്കന്ന എന്ന സാമാന്യമായെങ്കിലും ഒന്ന് പരിശോധിക്കേ
ണ്ടതായുണ്ട്. എഴുത്തച്ച് ചെന്ന ചെരുപ്പേരി മുതൽപ്പേരുടെ പു
തം. നമ്പ്രാക്ക പരിചിതമായിരുന്നെന്നു മുമ്പുതന്നെ തെളി
ഞ്ഞുപെട്ടു. തീർജ്ജിംഗാട്ടിയും. ശ്രീതീർജ്ജിചരിതവും. തമിൽ വാഴ
രെസാൽ മുഖഭൂമി കാണാനുത്തരണ്ടുകുവിക്കും. തീർജ്ജികമാരുല
സ്രൂതം മായഭാഗവതത്തിൽനിന്നുന്നതുശ്രേണിക്കുളിസ്വീകരിച്ചിട്ടും
ജീതു കൊണ്ടാണു തൊന്നുന്നു. നമ്പ്രായുടെ കടകളെപ്പോലും
ബാരതം ഭാഗവതം മുതലായവയിൽ ഒരുംത്തിട്ടിള്ളിവയരാക്കന്ന

എന്നാൽ ഇവയിൽ ഒരു വഴിരെ എല്ലാം. ചാക്രാന്മാരുടെ പാഠ കത്തിനു ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രഖ്യാസങ്ങളെ ആധാരമുപയോഗിച്ച് തനിയിട്ടുള്ളവയാണ്. ഇങ്ങനേയുള്ള പ്രഖ്യാസങ്ങൾ ഇ ഘോഷം വഴിരെച്ചർപ്പിക്കുന്നതും നീ. അംഗിപ്രായത്തിനവേണ്ട പക്കപതയില്ലെന്ന സമർപ്പിക്കുന്നതും ആശാപാദവിനും പുണ്യത്തിനും പാപത്തി കാഞ്ചാഖരുമുള്ളിൽ ആയപ്പോൾ

“ ഉറോജയോഃ കിഞ്ചരക്ഷം ത ത്രസ്യോ
ശ്രംഗൈ ശ്രജാപ്രഭ ദാമവിനീ ”

എന്നവല്ലിചുകാണുന്നു. നീ. ഏടത്തിൽ:-

“ കന്നിൻ മകളുമതിനാന്തുലാ.
കന്നിക്കു കലംമാലയാനിന്തു ”

എന്ന കിരാതം തുംബിലും കാണാനണ്ട്. ഇതുംനാനെ ത്രംഗിരടി, ഭൂ.ഗി, മുതൽപ്പേരുടെ യാത്ര, നായാട്ടു, ഇതുംഡി കാഞ്ഞങ്ങളിലും പ്രഖ്യാവും തുംബിലും. തമിൽ വഴിരെ സാദ, ശ്രൂ. ഉണ്ട് തുംബിക്കുളിൽ ഉപകമക്കൂട്ടായി അനേകകും കാണാനണ്ട് ദേഹാശയാനുയിൽ എല്ലിയും പുരുഷും. തമിൽ ഇ ഷ്ടമായതു. കേളിച്ചുരം, കിരുക്കിനം, അനായും. തമിൽ ഉംബുക്ക മയ്യു. സുവച്ചരിതത്തിലെ വസ്തുലക്ഷ്മിയുടെ ക്രമയും. പ്ര ദോഷ മാഹാത്മ്യത്തിലെ ശ്രിവശ്രമാവിശ്വരു ക്രമയും. സത്രാ സ്വദയം.ബുരത്തിലെ ചിരിക്കണ്ടച്ചുരംനു ക്രമയും. കിംഭകുഞ്ചി വധത്തിൽ മുപ്പുക്കുൽ വിട്ടിലെ മുത്രക്കുളപ്പിശ്വരു ക്രമത്തി ശ്വരു ക്രമയും. മറ്റൊ. ഇതിനു ഉദാഹരണമുള്ളാണ്. ഇങ്ങനേ ഉംബു ഉചക്കമപു മിക്കവാറും. നാവിയാക്കു അന്നു കവികളിൽനിന്നും. സിലവിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. അന്നുഡിക്കുക്കഴിഞ്ഞിന്നും. താൻ ഇപ്രകാരം ക്രമക്കുളി സ്ഥിക്കരിക്കണം.ഭോൾം ഒച്ചിത്രുവു ലഭിക്കാണ്ട് അവയ്ക്കു വേണ്ടതായ ഫേഡഗിക്കപ്പെട്ടതനുന്നതാണ് നാവിയാക്കു വഴിരെ അലുഡിക്കാണ്ട്. കാട്ടംജിശ്വരു വല

യീരു പെട്ടതായ മാർജാരത്തെ കാട്ടാളിൽ വരുന്നതിന് സപ്പിലും മുമ്പു ഒരു എച്ചിചേസി രക്ഷിച്ചതായും പിന്നോറിക്കുന്ന എല്ലിയെ പുച്ചു സ്റ്റോമ്പിനുവരുത്താട്ടുടി ചേസി വിളിച്ചുപോം ഒരു കാൽ കാൽവരാഡാക്കുടി പണ്ടത്തേപ്പാലെ നാം. ശരു കൂളായിത്തിനിരിക്കുന്ന എന്ന എല്ലി പറത്തുതായും. ദേഹം കൂടായിരുത്തിയിൽ പഠനിരിക്കുന്നക്കമും, ക്യാസറിസ്റ്റാഗറണ്ണിൽ യോഗ്യാദേഹരണോടു യെറ്റുസ്ഥരാധികാൻ പറയുന്നതാക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒച്ചിതു വിശേഷം കൈബന്ധം അതുപോലെ തന്നെ നൈറ്റും ആ കടമയെ സ്പീക്കറിക്കുന്നില്ലോ. ഒരു മുഖ്യമുഖ്യം, ഒരു കീരിയും, ഒരു എല്ലിയും ഒരു പുച്ചുയും തുടി കുട്ടിൽ ഒരു മരത്തിന്റെ പലഭാഗങ്ങളിലായി വസിച്ചിരുന്ന എന്നും മറ്റൊരു ജീവിക്കുന്നതോടു കൂടി സംബന്ധമായ എല്ലി ആ ജീവിക്കുമുന്നുണ്ടും. ഇല്ലാതിരുന്ന സമയത്തു വെളിച്ചിലിംഗേ സ്വന്നരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവെ കാട്ടാളിന്നാടെ പജ്ഞയിൽ പെട്ട പുച്ചു രക്ഷിക്കുന്നതിനായി എച്ചിയോടു യാച്ചിച്ചു എന്നും എല്ലാവേണ്ടും എന്ന എല്ലി വിചാരിച്ചു നിർക്കുപോലും മുഖ്യമുഖ്യം, കീരിയും വരുന്നതു കണ്ണിക്കാനായി പത്രക്കു ആരംഭിച്ചു, നേരം വെളിത്തു, ദേവന്റെ വരുന്നതുക്കും വല മുത്തുച്ചിന്തു എന്നും വേദഗന്ധക്കും പുച്ചു ഓട്ടിപ്പേംഡി എന്നും എല്ലാ ഇപ്പുകാരം മറ്റൊരു ജീവിക്കുത്തിരുന്നിനും രക്ഷാപ്രവർത്തനക്കും, ഒരിക്കുന്ന ആരംഭാരംകീട്ടാതെ വലഞ്ഞു പുച്ചുത്തടിയിൽ എച്ചിയെ കൂളിപ്പിക്കാനായി “ശ്രീകാരം ശ്രീകാരം” എന്ന് വിളിച്ചു എന്നും നാംകുറരെലും ശ്രദ്ധിച്ചു എല്ലി കാൽവരാഡാക്കുന്ന തന്നിക്കു പുച്ചുയമായശായിരുന്ന സ്റ്റോമ്പിനുവരുത്താനിച്ചുടി അവസാനിച്ചുതോടു തുടി അവസാനിച്ചുപോയി എന്നുപറഞ്ഞു എന്നും. ആക്കുന്ന കടമാസർ സ്റ്റാഗറത്തിലെക്കുമും, ഇതിൽ മുഖ്യമുഖ്യമുഖ്യം, കീരിയും കൂളിയും, കാൽവും ഉച്ചേക്ഷിച്ചുകൂളിയും, ആവച്ചരിതത്തിലെ ധനദാത്തവ്യാസ ലക്ഷ്യമിലാക്കുന്നതു, ക്യാസറി

അംഗവർത്തിക്കിനാണ്. എടുത്തിട്ടിരുത്താക്കന്ന. മുല്ലുന്നമരഞ്ഞി
ൽ ധന്വന്തരൻറെ സ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥാപിത്തുനേന്നുണ്ട്. വാസ്തവ
ക്ഷേമിയുടെ സ്ഥാനത്തിൽ വസ്തുദാതയെന്നുണ്ട്. പേരുകൾ കൊ
ണ്ണുണ്ട്, വസ്തുദാതയുടെ ജാരഭന്താവിനു കട്ടാണബിഞ്ചാഗര
കിാരൻ ഒരു പേരും. ഇട്ടിട്ടില്ലോ. എക്കിലും. നന്ദ്രാർ അവധി
കിംഗ്സ് റായരെന്നു പേരിട്ടു കട്ടാണ ഒരു വാസ്തവഭാവം. വരു
ത്തിക്കിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിനും പുറതെ രാജാവും യന്ത്രഭാവി
ചുപറയുന്നതായും. മുല്ലുന്നടിത്തിൽ യാതൊന്നും. കൊണ്ണാ
നില്ലും. കേളുമ്പുരാതും. കുറക്കിനും. അതനയും. ഉപാപ്രേക്ഷന്താഹി
ദിലാക്ഷിയാതുകയിൽ ഉള്ളക്കട പണ്ടുതന്നു. രണ്ടാം. തന്റെത്തിൽ
“സ്രൂംഗന്നും എഴുകൊടുത്തു എഴുച്ചവാണെപ്പുതു്” എന്ന
ഭാഗത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു കമ്മരെ സ്വന്തം. ദേഹപ്രക്രിയയിൽ
തിരിക്കിട്ടിരുത്താക്കന്ന. ഇപ്രകാരം. ഫേശീസും ഉപകടികൾ
കൂടി. പ്രായങ്ങൾ മുല. അസ്ത്രകവിതകളുംനേന്നും തെളിച്ചിക്കും
പുന്നതാണ്. സപകവിതയിൽ അവിടവിടെയാണി അങ്ങനെ
കുംസർത്തു ദ്രോക്കങ്ങളും. നന്ദ്രാർ തന്മാനമെച്ചുള്ള ചേർത്തി
ടിണ്ട് *

“കണ്ണാരകളുമമന്ത്രങ്ങളാണവിതം. ഫോറസപകാക്കസപയം.”
എന്ന തൃടക്കുന്നഴുഓകും. കിരാതത്തിലും,

“കഃ കാലഃ കാനിമിത്രാണികോദശഃ കൈഖ്യവാഗമു
ക്കവാഹം. കാചക്രമക്കാരി തിച്ചിന്തു. ദിശാന്താഃ്”

എന്ന ശ്ലോകം. സത്രാസപയം. ബുരത്തിലും. തന്മാനമെച്ചുള്ളക്കാണ്ണുണ്ട്. താഴീവാരന്ന ഭാഗങ്ങൾ നഷ്ടിയാൽ ദി
വിശാലമായ ഗ്രന്ഥപരിചയങ്ങളായും. എത്രയം. ഗംമമായ ദോ
ഷാന്തരികരണവീതിയെയും. വിശകമാക്ഷവാൻ നല്ല പ്രജ്ഞാന
ഭേദങ്ങളിലും.

“ഗംഗാജ ലൈംഗിക്കി ഭഗവിന്ദിവാന ലാബ്യം ദേശം
കി. തദ്ധ്വനം. നാവിദ്യാരിജനഃ പിതുന്നം.” (ഭാജചപന്ത്)

“ മന്നാം ഭഗീരതൻ പാരം പണിക്കു
മഴക്കിനിജലം കൊണ്ട് വന്നാഭരാക
മനിടം തന്നിൽ പറത്തിമഹാരതൻ
തന്നെട മുഹിതു മരിച്ച വിത്രക്കൈ
ക്കന്നാഴിയാതവൻ തർപ്പിച്ചു തർപ്പിച്ചു
ധന്യരഹസ്യത്തിലാക്കിപോളും ഉപൻ
അഞ്ചലും തന്നിൽ മറവശ്ശേ മഹാജനം
മജ്ജനം ചെച്ചുനു തർപ്പനം ചെച്ചുനു ” കല്പാന
(സൗഖ്യാധികം)

2. “നമിവസ്യം വിജാനാതി
ശ്രദ്ധീം പ്രസവദേവദനാം” (കവചതാനന്ദം)
“ .രം റബ്ബോവിന്റെ പരമാത്മ മൊക്കയും
ബെററ പെട്ടോട്ടേക്കു തന്നെയുറിയാവു (ഗണപതിപ്രാത്രം)
3. “എത്തക്കം ഭസ്മമാനാരി
താഴ്വാംഗാര സമഃ ഷമാൻ” (സുഭാഷിതം.)
“ ഇക്കണ്ണപുത്രക്കുമാർ നെയ്യും ഭംഗേപാലേ തന്നെ
മയ്യേന്നീമരബ്ലൂഡ് തീക്കട തന്നെപ്പുംപെ” (കിരാതം.)
4. “ശ്രീതാസി ചങ്ഗന്തോൺ്റും
ഉച്ചിപാകം വിക്കട്ടുമം (ഉത്തരരാമചരിതം.)
“ ചങ്ഗനമനോന്ത പുക്കൾം
കാഞ്ഞതിരമായും വന്നതിപ്പുംപാം ” (ആചുരദമനം.)
5. “ശരാസനം ശാതമവം നവാനാം
അം ഭോമുച്ചാമാഭരണം ബൈവേ ” (ബ്രാഹ്മാരതം.)
“ചണ്യമതാക്കിനകോദണ്യം മമ
മണ്യമമാക്കി ഫേം ലാഞ്ചപ്പംക്കു ” (നഷ്ടചരിതം.)
6. “ സുജമപിരിരസ്യാഃ ക്ഷീജ്ഞം
ധുനോന്തു വിശം കുഞ്ഞം (ശാക്കതളം.)

“മാലയെന്ന നിന്മചുരം വിശ്വസിച്ചുയെന്നെല്ലോ...
കാളിസർപ്പങ്ങളായ് വന്ന കാലങ്ങാക്കത്തിൻറെ രീതം...”
(അപേക്ഷാദശം.)

7. “ദേഹിതിവചനം ആത്മാ
ദേഹാശാ: പഞ്ചദേവതാ:
ദേഹാശ നിർത്തുഗച്ചുചെന്തി
ആശീഷിയിൽക്കിൽക്കു:
“ദേഹിയെന്നക്കുരം ചൊല്ലും ആനത്തിൻറെ
ദേഹത്തിൽനിന്ന് മാറ്റം മഹാലക്ഷ്മിയും.” (പഞ്ചാംഗം.)
8. “കാളിഈജലജനിത ശ്രീയ: ആയനേ
വൈദഗ്ധ്യലീംഖി സരിതഃ സുരാപഗാധാ:; (മാഖം)
“കാളിഈയും ഗംഗയുമേക്കണ്ണഗ
മേളിച്ചകാനിപ്രസരം കലാം” (മനിപ്രവാസം.)
9. “ചാതകാളും ചതുരഃ പയഃ ക്രാനം
യാചതെ ജലധരം വിപാസയാ
സേംഡി പൂരയതി വിശ്വമംഭസാ
ഹന്തഹന്ത ! മഹതാമുദ്ദംരതാ” (സ്വ ഭാക്തിതം.)
“ഇക്കുടിതിമണ്ഡലമേഘങ്ങാര വേഴാവുലെൻഡി പ്ര
ക്കുകർക്ക വചിപോലെ മാരികോരിച്ചുംരിഞ്ഞാളു ക്കുക്കു
പുത്രിവദ്ധത്തിട്ടനില്ലെങ്കും വാരിവാഹങ്ങൾ രക്ഷചെയ്യും ജീ
നത്തിൻറെ ലക്ഷ്മണമങ്ങനെയെംബി” (സഭാപ്രഭാവരം.)
10. അധുനീത വഗ്രാം നെനക്കയാതനമുതൽ ഫൂല്ലുതന്ത്രമീതു
താം
കരയന്ത്രണാദിരാന്തരേ പുലിവച്ചുന്നുപുങ്ക നബ്ദക്കുതി
അരയമേകതമേനപക്കങ്കേര റഡിമയ്യോല്പനജംഖം
എലിംഗം
സ്വല്പനക്കുന്ന ഒരു ശ്രീശ്രീയേദ്ധതകണ്ണം യിത്തെന്ന
പ്രിംഗയും

സഹാപെന്തുമ്പറ്റിപ്പുമാണ് കടക്കിടാൻ ഒരു സത്ത്
കൂടുതൽ

ഒരു കണ്ണഡിയിൽ: പച്ചപ്പെട്ടു പുടക്കോടിക്കുടം നേരിട്ടം:
(നേരിട്ടം)

“ മനുഷനിങ്ങനെയുറച്ചുപെട്ടാൽ
അന്നം ധനിക്കിയിൽ നിന്നൊഴുങ്ങേണ്ഠ

ഒന്നുകുടഞ്ഞു ശരീരമാണേഷി.

തന്മരദ ചിരക്കംവീശിയിൽനാണ്.

ചിരക്കിനക്കരുകടിച്ചുകിടക്കാം.

ചെറുപേൻ കൊത്രുക കൂൾച്ചുകപാ പുഴുവും

തിവാപിയകൊക്കുപാകൊണ്ട കടിച്ചുതു

കൊരുകൊരുവെയ്യേ കൊരിച്ചുതുടങ്ങി

ഒരു കാൺകൊണ്ട ശിരല്ലുകിൽ പരിചൊട്ടം

ചെറുകിൽത്തത്തിനടന്നുടന്തെ” (നൃചരിതം)

11. അലാദേവിയുഖ്യമസ്തുപ നവപാടം സംശ്ലിഷ്ടം.

സാപ്രാകകളിം സ്ത്രീജനാം പത്രാമി ചു മുജോമി ചു

ലാഖകതിന്തിരിക്കുകയുമെങ്കിം നിന്മാണം നിന്മാണം
ആശിം

ദ്രുവിജനാച്ചുതകലിയൈനേസ്വാഃ പ്രീതൈന്നാരഭസ്യമുണ്ടെന
പീരാംഗംം ശ്രൂസംഘട്ടകരിജനാം ദന്താഘട്ടനേ:

ശ്രാംക്ലാംജനാനവനിങ്കുംബനാരദഃ പരിത്രണ്ടി”

(ബാലരാമാധാരം. നാടകം)

“ എന്നുകൾ തങ്ങളിൽ ധാന്യത്തുത്തണ്ണിനെ

കാംഗനം കാത്തിപ്പിക്കുകൊള്ളുകൊണ്ടി

ഞാനം മല്ലും തന്നീക്കൊന്നമില്ലെന്നുണ്ടോ.

ക്രൂരനം ക്രൂരനം തമ്മിൽ പിന്നഞ്ചേന്ന

തേരെറം മിശ്രാഞ്ചവം തന്നെ നാടുവെക്കൊ

കുക്കടം തമ്മിൽ കയറ്റുന്നതുമിന്ന
മിക്കതും കണ്ണാടുപോകുമ്പീക്കി സക്കും

അച്ചിമാർ തങ്ങേഴ്തിൽ കൊഞ്ഞുനം കാട്ടുന്ന-
തച്ച് ചെന്നാരെന്നതുമുണ്ടും കണ്ണാൽ മനോഹരം

പുത്ര ചു ആകൊണ്ട തലക്കിട്ടുക്കുമ്പും

കൊച്ചുനേനകൊണ്ട തുക്കിയും വിന്ധ്യും

ഇന്നതെന്നില്ലുകലയമങ്ങൾ കംണ്ണവൻ

പിന്നയും പിന്നയുമുണ്ടെന്നിക്കാലുമും (സു ദേഹപ്പും
ദേശാധാരപ്പും)

ഇപ്രകാരം വളരെ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇനിയും ഉണ്ട്. കൂ
ട്ടുചരിത്രത്തിൽ വളരെ ഭാഗങ്ങൾ ഭാഗവത്തത്തിൽനിന്നും
നിലചരിതം കിഴിപ്പാട്ടിൽ വളരെ ഭാഗങ്ങൾ, ഗൈക്കിയം, റഡ്യു
വംഡു (സപയം ബഹുഭാട്ട്) ഇവയിൽനിന്നും പ്രതിഫലിതങ്ങേ
ഈക്കുന്നു. മുകളിൽകൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളിൽ ചിലതു മു
ലകവിയുടുടർന്നും അനുശ്രയത്തിന്റെ മാനുമാത്രമും, ചിലതു നി
ക്കുകയും താഴീക്കിയും ചിലതു തിരഞ്ഞീകരിക്കുകയും ചുറവു
ജീ സംഗതികളിടെ ചൊയ്ക്കൊണ്ട പരിക്കുതവും ആരയി
രിക്കുന്നതു വായനക്കാർ ധനിച്ചിരിക്കുമ്പെട്ടും. ഒരു കവിക്ക
വേണ്ടുന്ന സർവ്വദാമുഖമായ സാമാന്യജ്ഞത്വം, നാനുംകു
സമൃദ്ധമായുംഭാഗ്യിത്വം, ജൈഷത്തിക്കും, മരുവാദം, രഹം,
വെദ്യും, മൂകരണം, വേദാന്തം, സംഗീതം, ശില്പിശാസ്ത്രം
നാട്ടുനടപ്പുകൾ, മുതലായ കാഞ്ഞങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിനണ്ണം
യിൽനന്ന സാമാന്യജ്ഞത്വം, സപകുതികളിൽപ്പെടിവിശ്വിച്ചു
കാണുന്നുണ്ട്. കമ്മിഷാന്മാരുടെ പ്രശ്നന്റെ പ്രഭാക്കരം മാ
ഹാന്തുത്തിൽ സുചിപ്പിച്ചുകാണുന്നു. യക്കിച്ചീഡിയും, മനക്കും
ഇഴുതുത്തിൽ സുചിപ്പിച്ചുകാണുന്നു. രക്തിച്ചുജു മുതലായ ത
രുകൾ തുലായ മരുവാദക്കാഞ്ഞങ്ങളും. “ഘാചുന്ന ശ്രംഖലയും പർപ്പിഡാൾിനസാധി
തം” ഇതുവിശയാശ ദ്രോക്കങ്ങളും

മലകംഖിപ്പുള്ളതിലെപ്പറ്റികളും. പദ്ധതിയോംവാലുംനൽകിപരാമ സ്വരീകരിച്ചപ്പട്ടിസ്ഥിന്. “പ്രക്രിയാക്കുമുള്ളി, സിലേജാന്തകുമുള്ളി, പ്രക്രിയാമണ്ണൻ, കാൾഡികാപ്പത്തി, പ്രക്രിയാസാരം, പ്രക്രിയാസർവ്വപദ്ധതി, മനോധമാ, പദമണ്ണൻ, ശവ്വ് ദക്ഷാന്ത തം ധാത്രപുത്രി, മന്ത്രാലപുത്രി പുത്രതിരഞ്ഞം, ധാത്രപദം, വാക്കുപബ്ലിക്. മുതലായ ഘൃതകരണ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അഭ്യോഗത്തിനു പരിചിതമായിരുന്നു ആവച്ചവിതാരം. താരതിക്കിനു തെളിയുന്നു. ഉംം. ടൈപ്പാർ യദിപ്പുള്ളിലും” എന്നാക്കി ഘൃതകരണക്കാണ്ട നേരംപോക്കു പറയാൻകൂടി നന്ദ്രാക്ക് വൈക്കമ്മുരുംജായിരുന്നില്ല. മാലതിമാധവം, രോക്കന്തളം. വേണ്ടി സംഹാരം, മുദ്രാരാക്കുസു. മാൾ, നെന്നും, ഭട്ടികരവും, കിരാതാർജ്ജനീയം, വിജ്ഞേപുരാണം, ശ്രംഘരാണം. മുതലായ പ്രസിദ്ധ കൃതികൾക്കു പുരാഡി, മല്ലികാമാതരതം. കർജ്ജു സമജ്ഞി, പ്രിക്കൾശരികാ യുധിശ്ചീരവിജയം. മുതലായ അംഗു സിലേക്കുതികൾക്കുടി അഭ്യോഗം. വായിച്ചീരുന്നതായി മുച്ചവരി താരതിക്കിനു. മറ്റും അനുമാനിക്കണിയിരിക്കുന്നു. നന്ദ്രാ രഹപ്പാലെ പഴങ്ങുണ്ടുകൂടു ഉച്ചയോഗിക്കണാവേറേ ഒരു മലയാളകവിയുടെനു തോന്നാനില്ലോ. സംസ്കൃതത്തിലും. മലയാളത്തിലും. ദ്രുഡമായ പാണ്ഡിത്രുന്നിനു ചുറരെ പ്രാഥീത മും. നാടേംടിത്തമിച്ചി. നന്ദ്രാക്ക് സംമാനം. പരിചിതമായിരുന്നു. സഭാപ്രവേശത്തിലും. തിച്ചുരദ്ദമന്ത്രത്തിലും. പ്രാഥീത ഭാഷയിൽ കവിതചെപ്പുകാണുന്നു. നീരം. ഒട്ടവിൽ പറഞ്ഞ കൂതിയിൽ തമിച്ചഭാഷയായും. ഒരു ഭാഗം. കാണുന്നാണ്.

—————
→ നന്ദ്രാം അഭപ്പായം. ←————

മലയാളകവികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നന്ദ്രാക്കും ഒരു മല്ല

ബഹുമാനങ്ങളു പൂർവകവി സംക്രതങ്ങളേയും മാട്ടുകളേയും വിചു സപദേയമായി ചുറരുളിവസ്ഥകൾ നിശലിച്ചുണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രതിപോഡിക്കുന്ന ധീരമായ ഒരു റിതി അഭ്യമാണ്. പ്രതിപാദിക്കുന്ന ധീരമായ ഒരു റിതി അഭ്യമാണ്. ഏൻപ്രൈട്ടത്തിൽ എന്നാളിൽതാങ്കും. ഇതുകെത്തനായ ട്രോഫിക്ക് ചുരുക്കം പൂർവ്വം ചാരണ്ണം വിചുനടക്കുക പറമവെമനസ്സുമായും. തുടർന്ന ഗാമാകത്താവു സപാതന്ത്രം. വഴിരെയുള്ളിവനാണെങ്കിലും. പൂർവ്വമാറുകകളെ കേവലം ധീരിച്ചു നടക്കുന്ന കൂട്ടത്തില്ലെല്ലു. ചന്ദ്രകത്താക്കാഡി-ഞാതിലും സപാതന്ത്രം, കുട്ടമന്നപരയാം നന്നാക്കു ചെരുപ്പുത്തിൽ തുടങ്ങിതന്നെ തന്നെ അനാഭവത്തിലും. സ്വല്പിയിലും. തോന്നന്നതുപോലെ കവിതത്വാശം എന്നാളിൽ മോഹം പ്രത്യുക്ഷമായി കാണുന്നണ്ട്. നം.മോഹം കവിക്ക വാദ്ദുമായപ്പും കുഞ്ചിക്കും. വഴിരെ പടന്നസ്ഥിരിച്ചിവിക്കും. ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പ്രഭാതവഫ്റ്റനക്കപം കജങ്ങളിടുവാവിക്കാണും. ചക്രവാകവകുളിക്കുടുടട സജന്താന്തരം, സൂച്ചകാന്തക്കാളി കുളിടു ജപയന്നും; അതുപോലെ തന്നെസസ്യാവഫ്റ്റനക്കു, പ്രകാശക്കുളിന്നെന്ന അലിവും, കോകങ്ങളിടുവാവോഗും, സംസ്കൃകവികളിൽ ചിലക്കു ഒഴിച്ചുകൂടാതെ ഉള്ളടിക്കുകയും. ചക്രവാകങ്ങളിലും. ചപ്രകാശക്കുളിക്കും. മറ്റൊ എവിടെ കിട്ടുമോ? നന്നുംതും. നം.വക ചിലപ്പോൾ ഉച്ചയോഗിക്കാരണങ്ങും. അവയ്ക്കു അതുന്നും. തുച്ച മാനാധിസ്ഥാനമേ അദ്ദേഹ അനവാലിക്കുന്നുണ്ട്. നന്നാങ്ങെ ബാലുകവിതകളിൽ ഒന്നായ ശ്രീലാവതിയിൽ പ്രഭാതവഫ്റ്റന ചെയ്തിരിക്കുന്നതു ഇപ്രകാരമാകുന്നു.

“നാലും ദിവസമുളിച്ച ദിശിവെയ്യലും പാരാക്കപരന്ന വിപ്രമാന്ത്രക്കു തുടങ്ങി ഇതുകൂട്ടുതു. നീങ്ങിയടങ്ങി താമരസ്കൾ വിരിഞ്ഞു വീതിനാമസിയാതെവിളിഞ്ഞേ ഫോമങ്ങൾ നീക്കേ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ധൂമങ്ങൾ പൊങ്ങിതുട ചുപ്പുരും. വാതിക്കുരുന്ന ഗ്രഹമല്ലാമടിച്ചുത്തുളിച്ചു.

ദേവാദ്യങ്ങളിൽ പുജാബലിഡിവേചിഡോന്മ. തുടർന്നെ സ്കീക്കട്ടക്കാളിന്നിൽ ചെന്നപാകം ദിക്കും. തുടർന്നെ ചോറമാരോടിയൊഴിച്ചു നടക്കമാരന്നാൾ ചാടിക്കണ്ണിച്ചു”

ങത് കേരളീയ ഗ്രാമത്തിലെ സുചേരും ഇതുപോലെവ ഫ്ലിച്ചിച്ചിൽ ഒരു കവിയും ഉണ്ടെന്ന തോന്നുനിസ്താ. 0.10വിധം സ്പാനഡവൈഫിലും കേളക്കൊണ്ട് വസ്ത്രിക്കുവുണ്ടുണ്ടാണെന്നും ശരിലും കവിയുടെ വാദംകുലത്തെ കുതിക്കാം എന്നായുള്ളിട്ടാണെന്നും അല്ലെങ്കിലും കാണായുന്ന താണം.

“കനപ്പിൽ ചുരട്ടുതോരു കനക ചങ്ങചപ്പോലെ
ദിനകരനുടെ ബി.ബി.എ.തുടരുന്നുനിറും. തേടി
ചരമമാം പാപ്പത്തിൻ മുകളിലെങ്ങുമെന്നും
പരിചൊടുന്നുമിച്ചാംമട്ടത്തുകാണായിവനു.

വിരിഞ്ഞ താമരച്ചുക്കാം വിരിഞ്ഞപ്പേരുന്നു
വിരിഞ്ഞുചതുവാക്കളും കരണ്ണത്തേരുന്ന നടക്കനു”

ഇങ്ങനെ ഷുർവ്വിത്രുചീലതു ഉപനുസരിച്ചിട്ടുവിന്നു പറയുന്നതോന്തേയും തിരുവനന്തപുരം മുതാംയ പട്ടനാഡുളിൽ അക്കാലത്തു ഒരു സന്ധ്യാസമയത്തു നടന്നിരിക്കാൻ ഇടയും സംഗതികൾ അല്ല. അതിരേയോക്കരിക്കിയിൽ “കടക്കവറത്തി കൂട്ടിതു” മാത്രമാക്കുന്നു. പീടികൾക്കോടു. പിളക്കവച്ചിരിക്കുന്നു, ആവതിമാൻ മല്ലുമുതലായപ്പുക്കാം അടക്കുന്നു. “കാമിനിമാൻ പടിക്കിൽ ചെന്നാവലാതികിടക്കുന്നു” നായർ വിടമാരെയും വേദ്യമാരെതേടിനിർമ്മിഞ്ഞുമാകി “ചുട്ടരിച്ചുപിടിച്ചു” കൊണ്ട് നടക്കുന്ന ഘച്ചപ്പറദേശിമാരെയും മററം. അവരുടെ ഇഡ പുംപാരതിയേറ്റിലും കാരിക്കുവനു നിർദ്ദയ മാറ്റിപ്പണ്ടുനാലും ജീവക്കാവി മർദ്ദിക്കുന്നു. നാലുവരുടെ അല്ല

കാരണങ്ങൾ. ചുറ്റുമുള്ള സംഗതികളെ സ്ഥാപിച്ചാക്കാൻ മേൽ കൂറാട്ടേണ്ടയേ ഉപമകൾക്കൊണ്ട് ചില സംസ്കൃതകവികൾ എന്തിനെയും വേണ്ട എന്തിനൊന്നും സ്വീശപ്പെട്ടതാണ്

കത്തുന്നവിളക്കി ഒരു മഹാരാജു തുല്യമാണെന്ന എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തുന്ന തെളിവിക്കാം.. ഒരു മഹാരാജുവും വിളക്കി. ചതുവർത്തിപ്രഭാസിതമന്നല്ലോ; പഞ്ചവിളക്കിവച്ചനിൽക്കുന്നിക്കന്ന തിരികെക്കാണ്ട് ഫോറിച്ചതുന്നും രാജു. ചതുവർത്തിയെ കൈണ്ടേ ഫോറിച്ചതുന്നും അതും എൻ്റെ വിവക്ഷ. ഈ പ്രകാരം ധാരകകൊണ്ടുള്ള ചെപ്പട്ടി വിത്രുകൾ നന്ദ്രാങ്കി വഴി ഒരു ഘടകമാക്കുന്നു. കാത്തവീം ത്രാംജീനാൾ കൈകൾക്കൊണ്ട് നമ്മാം നമിചിൽ ചിരകടിച്ചിന്നുന്നതുമാറ്റിക്കൂട്ടുന്നതുപോലും വെള്ളിരതിൽ ഒഴുകിപ്പൂയ രാവണൻ ഇതുപയു തണ്ടുവെച്ചു കൂടു കിട്ടു വരുത്തിപ്പാലേപോയി എന്നും, കാഴ്ചയൻ അനീതിപ്പിനെ ധാരാത്രിതമ്പോലും “ഉച്ചണ്ഡമാംപ്രഭാമണ്ഡലമാക്കവെ, ഉച്ചരതിപ്പാദാധിപ്പിച്ചിച്ചുണ്ടെനെ, മെച്ചതിലെംടന്നവരുതിക്കൊക്കിനെ, കൊച്ചുംഗോവിംഗെ പാഞ്ചത്രാത്മീഡിനാം” എന്നമാണു കവി ഉപമചെപ്പു നുത്.

പെലവീച്ച പരാന്തമമില്ലാതെ കൈകൾ “പേരാൺ തന്നുടെ പേരുക്കുന്നങ്ങൾ”, കാരാറുഹത്തിൽ അടയുള്ളപ്പെട്ട രാവണന്ന് “വലയിൽ പെട്ട കരണ്ടുകൊക്കുകൾ” എന്നുവാദപൂജയിൽ അംജീനാൾ യുദ്ധത്തിൽ ധരംപോലും തന്ത്രപും യുദ്ധം ചെച്ച ജ്ഞാമെന്നാവശ്യതിൽ “അതുമാമെന്ന പരഞ്ഞുവരെല്ലാം

ഉംമൻ മുള്ളിടന്നാതുപോലെ,

കുറം പറവാൻ നിശാക്കന്നവർ “കരിക്കാനക്കു”, നീരസനായ ഒരുവൻ ദമയന്ത് യുമായിരിക്കുന്നതു “നല്ലവിന്നതക മിണ്ടിക്കാരൻ മുള്ളുമലർ ചുടിചുപോലെ”, യുദ്ധത്തിൽ തോറവും “ചാട്ടം പീംച്ചു കുപിശ്ചും കൊണ്ടേ”.

ചുണ്ണപനന ഭിമൻ ചാഡ്രിയല്ലോപം “ ഒരുത്തിക്കണ്ണക്ക് മുണ്ടിയരഞ്ഞു”; യുദ്ധത്തിനായി പ്രടക്ഷിപ്പവന ചാടിയവർ ‘ കാരഡക്സ്മിതട്ടിക്കാറപറ്റിട്ടംമാറാറിവേബേള്ളുത്തിരക്കുക്കുണ്ടെന്നു’ “നീററിൽനടക്കം. നുതലക്കുപോലെ, ചീററിയട്ടക്കക്ക്” ത്രിചുരമാക്ക വൈയിലുതട്ടി ശ്രദ്ധിപ്പേഡം “ കോലുപോലെ ചമത്താളു, തോലുചു ക്കിച്ചുണ്ടിട്ടും, ശ്രീ ഉദ്ദേശതു. ഒക്കന്നില്ലോ” “വജ്രൻ വാഴക്കാക്കിത്തിച്ചുായ പൊല്ലു തട്ടി കുന്നതാക്കിയാട്ടിമെന്ത്” “കറിക്ക ചക്കക്കണ്ടിക്ക. കണ്ണക്കെ കും കുമദ്ദേശ്വരം. എറക്കി” എന്നും മറ്റും പരിചിതവസ്തുക്കളുമായുള്ള ഉച്ചമകളും “നീററിൽനടക്കം. നങ്കും. ചീററിയട്ടക്കക്കുന്നാം.

അതാറിലെക്കുളന്തുള്ള മാറ്റവാസ മതിയാമോ” “ ഇരുന്നുകട്ടിയെ തട്ടിമരിക്കാമെന്ന ഭാവിച്ചും ഇരുന്നു. ശ്രീ ഉദ്ദേശതു | സങ്കേടംതരിന്നും സാല്പുമാക്കുന്ന ” (കുംഭക്രമിപ്പിയാം.)

‘ രീ യോച്ചപിണ്ണപ്പോന്നായ പാറായ്ക്കിച്ചുണ്ട്.’ (മഹാസ്വത്തം.) “ രവിയോടൊക്കുമോ മിന്നാമിന്നണ്ണേന്നതു ആളുക്കും”

(സഭാപ്രാധിവാദം)

ഇങ്ങനെയുള്ള അപ്രാസ്ത്രപ്രാശംസകളും. അതിനു നാലു ക്കട കവിതാവ നിതയുടെ അലപകാരങ്ങൾ. നാലുവരുടെ ദേവരെ ഒരു ഒരു വിഭേദം. വജ്രന്നയുടെ ഉംഗജിത്തപ്രവും. തന്മയതപ്രവും. കൊണ്ട വർഷ്ണവിഷയങ്ങളെ സാക്ഷാത് ക്കവിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തിയാക്കുന്നു. “ ദ്രോവോദ്ദ്രോവോകരവും. ചെങ്കും, പുത്രകൾ “ കക്കകകകകം. സൻ ” “ കിക്കികികി തുട്ടും ” “ ചുപ്പചുപ്പ ഷ്ടതന് ” എന്നും തുടങ്ങുന്ന വിക്കോമാർ “ മാന്നാലി സഞ്ചാരാക്കമായ മൺിക്കപ്പും “ സരിഗ്രമപ്പയനിസ് ” എന്നും തുടങ്ങുന്ന പാട്ടകാർ “ ഒരു ചൊല്ലാദോഷം. കാണ്ണാണണ്ട് ” എന്നും. മറ്റും പറയുന്ന കണ്ണിയാമാർ “ മാന്ത്രചരം തുണ്ണ് മുണ്ടു പർപ്പിജംഗീരസംഡിതം.” ഇതും ദിഘിച്ചു സഞ്ച

സീമന്ന ദേവദ്വാരം, “ ഭിക്ഷിന്ന കൊള്ളിനാരോങ്കും; ഈ പ്രകാരം തന്മയണ്ണിംഗം ധാത്രംഞ്ചെഴുയും പടാത്മഞ്ചെഴുയും കൊണ്ടുണ്ട് അടക്കാവിനിന്റെ ഫേയമാറാറും. ഒരു വസ്തുവിന്റെ പ്രഹീനിയുംഡാശ്വചാർ അതിനെ കവിക്കവശം. ഏകത്തുകയല്ലെന്നും അതു വസ്തു ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനും അവരും. പേണ്ട എടക്കാംശങ്ങൾക്കു കണ്ടചിട്ടിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുവാനുന്നും. നന്നാം പ്രത്യേകം ഓർത്തിരിക്കുന്നും. യാതൊരു ഭാഗാഞ്ചെഴുവുണ്ടിപ്പോൾ ഒരു വസ്തുവും സേരുന്നും പേഡയേജുണ്ടാക്കുമെന്ന അവവെയു കണ്ടചിട്ടിക്കൊണ്ട്, ചാലകാഞ്ചുഞ്ചിനു നന്നാംകു പ്രത്യേക വാസനയുണ്ട്.

“ മെലിഞ്ഞുവെക്കുള്ളിക്കൊണ്ട് ചൊരിഞ്ഞുദാമമെല്ലു തം. കൊചിഞ്ഞുകമനിയും ചുണിച്ചുചിഞ്ഞു കുള്ളിനു കാശ് ചു കു റണ്ണുവീഴ്ത്തും. വന്നനിംഞ്ഞു ” കുടന്നിരുന്ന കച്ചുംനുസും ഗണ്യിക്കരിച്ചെ മുതൽക്കരാറുള്ളിരിക്കുന്നും വസ്തുന പ്രസിദ്ധമാണും. ഇല്ലകാരംതന്നെ ബാലപ്പുർബവത്തിൽ ബാലവാനരു നാരെ വസ്തുംഈം. പോലും അവ അരങ്ങേംട്ടായിരോടും. ചാടന്ന തും, വാലുചാൽത്തിനടക്കുന്നതും, കാഞ്ഞിരക്കാചപ്പുറിക്കൊണ്ടുന്ന ക്കുന്നതും, മുളിക്കുള്ളിച്ചുകാണിക്കുന്നതും. മറദമാണുന്നുണ്ടും തൃഷ്ണിയിൽ പെടുന്നതും. പിന്നെയും. മുക്കിൽ ഇന്നയും. ഉരക്കി ഒഴിച്ചു കാംടക്കുള്ളിൻ ഉണ്ടായുംതിനെകവിവസ്തുക്കുന്നു;

“ കണ്ണുതുനുക്കിയുന്ന ചാലുലും; രണ്ടുപാണ്ടിക്കുള്ളം. ദിനത്തു മടക്കാട്ടവാചുനരിട്ടുണ്ട് രണ്ടുകാളുമിച്ചക്കിയെന്നും വലിച്ചു മണ്ണത്തിച്ചുചിച്ചുടുണ്ട് ” ഇതുംഡി. ലേഖാദാരന്റെ ദക്ഷിപ്പിലേപ്പുകുള്ളുകളുടെ നൂൽ കുഞ്ഞാണിപ്പും ഇത്തോൺ അപ്പ് സരല്ലുകളുടെ നൂൽ കുഞ്ഞാണിപ്പും പോരുതുന്നും. വെററിലക്കാരനും പണ്ട തന്ത്ര യജമാനനുകൾ അവവും. പേണ്ടിയിരുന്ന കരാലുതെക്കു കാരണം. പേണ്ടാമുന്നു സിലംനിച്ചതായി കവി വസ്തുക്കുന്നും. പിന്നെയും. നാടൻഡാഡിയുടെ സ്വദാവം. കവി വസ്തുക്കുന്നും കാണുക.

പുള്ളിച്ചുവക്കെന്നാണൊരു പട്ടിമമവിളിക്കു
തുളിക്കെത്തിക്കാണാതെ കണ്ണ് മിച്ചില്ലവൻ വാവൻ
ഉള്ളിൽക്കെത്തിചെന്നനാലുടനേതല്ലെങ്ങോ.

കൂളിപ്പാഴനേക്കാണ്ട് കാഞ്ഞം മരറാനുമിസ്.
വെള്ളപ്പട്ടിയെ പിന്നാക്കാജ്ഞിക്കാരമായ ദിക്കിൽ
കൊഞ്ഞികൊണ്ടി മെയ്യിൽ കൊഞ്ഞിപ്പോള്ളുനിക്കും
തഞ്ഞിച്ചുന്നവൻ കാട്ടിന്നഞ്ഞിൽ കുടുമ്പാജ്ഞിം
വഞ്ചിക്കെട്ടുകൾ തോറും തുളിച്ചുടിഡയാടനാ
മുള്ളപ്പന്നിക്കളുടെ പഞ്ഞയ്ക്കിട്ടും..

വീടിലാരാൻ വരുന്നോരേ കടിക്കും. നഞ്ചിട തണ്ണമാൻ
കാട്ടിലെയ്ക്ക് വിഴീയ്ക്കുപോൾക്കാതുകേളിക്കുതയ്ക്കും..

ചേട്ടും. മക്കളും. കുഞ്ഞി കുടിപ്പാനഭേദിരിക്കുന്നുപാൾ
ചേട്ടവംബു. കയററികൊണ്ടരാകേ ചെന്നനിന്നിട്ടും;
ചേട്ടനോരോക്കുവള്ളുതെത്തെങ്കാട്ടുക്കമായതു. തിന്ന-
ഞോട്ടുപോയാൽരാനുപിന്നെനക്കുള്ളുനുകയില്ല”
മഹിന്ദ്രപരിതു..

ചിലപ്പോൾ വളരെ സംക്ഷിപ്പമായും ചിലപ്പോൾ ഒരു
അംഗിയും നാലുവർഷിക്കാരണ്ട്.

“കേട്ടില്ലരയാ നിങ്ങളുത്താന്നപാദരണ്ട്
വീടിലെ കോലുംവലഞ്ചിനോക്കവെ
ജേയീഞ്ഞിയുമനജ്ഞിയിയും തഞ്ചാവിൽ
ചട്ടികലഞ്ചേളും. സ്ത്രീ പക്കരതുപോരും”

എന്ന ഉത്തരവാദരണ്ട് മുഹൂർച്ചിത്രവല്ലംനക്കണ്ട്
ംരംഭാഗം വളരെ വിവരിച്ചു മുഹൂർച്ചിത്രം. തുളിപ്പാട്ടണംക്കി
കൊണ്ടുചെന്ന വേറു ഒരു ഒരു കവിയുടെ സ്ത്രീ മഹാരാജാവു തീ
യിലിട്ട് ചുട്ടുകൂട്ടുത്തതായി ഒരു കേൾവിയുണ്ട്.

“ക്കുന്നിനെക്കുറണ്ട് കുട്ടിയവറ്റിനു പെട്ടിനെ കണ്ണാലു
ജേരുമോ ചുരുക്കിൻ”,

എന്നും സ്ത്രീകളുടെവശികരന്നതേരുതേ സുഖംപോലെ ഒരു ദാഡിപാലുംനാൽ വശിസ്തി ചെയ്യിരിക്കുന്നു. പങ്കുണ്ടായമാറുന്ന പഠനം പഠിക്കുന്നതിൽ പഠിപ്പാർട്ട് എൻറ്ളേക്സിം പഠിപ്പാര്ട് കാഴ്ചപട്ടം. കവിപ്പർ ജീവനവിൽ ഉപയോഗത്തിക്കാണുന്നവുണ്ടായാൽ. പ്രസ്താവനയോഗ്യമാക്കുന്നു. ചിരുമലപ്പാം ധാരാളം കൂടിയിരുന്നു ജീവചൈതന്യം. വരുത്തുവാൻ മുഖ്യമാണ്. മരം. ചിത്രകാരന്മാർ ചിത്ര മിനക്കിവും കൂടി ചെഞ്ഞാറിള്ളതുപൊലെ നാലുകൾ. ചിത്ര പൊടിക്കേക്കുമാണ് ഉണ്ട്. വിശ്വനാഭപ്പാം കണ്ണതികിട്ടാതെവന്ന നായൻ വെള്ളതെയിരുന്ന കണ്ണത്തുണ്ടാണ് തലയിൽ കാണുകിടന്ന വെള്ളമലപ്പാം. ഒഴികൊയ്ക്കു. ചിരുവ എഴുതെത്തരിക്കായും അരക്കുപുക്കി നാറിപെരിയുകയും. മരം. കഴിച്ചു ഉറഞ്ഞുവക്കാണ്ട് ഏറയുടെ ചൂറം. മണ്ണിന്നനുപാലും! പ്രദോഷം മഹാത്മാത്തിൽ ഗാന്ധാപ്തിവെള്ളിക്കൊണ്ട് സാധാരണ കല്പാന്നാശിനിപ്പേണ്ടപ്പറ്റി, സത്ര, കർക്കാത്തെയും. പിടംകക്കാതെയും. ആര്യം, പ്രാഹണംകൾ ദക്ഷിണ, മുതലായി അനേകമെണ്ണുണ്ടോ വേണ്ടിപ്പറിപ്പുന്ന പരഞ്ഞു അങ്ങേ അററാത്ത ലാഭമായി പറഞ്ഞതിരിക്കുന്നതു “കണ്ണിയാക്ക രണ്ടുചത്രം. കണ്ണികാണ്ണാൻ “കൊടുക്കുന്നതാം” എന്നാശ്രിതരാണോ”. പരന്നയും. ഘടവന്നകയും യാളുള്ള വെള്ളമുണ്ടോ കാണംക.

“കണ്ണഗ്രഹത്തിൽ കല്പിച്ചു. തവിയും

കണ്ണനാഥവർ കേരിയുട്ടുക്കി.

എന്നതുടങ്ങി പ്രാഹണംകൾയും. അന്തർജ്ജഞ്ജേദ്ദേശ്യം. ഉച്ച ദ്രവിക്കാവീടിന് തിവെജ്ജു, വാർഷ്ണ്ണ, ഉത്ക്ഷി, ആട്ടരണാഞ്ചേപം, അതിനിടയിൽ ഒരാളിഞ്ഞിശ്ശേരിയും ഒരു ഓട്ടക്കിണി, മുണ്ട്, കന്നകാലി, മലി, ത്രിവാള, നാശം. ഇതുംകൂടിപുറമേ”

“കാട്ടച്ചുരയുടെ മുണ്ട്.പോയി

ചെണ്ടക്കാതെ ചെണ്ടക്കപ്പംപോയി

കേളിച്ചുരയുടെ വാഴു.പോയി

കുമ്പൻ നായുടെ പ്രഞ്ചലപോയി

ചീരിക്കുന്ന മുഖ പടയിൽ ചാടി
 ആ ലിക്കിളിഞ്ഞേങ്കേ മുംടിപ്പോന്ന.
 കൊന്തുകുഴുവൻ കുന്തംപോയി
 കൊന്തിക്കവനട കൊടുവാൾപോയി
 ചേമ്പുകിഴച്ചു നടന്തോൾ നൃഥിട
 ചങ്ങാതിക്കിംഗ് തുന്നാപോയി ”

ഇങ്ങനെ അവസ്ഥാനി കിന്ന, നൃഥായനട വേറെ ഒരു
 മുണ്ടാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവി പ്രധാനമായ ഒന്തിരു ചുല്ലിയാ
 കിന്ന. ഇതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്തുമുണ്ടാണെങ്കിലേപോലെ ത
 കുറ കുവിത വാക്കിക്കവാനും കേൾക്കിവാനും ഉജ്ജി ജനസാമാ
 ന്തരിക്കുന്ന പാശ്യിന്ത്യം. ചുല്ലിക്കുടിയും. ഇതുമാത്രമേ ഉ
 ഭൂ എന്ന അടക്കാരിയാൽ അവിയുണ്ടായിരുന്നതെന്ന് കുറ ഫലമാ
 കിന്ന. മുൻപറഞ്ഞ ഒച്ചിരു. മുന്നവിധികി കാണുന്നുണ്ട്.
 ചുമതായി ഭാഷ

സംസ്കൃതത്തിൽ പുരാകുർബന്ധപാശം. വൈദിക്കുമുണ്ടാണ്
 വിതന്ന ഒരാൾ അക്കാലത്തു തന്റെ പാശ്യിന്ത്യം. പ്രകടിപ്പി
 ആരെ നൃഥാരാരേപ്പാലെ, ലഭ്യിക്കമലഘാഷ്ടത്തിൽ കുവിതയു
 ണ്ടാക്കിവാൻ അനീച്ചിത്തനിരിക്കുമ്പോൾ.

“ ഭദ്രജന്മാദ നടവിലുള്ളായ പടയണിക്കിപിച്ചേരുവാൻ
 വടിച്ചിരുന്നൊരു ചാതുകുരഖിഡാന്തതന്നെ ചിത്രം വരു ”

എന്നജീവാദ. നൃഥാക്ക് ചെരുപ്പുത്തിക്കതന്നു ഉണ്ടാ
 ആതായി തോന്നുന്നു. അകകയാൽ സംസ്കൃതം അധികം കു
 ലരംതരിക്കുന്നു. എന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു പ്രശ്നകൾ. നിഞ്ചു
 ആശായിരുന്നു. ഏകിച്ചു. അതും. സംസ്കൃതം. ശ്രീകൃത
 ഭാഗവിനുന്നു കാണുന്നുണ്ട് ”

“ ധർമ്മജനവാച ക്രാലെ. കിരുക്കരുന്നും ”

“ മനവ വച്ചാംസി കട്ടിയാമിഹര ശംഭേം ”

ഇതുാദി സംസ്കൃത സ്വപർശ്ചക്രാണ്ടം ദിവം അദ്ധ്യാച്ചം
വർഷപുഞ്ച പ്രജയംഗങ്ങൾ കാലം തനിൽ പരിപക്ഷപ്രേശം ചെയ്യാൻ
കോമാളിവിന്റും സംബന്ധിച്ചായി

“കണ്ണടാഖാ കനിക്കബാട് ചുത്തുക്കുമേ ന്
കണ്ണാഖാദേശ കിടക്കിയാൽ ചരംഗ്രാഹം

തണ്ണാർ പ്രാണനമവദനാട്ടത്തു നശ്ചി-
നാംകാക്കം മനസ്സിത്യാവാപിക്കണ്ണിതാക്കിൽ”

ഇതുാദി മധ്യരാഖ്യപ്രേശം പറിശ്വമിക്കന്ന. നാലുരഞ്ചും ലലയാദിഭാഷക അയച്ചു. വിശാലതയും വാദത്തി ഗാട്ടും വേരു ഒരു കവി ഉണ്ടാക്കണ തോന്നന്നില്ല. ദർശനമായ പേരാന്തരവും തുച്ഛപ്രാഥാദി ചുമകിക കാഞ്ചപ്രേശം. പ്രതി പാഠിക്കന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷ ഒരപോലെ പ്രയോജനപ്രാഥി. വർഷവസ്ത്രവന്നസ്തിചു ഭാഷയും ഗാന്ധാരവും വരുത്തുന്നതിൽ കവി സദ്ഗുണനാശം. ഉദാഹരണമായി കാഴ്ചയിൽ മർദനരത്തിൽ കാട്ടി തിപിടിക്കന്നതു അംഗീരം. വസ്ത്രിക്കന്നാഃ

“സത്പരതരമതതമതംഗജ കിടത്തപ്പടമലരംവൈഷി.
ഉദാഹരിക്കാഡുമഹാന്മാല കുടംബചടചടവൈഹിഷി.

ജു.ഭിതമദസംഭവ ച.കുമസരഭസമിഭ ഭദ്വിതരിലെ.
കൂപിതബ്യാംബക്കാവക ഭദ്രനകവരകരകരിൽ.

ശ്രേംബകാരത്തിലും. അത്മാലകാരത്തിലും. കവിയ്ക്കു ആ ത്രിരംഗംയിരുന്ന ദ്രം. കാലക്രമേണ ക്ഷയിച്ചു അവസാന കു തികളിൽ പദ്ധതിനട ശ്രദ്ധിയും. സുശ്രവത്പരവും. അത്മപൂജ്ഞിയും. കവിതകാർ സദ്യാപരിനോദ്ധേശത്താണന്നില്ല ഭാവത്തിൽ പറിശ്വമിക്കന്ന. എക്കിലും. എഴുത്തുചുമ്പൻ, ചെറണ്ണേശൻ, ഉജ്ജ്വാംബിവാന്ത്രം മതത്തേപദ്ധതിപ്രേശം നാലുരഞ്ചം. ഭാഷാകവിയ്ക്കു പ്രാസംവേണമെന്ന തുട്ടത്തിലാക്കന്ന. പക്ഷേ വല്ലവാക്കായ ഒരു കവിയും. ത്രാസത്തിനു ചുദ്ധിക്കുടംവില്ല.

“ നംഭാപരിരംബന്മാഗസംരംഭ
സംഭാവനാദംഭത്രംഭപിലാസിക്കം ”

ഇതും ചില ദിക്കിൽ പ്രാസത്തിനു സംസ്കൃതത്തെക്കുറിച്ചിരിക്കുന്നു.

“ ഇടിയുടുടങ്കളിടിയുമഴിപ്പൊരുവെടിയുമൊരുവിധിക്കുള്ളിട്ടും
തടിച്ചംട തടിയോടിയുംഡിപൊട്ട യീതികട്ടതരകടിക്കുള്ളിട്ടും ”

ഇങ്ങനെ ഭാഷാപദ പ്രാസത്തിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെസ്തുസ്
വലിപ്പി. പരിശാസരസത്താൽ പരിപ്പുമായുങ്കിയൊഴുക്ക്
നും ഭാഷാസപ്ലാറ്റിഡി. ചില ദിക്കിൽ ചുട്ടനുകട്ടിപ്പിടിച്ചു
ബോക്കോക്കതിന്തുപത്തിൽ സ്വർഗ കാലചുരുക്കണ്ണൻ കൈവിശ
ശിലേകനകമോതിരംപോരെ പരിപ്പരാഭിക്കാനുതാനോ ” (എ)

ഗതികേട്ടാൽ ഒളിച്ചുപ്പി. തിനും (ര) തോന്തികടന്നാൽ
.അചക്കംണ്ട് (ര) കനകംരൂപം. കാമിനിരൂപം. കലധം.
പലവിധിയുള്ളകിൽ സുലഭം (ര) കടിയാപ്പട്ടിക്കരയും.
പോത്താൽ വടിയാൽ നിൽക്കുമതല്ലാതെന്നിരു (ര) ശേഖരിക്കുമ്പോൾ
കമെന്നാൽ വരുന്നോരത്തു ശ്രദ്ധത്തോടെ (ര) കൂളിക്കിട്ടിയ
കനകമുപേക്ഷിച്ചിരംകൊം വാനിച്ചുമിക്കണാല്ലോ (ര) ഉറം
ക്കുത്തിൽ പണിക്കുത്തം. തനിയുമെന്നിയുമില്ല. ഇതും നംബ
കുളിൽ ഓതാനമുണ്ടാകുന്നു. റണ്ടാമതായി പ്രതിചാദനരി
തി. അസ്തുകവിക്കം സാമാന്ത്രംകൊണ്ട്. തന്മാത്രംഭനാഭം
കൊണ്ട്. വള്ളിക്കുന്നതു, നൂറ്റാം വിശ്വേഷംകൊണ്ട് ഇന്തിക
ശ്രേക്ഷാണ്ട്. വള്ളിക്കുന്ന. ഇതുകൊണ്ട്. പറയുന്നതിനു ശ്രൂ
ംവനിഡില്ലെന്ന തോന്തി മാതൃ അതിനൊരുപുമത്രിച്ചുകൊണ്ട്
കിരാതാർജ്ജനിയ കാവുത്തിൽ

“ തപസാനി പീഡിതക്ക്രമസ്യ
വിരഹിത സഹായ സഹദ:
സതപവിഹിതമത്രലംഭിജ്ഞേഹം
സ്വലമസ്യ ഘലുതമ്മും തിക്കപ്പുത: ”

എന്ന പരിവസ് പറയുന്നതിൽനിന്ന് സ്ഥാനത്തിൽ യജക്ഷ്യം
ശ്രദ്ധിച്ചെന്ന ചാർച്ചത്തെന്ന എഴുത്തു കിരാതം തുള്ളലിൽ

“ എച്ചിച്ചേരുപ്പാലെയിരിക്കുന്നവരനാൽ
പുല്ലിച്ചേരുപ്പാലെ വരുന്നതു കാണോ.

അനുഭവപിശ്ചന കിടക്കം മേൽമുന്ന്-
അനുഭവയുംപും ഭൂമി കൂപ്പും.”

എന്ന നാൾ യാർ പറയുന്നതിനും തുടക്കത്ത് ‘സ്ത്രീക്കു
വും ശ്രദ്ധിയുണ്ട്’. സാമാന്യ വിശ്വാസങ്ങളിലെക്കാണ്ട് വൻ
ക്ലീഡന ദിനിച്ചും, ഉദാഹരിക്കാം.

“ അക്കാലം ഒരുവന്തക്കമരം ചുവർത്തിഞ്ഞുകൂട്ട
ചോർക്കിഞ്ഞുകൂട്ട മരമാണുവം കഷ്ടിച്ചു വാസ്തു തുറവൻ
ദോജപുഷ്ടി സ്വന്ന സ്വന്നകമാരോക്കിരുത്താനുമിച്ചു
ദോജനാബിക്കം മഹാദാനങ്ങളുംപുരിച്ചു
വാദിത്രുപ്പിക്കം നാദമേററവുമാദിച്ചാംക്കിച്ചു
ദോജരതാടോടോദിപ്പു കമ്പിക്കുമേജിപ്പിച്ചു.
പുകഷാഗ്രം തോറം ദിപം വൈച്ഛാക്കജുപ്പലിപ്പിച്ചു
പുഷ്ടിക്കരാക്കഷാഖിക്കം കൊപ്പിച്ചുടരവും ഫലിപ്പിച്ചു”

എന്ന എഴുത്തച്ച ശൻ അന്തർപ്പിപ്പത്തിലെ ഉത്തരവ്. വാ
ക്കിട്ടിന്നുന്നതിൽ തുടക്കലായി ഒ.ഡ.ഡം ചേപ്പാൻ കാണുന്നില്ല.
നന്നുംതുമൊരുമാവം വക്കിട്ടിന്നുന്നു; അതിൽ എഴുത്തച്ച
ശൻ പറയുന്നതിൽ തുടക്കലാനുമില്ല. പക്ഷേ വാദിത്രംഭി
ഞ്ചലാക്കിമെന്നുചുതച്ച ശൻപറയുന്നതിന്നുംസ്ഥാനത്തുചെ
ണ്ട, തിമില ശംഖ്യം, മദ്ധ്യം മുതലായ വാദ്യങ്ങളും. അതുകൂടി
കൂന കൊമരി, കേളിൽ മുതൽപ്പേരേയും.

കാഴിമെടുത്തു വിജിക്കണമെന്നാൽ
കേളിനെ വെച്ചിട്ടോയവനമില്ല
മുഴും തുട്ടകിലഞ്ചുവന്നല്ല.
താഴെ തെററുമതുവന്നാണു ദേശം.

എന്നമറ്റും അവരുടെ സ്വപ്നാവിഷ്ണുംകൂടി നബിയാർ പശ്ചിമനാശിനാം. ഉദ്ദേശ്യത്തിനു അതിൽക്കൂടും വന്ന അതിന്തന്തരമേക്കേറാൻ. അതുകൂടിത്തിൽ മനസ്സും മണിക്കൂട്ടിയുടുതു “വിജയം കഴുംലെട്ടത്തുവാദഗോഡാത്രടിയശ്വരക്കൈയൊരുത്തിൽജുമ്പേ”. ഇതിനിടയിൽ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ മേളക്കാരുടെ തുട്ടത്തിൽ പേരു ചാത്തിയാൽ ഒന്നമില്ലെങ്കിലും ശാപ്പാടെങ്കിലും കഴിയുമല്ലോ എന്ന വിചാരിച്ചു ചെന്നിട്ടജീവരഹിഷി കണ്ണുപിടിച്ചു “ഉംട്ടിനവന്ന കിടക്കുന്നവരുടെതുട്ടക്കാരെചൂംത്തുകയില്ല” എന്ന നേരങ്ങൽ അവക്കു മുന്നറിവുകൊടുക്കാൻ. ഇങ്ങനെ കാരാനാം. പ്രത്യേകമെട്ടതു, അതിൽ വല്ലതും പരിഹാസത്തിനു വകയുണ്ടോ എന്ന ഘാതിക്കിപ്പാണോ നബിയാരുടെ വള്ളം നാലിൽ. വള്ളിനയ്ക്കു മുച്ചുട്ടിക്കൂട്ടി രോഗാരത്തുഎന്ന ചാത്തകാരനേപ്പാലേ തലയിൽ ചുരുക്കേണ്ടി ചെറിയ പോരുൽ ഉണ്ടുന്ന പറയേണ്ട ലിക്കിൽ തലമുറിന്തുപോയി എന്ന പറഞ്ഞു കലാരിപ്പിക്കുന്നതിൽ. കവി മടിക്കുന്നതുട്ടതിലല്ല. ഭക്തികവിക്കണ്ണക്കുന്നാരുക്കാറിച്ചു, മുന്പ്, പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ഇതിനു സ്പിദ്രാജമാണ്. അന്തുസ്മാദരിക്കളേക്കുറിച്ചു തിരുപ്പാരതമയുടെ അസൃഷ്ട വള്ളിക്കുങ്കുപാം അവസ്ഥക്ക് “പലനാറിക്കളേക്കണാരുത്തുവാദ ത്രജിക്കും” എന്ന കവി തട്ടിപ്പിടന്നു. (കാളിയമ്പുംനാം.)

ഒച്ചിതു ചുഡിയുടെ ഫച്ചമായി മുന്നാമത്തോടു മുമ്പ്, സക്ഷ്മാരകത്തിയുടെ ഗതിവിഭ്രംഗമാക്കാൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശ്നിയിൽ പ്രോക്രതിച്ചു. തിരുവന്നന്ന പുരത്തും കണ്ണ തരത്തില്ലെങ്കിൽ ആണാദാക്കാണ്ടപരിപ്പുന്നമായിരാൻ. ഭദ്രാധനാൾ, ദേവോന്നാൾ റാബ്രനാൾ മുതൽപ്പേരും അക്കാദാലുക്കേ പ്രീക്കുന്നമാരുത്തേയും റാജാക്കുന്നമാരുത്തേയും, ഉമ്മീഡമയന്നി മുതലായവർ കൂടുന്നാട്ടിരുന്നീക്കളുംനേയും ചരായകളും ടാംബ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സക്ഷ്മനാം. മനുസ്മാരുത്തും ദാം കകയിലും ലകയിലും നാഡുന്നമാരുത്തുനേയും അവിടെ ഒരു ക്രൈസ്തവാരം. ഇംഗ്ലീഷ്യരാം. പാശച്ചാരാം. ചീറിക്കണ്ടത്രും

അം കണ്ണടക്കാമന്മാരും വാഴും പരിചയും ആരികയും വിസ്തും മറ്റു മെച്ചത്രു പിടിച്ചുകാണ്ടുനടക്കുന്നു. സ്വപ്നപ്രദത്തിൽ കാഴ്ചിപ്പേണ്ടും നീചിപ്പിപ്പേണ്ടും വിലമ്പുനു. നഷ്ടസേരി ഭടകമാർ കണ്ണി ന നഗരത്തിൽ ചെന്നുപ്പോൾ “ഗണപതിപട്ടക്കുപ്പത്രവ നും പലിരുയ്യമഞ്ചേരകംച്ചുണ്ട്” എന്നാളുള്ളകാര്യത്ര പുറത്തായാണ് സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നത്. ബാണാൻറെ ന ഗരത്തിൽ തുള്ളും സേരി പടചെന്നുപ്പോൾ “വടി ഇങ്ങോട്ടുകൂടി കണ്ണതിപ്പേണ്ണേ, വടി നൊനിപിടെ കണ്ണിപ്പേണ്ണും.പിടലിക്കീ കുകിടയ്ക്കുമിതെന്നും. മറ്റും ലഹരിനടക്കുന്നു. മനുസ്ഥാപ രത്നിൽ കോഴ്ചപ്പുറം, കോആരുപ്പുശ്ചി, വാഴക്കോച്ച്, വള്ളിക്കോച്ചു മുതലായ നസ്തുരിമാർ വസിക്കുന്നു. അഞ്ചുവസ്തുക്കൾ കറിയും നെടുക്കുന്നു. തുള്ളും മുതലായ നാജംക്കംമാക്കു തുട്ടവാൻപിലപ്പോൾ വള്ളു ചീരുന്നോ താഴ്ചാ ഒക്കെയാണിപ്പോകും. തിരുവാ മാ സുശ്രീകാലത്രു ഒരു ശില്പിയെപ്പോലെ “അംഗ്രോജസംഭവ നു രാന്തരക്കുകാത്രു ക്കുന്നംടിവെച്ചുഞ്ചേ നോക്കിനസിക്കും,” ചെയ്യുന്നു. കംഡക്കല്ലിൻ ഉറങ്കിയെഴുന്നേൽക്കുന്നോപ്പോൾ ഒരു പുംഡിനുക്കുറേ കോഴി, അതു, പോതു, ഇവരും ഒക്കെ കിനിത്തുന്നു. കുഞ്ഞാധനാൻറെ ഭടകമാരായ നായമാക്കു “കട ത്വാചയ്യുംകുറിച്ചിപ്പാതെ” ഉംണകഴിക്കാൻകഴികയില്ല; ചോ ഒസമയത്രു കിട്ടിയിപ്പേക്കിൽ അവർ കുട്ടിപ്പട്ടരുകുത്തമിട്ടി ക്കുന്നവരാണോ; ഇങ്ങനെനബഹാക്കു ആരാധനയുള്ള ജനങ്ങളും. സംഭവങ്ങളും സകലശക്കിക്കാണ്ടു കുറദേശങ്ങളിലും. സപ്രദാഡി കഴിയും. തുടി മുംപിപ്പിഞ്ഞുപ്പട്ടിരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ കാവിയുടെ മരനായശ്ശംവഴുരെ പികടമായ വിധത്തിലും. വിചാരിയുണ്ടാക്കുന്നതിലുമാണോ പ്രവർത്തിക്കുന്നതായികാണപ്പെടുന്നതു. വായുവിപ്പാതായാളും വൈക്കമുണ്ടുപോൾ, കാലനിശ്ചാതായാളും തുല്യങ്ങൾ ഇംവക വിഷയങ്ങൾനുന്നുക്കുഞ്ചുവായം. ജനിക്കാത്തക്കവിയത്തിൽ വള്ളിപ്പാൻ നൃത്തിക്കും ഒരു പ്രത്യേകസാമർപ്പണമുണ്ട്. വായുവിപ്പാതായപ്പോൾ വൈക്കമുണ്ടുപോൾ കവിയിപ്പുകാരം വള്ളിക്കുന്നു.

“ ഡാത്രീയിലുജ്ജോത ജന്മക്കാളിവേ
ചിത്രമെഴുതിയ പോലെ ചമണ്ണിതു.
നിങ്ക്കുന്ന ജന്മക്കാളിപ്പാട് നിന്നുകി-
ടക്കന്നാജത്രക്കാളിപ്പരംതുനു.
ഉണ്ടിറിക്കുന്നവസ് കഴുംഡിലുത്തിയും
വെച്ചുണ്ട് വായും പിളന്റ് വാനനീടിനു.
കണ്ടിറിക്കുന്നവസ് കഴുംതുറന്നാതു
കദ്ദംവദ്ധപ്പേരു യന്നങ്ങാതിരിക്കുന്നു.
രഭേന്ന ചെങ്ങാതി രഭീക്കിടക്കുന്നു
തന്ത്രജ്ഞനുവൻപും തന്ത്രജ്ഞപ്പിരിക്കുന്നു”.

ഇതും അധികാരം ദിശപത്രി. പത്രേഡ്രോപാവുന്നതിലെ
“ കാലനില്ലാത്തകാലം എന്നും കാലന്തരനു ഭാഷാ
പോക്കണിയിലും രസികരണനിയിലും ക്രമിയപ്പെട്ടതിൽ
അഭ്യർത്ഥന എക്കിലും അതു ഒപ്പുകുന്നുപോന്ന അട്ടിച്ചിട്ടിപ്പാശ്ച
യാൽ ചീലയംഗങ്ങൾ താഴേക്കുക്കുന്നു;

“ മുഖംബാഹാരാത ശ്രീകൃഷ്ണ ഭരതം തന്നിൽ
ചത്രകുപ്പവതിനേതു. കഴിവിപ്പാം കാലനില്ലാ.
മുത്തച്ചവസാ മുത്തക്കുണ്ടു മുത്തച്ചവസാ ചന്ദ്രികകുന്നു
മുത്തച്ചവസാ മുത്തക്കുണ്ടു മുത്തച്ചവസാ മരിച്ചീലും
അണ്ണത്തുവരയ്ക്കുജ്ഞുജ്ഞുപാമാരാമമിപ്പാം
കണ്ണായിച്ചിരിക്കുന്ന അപ്പുപ്പനവക്കണ്ട്
കണ്ണത്തിക വകയില്ലാ വീടക്കളിലെപാരേതത്രു.
കണ്ണത്തുവക്കുപ്പത്രു പഠയരിക്കുണ്ടുപാരാ
പത്രുകോടിജ്ഞനമുണ്ട് പല്ലപോതിക്കും വീടിൽ
കണ്ണിവെമ്പ് ചാവകപ്പോലെ തിരെച്ചിങ്കിടക്കുന്നു.
ഉജ്ജതിക സകടമിപ്പാം നാട്വശാ പ്രക്കാശക
കണ്ണത്തെനക്കാലിപ്പാം മേലാവവട്ടിയാൽ ചാക്കാലിപ്പാം.
രാജാരിക്കു കണ്ണതുപ്പാം അപ്പലത്രിക ഷുജമുട്ടി
ഷുജകൊണ്ട് പുണ്ണാറിത്തിരിച്ചു എന്നിരാന്നാതു.
മരുമാംസം ടജിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കുമിത്രകാലം.

കൊറുവേപാശു. നാസ്പിഷായിമരിപ്പാനമെഴുത്തു.
 ഉള്ള തെങ്ങിനടന്നുകിടിക്കി. അപൂർവ്വാക്കിപ്പാം
 ഉള്ളിപ്പേജു. ചോദകിട്ടാ എന്നുംഗതിഞ്ഞില്ലെലു.
 ആട്ടമംടിനടക്കന്നാരാടമെല്ലാജുപേച്ചു
 കൂടുമൊക്കുപ്പിരിത്താരോകൊട്ടിലഭയുമിരക്കന്.
 പാട്ടകാക്ക വിശ്രമിട്ട സ്വരവു. ഭട്ടമായി
 നാട്ടിലെഞ്ചുമൊയക്കാനു ലഭ പ്പാനു. വക്കയില്ലു.
 ചേട്ടനേന്നാബോനു റണ്ടുഡശതു. നുംമണ്ണതുറ.
 തുടക്കായ? പ്രിംപകൊമ്പവാനേന്നു ബന്ധ. ചാക്കമില്ല.
 കവടിക്കാരനായുള്ള ഗണിതക്കാരനമിഴപ്പാം
 കപ്പട്ടുപു ഘരണ്ണത്താനു. ഫലിപ്പിപ്പാനേന്തുപ്പു.
 യമൻ. വൈദ്യുതം. തമ്മിൽ പ്രാണവിപ്രോസമന്നാലു.
 യമനെ തുടങ്ങുന്നുവാൻ വൈദ്യുതേനകിനെഴുപ്പു.
 അനന്തം. മനുവാദിയും. കനക്കണസംഭവിക്കുന്ന
 സമന്തമനേഴുപു ചെന്നാബോരന്തം. കീഴുകയില്ല” ഇതും

നൂറിച്ചതുടെ കവിതാള്ളണം. പറയുംപാം “ തേരനേരു
 ക്കിണു. വീരപ്പു. ശാരാദിരസവ്യസ്തനകൾക്കുകം. തക്കതല്ലനായി ഈ
 തരകവിധിപ്പുനു ” ഭാഷാചരിത്രകാരൻ പറയുന്നു. ഇവിടെ
 നേരംപേശക എന്നു പറഞ്ഞതിൽ നീളുന്ന് ആക്കരവുണ്ട്.
 മാസ്പുരസത്തിന്നെൻ്റെ സാധാരണ ഫേതു വിചാരിച്ചിരിക്കാതെ
 സംബന്ധമില്ലാത്തവ തമ്മിൽ സംബന്ധം ഉത്തരവുണ്ട്. ചെ
 ണ്ണയാക്കുന്നു. തുംചുരുക്കായുടെ ഉപദ്രവംകൊണ്ട് ദേവദ്രോഹക
 തത്തണായി. നന്നാതെപ്പുംവിടെ ഇപ്പോതെയായി എന്ന സംഗ
 തിയെ സകടപ്പെട്ടുവേഗമാർ “ കംഭകോണു തുതം. പരപം. കം
 ഭകോണു വിന്നല്ലതി ” എന്ന ശ്രദ്ധാകാലംതുല്യപമിക്കു
 ണു. ഇവിടെ ഉപരാനോപദേശുജൈഞ്ചുടെ ഘടനനാം. തീരെ
 വിചാരിക്കാതുതനാക്കുന്നു. ഓരോകുംഞ്ഞെഴുപ്പിലു. ഉഞ്ഞ അസം.
 ബന്ധംഞ്ഞു. അനന്തരാപദ്ധതി. ആവ അംഗങ്ങളിൽ പറിഹാ
 സ റസിക്കനാഡ കവിയുടെ പ്രശ്നിയട്ടിപ്പരിക്കുന്നു. ഇതിനു

നൂപിച്ചാൽക്കുട്ട വാസന പെരുക്കലശലാക്ഷണം. സത്രാസപ യംഗവരത്തിന് ഏറ്റുങ്ങേണ്ട അളവുകൾ പോകുന്നതുടർത്തിൽ ന ചീയാർ ഒരു മുത്തക്കണ്ണ നൃപതിനേ പിടിച്ചു

“ ഏഴുപത്തെട്ടുവയ്ക്കു തിക്കണ്ണതായ
കീഴവ പ്രൂഹമന്നന്നിതുപാക്കണം.
കൊട്ടവെച്ചിൽ തട്ടാച്ചടക്കമുണ്ടായിൽ
ങ്ങ പിടിനേപ്പാൽ, മലയുപൊരിക്കാം.”

എന്ന വച്ചുന്നിക്കണം. തീപ്പുരമാൽക്കുട്ട പട ഭേദിച്ചിൽവന്ന മുപ്പാശ വിഹമിച്ചവയുടെതുടർത്തിൽ ഒരു സാധു പരദേശ ദ്രോ മനനമന്നപ്പിടിച്ചുട്ടിനാണ്.

കട്ടിക്കല്ലേപ്പിടിച്ചോരോ കട്ടകത്തിനകത്താക്കി
രെട്ടുകൊണ്ട പൊതിഞ്ഞതിട്ട പട്ടരച്ചൻ ഘറപ്പെട്ടു.
പട്ടരച്ചാതന്നിക്കിഴു കൈട്ടിലെപ്പെന്നന്നരജുമ്പോൾ
“കൈട്ടിലെന്നാകച്ചുപിച്ചാ ഉമക്കുന്നാ മലയാളി.
കിട്ടവായ. നാട്ടേക്കും. കെട്ടിപ്പോദ്ദേശ എന്നാശ്രയേംവു
ശന്തുടപാനംലെന്ന കാഞ്ചി. ശത്രം. മുരംവചിവന്നോ.
പടയിൽച്ചുട്ടയക്കുന്നാ ഫോളുമെന്നതിയാമൽ”

ഇങ്ങനെ വച്ചുന്നിക്കണം. ദ്രോവത്തുജയിൽ അർജ്ജുന നേരം രേംകൊണ്ട ക്ഷണത്വക്കുട്ട മുട്ടത്തിൽ നൂപിച്ചാർ കിട വയറുന്നായ കുഞ്ഞേരൻേരം പത്രങ്ങലും. ഓടാൻ വഹിയായ്ക്കു. കണ്ണപിടിക്കണം. ബാണങ്ങളുംതിൽ ഇതുപൊലെതന്നെ കിടവയറിന്നായഡാന്തിയുടാപരങ്ങങ്കു പ്രക്രമുക. കവിപ്പട്ടഞ്ചു പറയുന്നു. പിന്നെയും. തഗ്ദിനിക്കെയ വിവാഹം. ചെയ്യാം എന്നു കൊണ്ടാവുന്നവർക്കു ആക്കേഷപദ്ധതി കാണിക്കു.

“ ഉടലതിരമുമെരയത്തനു കാൽക്കുന്നായ
മടവുണ്ടുവന നടക്കിന്നാരം.
മരുരാതു പുരസ്തു സ്വാദരനെക്കില്ല-

മെററ്റിക്കണ്ണനതായതു ദോഷം.
 ചേപ്പുകൾ പലതുശാഖാവരണ കിണിൽ
 എഴുകിയിട്ടുണ്ടെന്നായ ദോഷം.
 കാഴ്ചപിനാൽ ചിരിച്ചുതടങ്ങു.
 ചേപ്പുക്കാവനം ചിതമല്ലേണ്ടു.
 നല്ലോരു വിദ്യാനവനട വാഹിൽ
 ഘട്ടുകൾക്കുന്നു. കാണ്ണാനല്ലു.
 ടലള്ളിന്നായുശ്ശിരു പുരഷിനാവൻററ
 തലയുടിയൊക്കെ നരച്ചുവെള്ളത്രു.
 തിലകക്കറിയു. ചൊടിയു. കുറഞ്ഞും.
 തലയിച്ചവനോരു ശോമവുമില്ല.
 രാഞ്ചുമദ്ദേഹം. വരമെരാരു പുരഷിന
 ഗാത്രം. കണ്ടാലജ്ഞാവിക്രിയം.
 അന്താതും. റണ്ട്. വെടിവെച്ചാർല്ലാരു
 മാത്രം. കുപാലും. കുക്കുപ്പുംവാറിയം.
 റൂംകരനാദേശട റൂംപുംനാഡുളി-
 മാക്രതനനു മുവാംപമരമായതനു
 വാക്കിനു ഫലിതവുമിന്നുവന്നു.
 കാക്കൈനിട്ടുണ്ടെന്നായ ദോഷം.
 തുക്കം. പലതു. കിട്ടുവനോരുവന്ന
 വക്ക് തിരില്ലു ശരീരം. കണ്ടാൽ.
 മിക്കതുമെരാവവരു ലക്ഷ്യം. സേച്ചുവാക്കമെം-
 രിക്കാൽ. കുട്ടാലുഞ്ചു ശ്രദ്ധിക്കു.
 വിസ്തുക്കംകൊണ്ടു പറവാൻ വഹിയാ
 സന്തുക്തി വഴിരയറിഞ്ഞൊരു ദേവരം.
 കുക്കക്കക്കം. സൻ കികികികികാ തുണ്ണുൻ
 പുപ്പുപ്പു പുതന എന്നാം. കടമയത.
 നല്ലോരു ജാതിയിൽ വന്ന പിന്ന
 നല്ലോരു പുതനാദേശുജംഞ്ഞ;
 വരിയെന്നാർ! യോരക്കൂര മവനട
 ഘരിക്കേണ്ടി പോയിട്ടില്ലും.

തിപ്പുംയത്തെയല്ലോ. കണ്ണാൽ തോന്നു.
 മുഖത്തെയല്ലോവനറിവില്ലോ.
 ശന്തിതല്ലുമും. വൈദ്യുത്യമുണ്ടതി-
 ഇണ്ണവാനെന്നു പ്രസിദ്ധന്താനു.
 ലെഞ്ചിക്കമെന്നാതു കണ്ണികുംജാനീ-
 ഫേഡുകൾ ദോഷമത്രക മസഹ്യം.
 കണ്ണാൽ നബ്ലൂസ് ഘരണ്ണിനവന
 വേണ്ടാസനവും. കൊച്ചവുമെറിം;
 കണ്ണജനത്താട തുണ്ണിക്കിച്ചു.
 റണ്ണാംവാക്കിന കേരിയടിച്ചു.
 ഭീരാക്കൊന്നും. അന്തിജിഷ്ടു.
 ഭദ്രാക്ഷത്തെക്കാര മുന്നുംവരും.
 ഉംഗാനടടിയുള്ളിട്ടുവന്നെഴുവ്
 കാലിംപിടിയർപ്പടയിൽക്കൂന്നാൽ.
 ടണ്ണിക്കൊക്കിനരഹച്ചാര മുല്ല
 കംത്തിക്കടിപ്പുംനാവകയില്ലു;
 ദാഖിയത്തെനിന മുഖംതാടിയ-
 മൊന്നിച്ചുന്നതു വാങ്ങമതായി;
 അക്കിച്ചവച്ചാക്കിനും. പടകളിൽ
 വക്കാനിപ്പാനെനാര കിറവില്ല;
 തോക്കുമച്ചതു നടക്കമതിനും.
 ചർക്കൊന്നിള്ളിതുമായാൾക്കില്ല.
 ഉട്ടകളിൽ ചെന്നാഴ്ചിക്കഴിക്കാം.
 പാട്ടുംപാടിനടക്കരമാർക്കിൾ
 വിട്ടിലിന്നൊരു കടക്കുംമത്ര
 വിട്ടിക്കൊംപാവാൻ മുതലു. നാന്നുി;
 “അമ്മാവൻ പണ്ടക്കൂറ വില്ലയി-
 ലെണ്ണാത്രു. പിടിചെട്ടാര ഒരഹം.
 സമാനക്കവി ചെറ്റവാനച്ചിതൻ
 ഉമ്മാനും വകയില്ലുന്നല്ല
 അമ്മാവിക്കി. മക്കാമക്കി. പുല

സംശാനങ്ങൾ കൊടുത്തു പുലത്തി
തിനാനില്ലോതിങ്കിനെങ്ങാക്കിയ-
തമാ പാപി വിജ്ഞാച്ചുവരുന്നത്.”
ഇങ്ങനെ പുപ്പന്നരേക്കാണെങ്ങനെ
ഡംഗിക്കാറൻ ഭാഷ്ടിക്കാൻ,
മറ്റൊ പലളംമുണ്ടുന്നാലും
കരറം വരുമിതു ഇരുന്നിങ്കളാൽ”.

(തിരുമിന്നിസ്പയംപുരം)

ഈവിധം ഗോപ്പിക്കപ്പക്കണ്ട പിടിക്കാനിൽ സാമർപ്പിക്കാണ് Kudibras എന്ന മന്ദത്തിൻ്റെക്കത്താവായ Butler എന്ന കവിയെപ്പോലെ നന്ദിയാരം ഗോപ്പിക്കപ്പ കാണിക്കുന്നവക്ക് ഒരുപദ്ധതി ശ്രീകൃഷ്ണ എന്നനേപറയാം.

നന്ദാരുടെ ശ്രീഗാരവസ്ത്രന്മയപ്പറ്റി എനിക്ക് വളരെ ബഹുമാനമില്ല. മറ്റൊക്കെപ്പോലെ ശ്രീകൃഷ്ണരുടെ കേരാ ദിപംബവസ്ത്രന്മയം ചെഞ്ഞാരണ്ട്; പകേഷ് അവരുടെ സംഭാഷണങ്ങളും. മനോഹരത്തികളും. വിജ്ഞിക്കംപ്പോൾ ഓന്നകിൽ ശ്രീസ്പഭാവത്തിനും സഹജമായ മാർദവം. പ്രത്യക്ഷപ്പെടാതേയോ അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെമനോഹരത്തിലുള്ളതുതപംന്ന മുക്കുക്കിട്ടാതേക്കുപോകുന്നു. കേവലം അപരിഹരിക്കുന്നതുതന്നും ഒരുപദിക്കം അവരുടെ സംഭാഷണംപോലെ തോന്ത്രിപ്പാക്കുന്ന ദമയന്തിയുടെ സംഭാഷണം. സാധാരണന്നയാളി അന്നോ സ്രൂസ് ടാംഗുളിവരു. ആക്കഷപരസികകളും. ആരവിട്ടുണ്ടുന്ന നന്ദാരുടീകപ്പ ഒന്നിച്ചു കൂടിയാൽ മുന്നാമത്തോടു ശ്രീയെക്കാറിച്ചു. അങ്ങനേക്കം ശ്രീകപ്പ കൂടിയാൽ പൊതുശാന്തരാഖ്യാതിയേക്കാറിച്ചു മായി റിക്കമാക്കുപമേനു. ഒരു പ്രസിദ്ധപാശു എന്നതുകാരാണിൽ അഭിപ്രായത്തേ പിന്തുംഞ്ഞുവോൻ നന്ദിയാരം. ഏരെക്കുറേസു നാലുനായികാനുപ്പെടുന്നു. മുട്ടലങ്ങളായ ഭാവങ്ങൾ വള്ളിക്കുക്കുന്നതിനു അല്ലേണ്ടു. കിരോപ്പിനുനാക്കുമുന്നു എനിക്കുതോന്നു

നൂ. കട്ടമക്കിയിലെചുതിഹാസ് അദ്ദേഹത്തിൻറെ പരിചയം. സുക്ഷ്മമരോവകക്കൈകാണ്ട്. റൂച്ചപ്പചായകക്കൈകാണ്ട്. റീതുഭാവത്തിൽ ചിത്രമെഴുതുവാൻ അദ്ദേഹം പഠിച്ചിട്ടണ്ടെന്ന തോന്നന്നില്ല.

അന്നുമലയാള കവികൾക്കിന്നു മാത്രമല്ലോ സംസ്ഥിത കവികൾക്കും ഇല്ലാത്തതായ ഒരംഗം നാസ്യാരിൽ വച്ചെന്ന അഭിപ്രായമായികാണ്ടാണ്ട്. ഇതു അദ്ദേഹത്തിൻറെ പരിഹാസകവനമാക്കുന്നു. ഇതിനിംഗ്രേഷിൽ “Satire” (സററയാർ) എന്ന ഘരയുണ്ട്. ഇവിധം കവിതയുടെ ഉദ്ദേശം ആനസ്വരൂപായതും അഭിപ്രായം കേൾക്കുന്നതും കൂടുതലായവയെയും ഉപയോഗിക്കുന്നുകൂടും. ഇത്തരം കവിതക്കാർ ഘരാനന്ന പ്രീസില്ലോ. (ഉദാഹരണം. ആച്ചിലോക്കില്ലു്, അരിങ്ങുാത്മൻില്ലു്,) ഘരാനന്നതോ മാ രാജുത്തും, (ഉംല്ലസിവില്ലു്, ജ്ഞവന്ന), ഇംഗ്ലണ്ടില്ലോ. (ഉം ക്രൈസ്തവ്യൻ, സ്പിത്രീൻ, പോപ്പ്, അധ്യിസന്ന), പ്രാണില്ലോ. (ഉം മാശിഡർ, വാസ്ട്രയർ) ഉണ്ടായിരുന്നു. പരിഹാസകവനം രോമിൽ ഉത്തരവിച്ചുതും, ഇവിടെ ഉസ്വാവസരത്തിൽ തുത്തിൽനിന്നും തുള്ളലുണ്ടായതുപോലെ രോമിൽ ഉസ്വാവത്തിനുള്ളടിവന്നിരുന്നജനങ്ങളെത്തുവിനോദിച്ചു് ആവാൻ അഭിനയിച്ചുപോന്നിരുന്ന ആചക്കങ്ങളിൽ നിന്നായിരുന്നു. പരിഹാസകവനത്തിനു ഘറപ്പെട്ടുനന്ന ഒരു കവിയുടെ മുലുമായ അരയും. രസികതയാക്കുന്നു. ഇതു നാസ്യാക്ക ധാരാളമായുണ്ടോ ഒരു കവി എന്നാണെന്നു തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. പരിഹാസകവനങ്ങളിൽ പ്രക്രൂകിച്ചുജനസ്ഥാനയോഗ്രഹകമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവയിൽ കവിയുടെ കാലത്തെ സമൃദ്ധാധികാരിയും. സാംഗാധ്രികാവസ്ഥയും. തച്ചിദേശങ്ങളും. സ്വർഗ്ഗരിക്കുന്നതാണ്. നാസ്യാരാധക കാലത്തെ സമൃദ്ധാധികാരിയിൽ തുള്ളക്കടക്കുന്നതും. ഇവയെത്തന്നെയാണു നാസ്യാർ ഘരാനനക്കമാവുംജേന വള്ളിക്കുന്നതും. അക്കാല

തന്ത്രണക്കാവിതന്ന ഭക്ഷംപ്രക്രിയ. അല്ലെങ്കാജാക്കണമാതു. ആ സം നസ്പുരാഹട പ്രധാനവിക്രിയ. അക്കാദമിക്കിൾറ അവ സ്ഥായി. കാണ്ടുക. തിങ്കിതാംകുർ റാജീ. അനേകമല്ലരാജീ ഒഴിംഗിക്കിടന്നിരുന്നു. അവയുടെ ഭരണകത്താക്കത്തിൽ ഓ യങ്ങൾതന്നും സ്വന്തരാജീ. കൊടു ശ്രീ. അവഹംഭാവ ചാപല്ലം കാണ്ടിച്ചിരുന്നതും. കുടമന്ന മഹാപ്രതാപനായിതന്ന മാത്രം ബാധാവം മഹാരാജാവിക്കിൾറ ആകുമണ്ണാൻഡിനു ലക്ഷ്മിവിച്ചു വച്ചതിനുന്നതും. നസ്പുരാംക്കിതന്ന കാണ്ണാൻ സംഗതിവന്നു.

“കാരിയക്കാരനായ് പണ്ടുകൊലക്കുന്ന മാളികമേൽ നാരിക്കുഞ്ചുക്കുപായ് വെച്ചുണ്ടാവനിപ്പോം എത്രിയും ചുടിയൈച്ചുനകാത്തപിടിച്ചുകിടക്കിനു കാരിയ്. രണ്ടുപരുവങ്ങാൻ കിടച്ചുകുംബത്തുന്നു”

ഇങ്ങനെ നസ്പുരാം വസ്ത്രിയുന്നതു, അക്കാദമിതു അല്ല രാജാക്കിയും. അവയുടെ പ്രക്രിയ. സ്വരാജീ സ്വന്തരാജീ. ഉട സ്വേച്ഛപായജാഹി. അനഭവിച്ച ഭാവപ്പുകൾക്കുതുക്കിയാ ദന്നനു സ് പശ്ചമഗ്രേ. ആകുമിലിതികൊണ്ട എത്രാകലമായും. അസ്വസ്ഥമായും. ചമണ്ഠിതന്ന അക്കാദമിന്നും റാജീഒഴികെ അഡി. പതനം. കേവലംസപപ്പന്തതിക്കുന്നതുപോലെ ആകു യടിതിസംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇന്നലെ സ്വതന്ത്രനായിരുന്ന റാജാവും ഇന്ന അട്ടഞ്ഞുണ്ട് പറുന്നവെന്നോ പേഡന സ്ഥനാക്കിപ്പുട്ടുവെന്നോ അനുകൂലക്കാക്കാമായിരുന്നു, ഇപ്പു കാരമുള്ള കാലദേഹാവസ്ഥകൾ നസ്പുരാഹട പ്രജനയെ ഉ രൂഷപ്പെട്ടതുന്നതിനും. തൃപ്പെട്ടതുന്നതിനും. വളരെ പ്ര യോജനപ്പെട്ടിരിക്കിനും. കല്പാന്നസൗഹന്യികത്തിൽ ലി മണ്ണിരയും, കിരാതത്തിൽ അർജ്ജുനന്നേരയും. രാമാനകരന്നേരത്തി റ ശത്രുവേണ്ടിയും, ഭക്ത്യുദാനേരയും. കാരംതവിച്ചാർജ്ജു നവിജയരത്തിലുംമറം. രാവനനേരയും. പന്നേത്രോപാവും തതിൽ ദേവദ്രുതേരയും. ഏറ്റരാവതപുജയിൽ ദേവമാരക്കേയും.

ഇക്കു പ്രതീപവും അഹംഭാവവും ദ്വിത്തമാനുമായി തന്നെ എല്ലാം ഒരു പ്രസിദ്ധീയ ചിന്മാരിയാണ്. ഉള്ളജിതായെന്നായ കവി യാന്നിക്കുന്ന. “തന്നെത്താനറിയാത്ത മഹാപാപിക്കുചിത്തനാൽ” പ്രോലൈ നിസ്ത്രേശവരെ പുതിയത്താപ്പാലെ ട്രോൾ സ്റ്റോർമ്മായും മാത്രമായി മീറ്റുന്നതു അങ്ങേഹത്താൻംഗ പറിഹരണാദ്ദേശിക്കുന്ന സ്ഥാനിക്കുന്ന ആത്മയും. കാൽത്തവി ആർജ്ജുനവിജയം ടോൾ യാത്രമുതലായവയിൽ ഒക്കുന്നിക്കാരെയും. സുഖാഭാഗങ്ങോ പാലും, കംടകക്കുന്നവയും, സത്രാസപയംബരം, മുതലായ പയറിൽ, സ്കൂളിനിൽക്കുത്തു കലാഭാരങ്ങളും കവി പരിഹസിക്കുന്ന. നന്ദ്രാക്ക പരദേശഭ്രംബാധനരോടു പ്രദേശകവെരുമ്പ സൗഡിനു ദിന പരയുന്ന ഒരു കമ്മ്യൂണിറ്റ്. ഇതു വാസ്തു പരമാനുബന്ധനയും എനിക്കുനിയുമീല്ലോ. അങ്ങനെ ഒരു കാരണമില്ലാതെ തന്നെ അങ്ങേഹം. അവരെ ആര്യോപിക്കമായി തന്നു. എത്തുകൊണ്ടുനാഞ്ഞ നന്ദ്രാത്തട അഭിപ്രായത്തിൽ പ്രോഫസനർ റംഗപ്രഭക്കുമാരായും, ചൈറ്റിക കമ്മാനിസ്ടും തിരുന്മാരായും. മാത്രമെ ഇരിക്കാംവും എന്നുകാണുന്നു. പരദേശഭ്രംബനാരിൽ ചിലരും ചെച്ചുംഡാക്കാതിരുന്നതു പോലെ പണം. പലിരോസ്കുകാട്ടത്തു വച്ചിരുന്നു പലിരോവാട്ടുകു, കെട്ടി. ചുവടുമെടുത്തുകൊണ്ടു നടന്ന അഞ്ചുമിഞ്ചു. കൂച്ചവടങ്ങൾ ചെങ്കു, മുതലായ ജീവികംമാർക്കു പ്രവൃത്തികൾക്കുന്നു ചെപ്പേശം ചെയ്യുന്നതിനിൽനിന്നും. ഇതുപോലെ ഇതരസൗഭാഗ്യങ്ങളും അഭ്യർത്ഥനക്കുമീഡിഷൻ. നായന്മാർ സ്റ്റാഫുമില്ലാത്തവരാണെന്നും, അടക്കമാർക്കുമില്ലാത്തവരാണും. അവരിൽ കാരണവ നാൽ തന്നെ തന്നെ കുടുംബിക്കുമായി പ്രതിഭരിക്കുന്നും, ചിലക്ക് മല്ലവാന പും, കുട്ടി. കുമ്മാവും മരി തോമിങ്കുളി. ഉണ്ടനും. ആരക്കുചുപിച്ചു കാണുന്നുണ്ട് നന്ദ്രാമിമാരും. എഡ്യുക്കാൻഡം തം. അന്വലവാസികളും. ഭീതക്കുളാനേന്ന ഘാസിക്കുന്ന. ഭാനവും. പ്രതിഗ്രഹവും. അന്വേപക്ഷിച്ചു നന്ദ്രാ മാർ നടക്കുന്നതിനേയും. ആരക്കുചുപിച്ചു നിക്കുന്ന. നായന്മാ

എ ആക്ഷേപിയുന്നതിൽ ഹോതുവായിരത്തി ഗ്രാമ്, തകചിഹിൽ വെച്ചു കരേനായുമാർക്കുടി നൃഷിഖാദേ അടികലശൻചെപ്പു സംഭവമാണെന്ന ചിചർപ്പറയുന്നു. ചന്ദ്രക്കിളിത്താററിക്കുട്ടി നൃഷിഖാർ ദരിക്കൽ പോയപ്പോൾ പാളിക്കടവിക്കുട്ടി നിന്നിരുന്ന ചില മുസ്ലിംനികൾ അഴുക്കുമരുതെ ആക്ഷേപിയു യോ കല്ലേറിക്കുകയും മഴറാ ചെങ്കുത്തേക്കാണ്ട് അവരെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതായും. ഒരു തുജ്ജുന്തകടമയുള്ളതിനിട്ടുള്ളതുന്തി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതൊക്കെ യട്ടാത്മമെന്ന സ്ഥാപിക്കാൻവേണ്ട തെളിവുകൾ കാണുന്നില്ല കലികാബവിചാസംകോണ്ട് ഒരു നാലേക്കു വരുത്തരെ ഭാവപ്പുകൾവന്നപോയി എന്നും എല്ലാവരും നാലുപ്രേരണക്കത്താരായി ധന്തനിൽക്കുന്നാരായില്ലോജും. മരിമായങ്ങളുമില്ലാത്ത മുൻ്നിനുതലഭാര്യ തൊഴിലുകൾക്കിൽ മാത്രം. പ്രവർത്തിച്ചുകൊഞ്ഞുനുമെന്നു. ആശോകവിയുടെ സ്വർത്തനിക്കേണ്ടി പൂഢിച്ചീരിക്കുന്ന ആരാധ്യം. കാട്ടിക്കണികക്കുന്ന ഭവനകളുംപും കുന്നായത്തിൽ. കുത്തക്കാത്തിൽ. കുറിച്ചുകൊടുക്കുന്ന വെദ്യുതിയോരയും. “ചട്ടിച്ചുടിന്തി വിയത്തണ്ണേലിക്കുന്ന”ആട്ടക്കാരോരയും. “ജാതകംനോക്കിക്കൈരവംപറയുന്ന”ചേരുംതിന്റു ക്കാരോരയും. ആക്കടവുകളിൽനിന്നും ജനങ്ങളെപ്പെടെ മുല്ലിട്ടടിക്കുന്ന ആക്കളിലുംമാരോരയും. അമ്പുടങ്ങശി മുന്നിടങ്ങശിയാക്കാൻസാമന്നുമുള്ള കണ്ണക്കുത്തുകാരോരയും, എക്സിനി കേട്ടിട്ടും സിംഗികൾക്കാണു യജമാനനുമാരോരയും, ഭൂമ്രവാക്കികൾ, വെളിച്ചപ്പാടമാർ മുതൽപ്പോരോരയും. അരുയ്യധില്ലാത്ത നായനുമാരോരയും. ആലും. എന്ന കേപ്പക്കണ്ണപാപംതുജ്ജീവനവരോരയും. “വെററില തിന്നുംചുപ്പിച്ചുകൊണ്ട്” നടക്കുന്നരസികനുമാരോരയും. സ്കൂളിച്ചുടനുമാരോരയും. അപരംധിക്കുടിടും ശ്രൂതിലുപ്പമല്ലെപ്പുടുത്തി ചിത്രക്കാലക്കാരുടെ മുഹിത്താരോഹം. നിരതക്കിനിത്തുനു. പക്കിച്ചനാൽ. ദല്ലാളിക്കുട്ടി. അന്നില്ലായിരുന്നതു അവരുടെ മരാഭാഗ്രമഴതു.

അന്നത്തെ സൗഡാധ്യസ്ഥിരിയും. നോക്കു. ജനങ്ങളുടെ

മുപ്പുമായ ഉപജീവനമാർപ്പി. തുക്കിയായിത്തേന്ന കാംഗമെല്ലാം. എന്നാൽ തുക്കിക്കാൻ നിച്ചങ്ങൾ തങ്ങളിടെ വകരെ, നാ വിചാരിക്കണമെല്ലാം. ഉടമസ്ഥതയും അതു ഭദ്രതയുംഡാ യിൽനില്ല. നാട്ടവാഴിയും. യജമാനനാക്ക്. അപ്രീതിതോന്നിയാം ഒവവരൻറെ വസ്തുവെട്ടാളുകളിലുണ്ട്. വിചക്കംചെ ആന്തു. തുക്ക് കരമല്ലായായിരുന്നു. “എക്കിലന്തു സുരേണ്യനൻ മമ വസ്തുവന്ന വിചക്കമും” എന്ന സഭാപ്രജവരത്തിലെ പ്രാഹണാം ചോദിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഇപ്പുകാരം. ഉടമസ്ഥതയുടെ അസ്ഥിരതപ. വിത്തന്തിരപ്പുവാസയുടെ സഹജമായ ഫലമായിരുന്നിരിക്കാം. റംജുത്തിരുപ്പുവേണ്ടി യുദ്ധംചെയ്യുന്നവനും സക്കാർപ്പനിക്കാക്കുന്നു. ഇങ്ങേങ്ങനെ. ദേവസ്പ. അതുനുമുക്കുന്നവനും. പാതു. തേരുക്കുന്നവനും. തുടി വികരതിരേയപ്പും ക്രിക്കിട്ടുവും. ഏരയിട്ടും. വിട്ടുകൊടുക്കുകയായിരുന്നവപ്പേണ്ടും പ്രതിഫലം. ഭേദമാരായിരുന്നാലിരുചെയ്യുന്നതിനും ജനങ്ങൾക്കും അനു ശവന്മുൻറീനാൽ നിർവ്വബസിക്കുപ്പുട്ടുവേണ്ടിരുന്നു. ഓരോച്ചുടം. ഭേദമാരേണ്ടിപ്പാം യജമാനനമാരംഭായിരുന്നു. ഇവർ തങ്ങളിടെവക കുളിരികളിൽ എത്തുകളെ കടക്കു. ഓതിരു. മരലായ അടവുകളും. വെറുഡു. തടയു. മരുഡു. അഞ്ചുസിപ്പിച്ചിരിയുന്നതായിരിക്കുന്നു. വിപ്പു, അമ്പു, വാഴു, പരിപു ചുരികു, കുന്തം, കുക്കിട, കുട്ടിലു, മുസ്തുപ്പി, വേലു, പലമാരിരികുത്തിക്കു, പടികുപ്പു, തോക്കു, മുതലായ അതയുംഡേഡു. തകിൽ, പെരുവറ, മുരുളു, തുമ്പുവര, കുഴൽ, കൊന്തു, കൂവരക്കു. ലുഞ്ചമക്കു മുതലായവാല്ലും. വിജേന്ദ്രിയങ്ങളും. യുദ്ധസാമഗ്രികളിൽ പ്രധാനങ്ങളാണ്. യുദ്ധയാറുമ്പും. മരുമംഗലിയും. പോലും എത്തുകളെ സ്വന്തുചിക്കുന്നതിനിടയിൽനിന്നുണ്ടെന്നയായിരുന്നു.

“നാട്ടിലിരിക്കു. നായമാരേ
 തുട്ടിസപ്പരവിച്ചീടുകവിരവോട്
 കൊട്ടിഗംഭാക്കിച്ചുത്തുവിച്ചിച്ചു
 തുട്ടിരുക്കാണ്ടു വഴിനുമിംഗാനി..”

ആ മുധ പാണികളാഖിട്ടനവധി
സായരാത്രെമമാത്രാരാത്.
കാൽപ്പനംഗംരജമാനഗംഗം
അവിരമായിരമാപ്പാഖ്യിപദ്മാർ
പട്ടംനികൾ പലക്കത്രിരക്കാരു
കോട്ടപ്പട്ടിവിൽക്കാവുക്കാരു
കാട്ടാഴഗംഗ മുകേണപ്പറിഷകൾ
കോട്ടക്കാരന്മാരു, പലവക
ന്നുംനാികളും ജോന്നകൾ പരതുസ-
ഹസ്താധികമിഹവന്നീടുനു.”

അരബിവെടിവെച്ചു ഭടനാർ യുദ്ധത്വിൻ നിരക്കുന്നതു. അതിൽ ചിലർ അംഗുസറിരും താണകളിച്ചു വെട്ടുന്നതു. മറ്റയു
ഡുവിധാങ്കളും. നാമിയാർ വജ്രാശിക്കുന്നണ്ട്” (സത്രംസ്പദം
ഉംഗം)

പടവനക്കേരിയാലുള്ള ഉപദ്രവങ്ങളും. ദേശവാങ്ങളും. അ-
ദോഷമാധ്യാരാത്രിച്ചു. ത്രിപ്പുരാധനരതിച്ചു. ബാഹനയുദ്ധത്വി?
ചു. മറ്റംവിവരിഞ്ഞുപെട്ടിരിയ്ക്കുന. നായന്മാരുടെഡിയത്പരത്വി
നു. ധിനത്പരത്വിൻ. നൗജാർ തന്നെസാക്ഷി. ചിത്രസേന
നേ ഭയനു ഉത്തരവെച്ചുഡ്യുക്കിന്തുകേരിയൊഴിച്ചുവരു. ക
രിയിലക്കംണ്ട ശ്രീരം ദൃട്ടചത്രതുപോലെ കുടിനാവരു. ത്രി
പുരമാരേഡയനു ഉത്തരവത്തിൽ കേരി താനൊരു പാവയാ
ദന്നനുള്ളമട്ടിൽ ഇതനുവയ

“തിട്ടക്കാംവന്നുക്കുണ്ടോപ്പാം മിട്ടക്കിൻ നഞ്ചിട്ടേപ്പുട്ടു
പെബ്രുക്കിനു ചുറപ്പെട്ടുങ്ങളുടെ യുദ്ധം. ചുംക
കിടപ്പുമവനിപ്പേംപാം അടക്കപ്പിലെന്നു. കേട്ടി”

എന്ന വജ്രാശിക്കുപ്പട്ടിച്ചിൽവരു. നായന്മാരുടെ ശ്രീത്തി
ഥണ്ഡായിരുന്നുകും.

“എക്കിൽ വാടാ കഴുവേറി നിന്നകഴുത്തു പിള്ളപ്പും ഞാൻ

അങ്കമാനപൊതുതെനും,” രക്ഷാനുരചവും
പക്ഷപ്പുംനുംനേറ്റു തോക്കുവാഴിം. പരിചയം.
തകരത്തിലിളക്കിംകൊണ്ടുക്കുന്നതിൽ ചാടിനിന്ന
മുറുമൊന്നുട്ടണ്ണീട് പററിനിന്നു കഴിച്ചുപോൾ
അററമില്ലാതെ സ്വരമാർത്താറുമണ്ഡിക്കാട്ടുപുക്ക.

ഇങ്ങേന്ന ത്രിചുര ഭദ്രംഗരക്കുടി ഒട്ടിയ്ക്കുത്തക്ക ത്രുതമാ
യമവജ്ജട ശ്രൂത്തിലില്ലാതെനില്ല. നബിചാരണ ക
വിതയുടെ ഓദ്ദോധാത്രം. നായമാരണ വാഴുകൾമിന്നുന്നു.
കഴുവടം, ചെട്ടികൾ മുതലായജാതിക്കാരണ മല്ല തോഴി
ഡായിക്കാനപുരുഷന്. “ലന്ത, പറിക്കിയും ഇക്കിലി ഹേ
സും” തിരുവിതാംകോട്ട പ്രജവരിച്ചിരിക്കുന്നു. പരബ്രഹ്മതു
നിന്നും അവളിക്കുചുവടക്കാർ നാട്ടിന്നുന്ന വാദന ദ പ്രശ്നം എൻ്റെ
കിരിക്കുന്നു. നബുരിമാർ, ഏറ്റുണ്ടാണും മുതക്കുപേക്കും അപദേശം
മാറിക്കുമ്പാണശീഖനത്തിൽ താഴ്പത്ത്. അതു വഴിരെ സ്വാത്തിച്ചിഭവി
ച്ചിട്ടുണ്ട്. നെത്തുക്കിക്കൊണ്ടു. “അച്ചിങ്ങേപീച്ചും ഒ, പാവ
ജു കോവജു മുതലായ സസ്യസസ്യാഭിക്കൊണ്ടു. സസ്യന
മാഞ്ചിക്കാണുന്ന ഭേദി. നാട്ടബാശികളുടെ നീരങ്ങൾ പ്രസ്തുതാ
കൊണ്ടു ‘ഡാവരവബന്ധുക്കാംക്ക അംഗമിരപു. നേരിട്ടിയന്നതു
പോലെ ജംഗമഞ്ചുടുടെ ഉടമാശമന കൂളിനാരേക്കുണ്ടും ദ
യം. അതികലപലഭായിരുന്നു. റാജരൈക്കും അതിരിപ്പിച്ചും അ
പുംബാമുമായിക്കാണപുരുഷനും. നി കരിയ്ക്കുവും മുരിക്കു
കോശങ്ങളിൽ അക്കം, ചുക്കം, മുപ്പറ, കുഴചകൾമാം അങ്ങാടിക്ക
ശീതനിന്നു കരം, ഇതുാഭായും. ഉംബുച്ചുനു. കൊടി, കുട, തച
ചാമരം. ഇതുാഭിയേരാട്ടം, അക്കവിക്കാർ തുടങ്ങാം വെററില്ല
ചെടുക്കിൾ, കാലുണ്ടെങ്കുകാരൻ വരെയും പരിചാരകമാ
രോടു. ശ്രീക്കിയും എഴുന്നെങ്ങളുകളും. ധാരകളും. എത്രപുമാം
പുട്ടവയാളിതന്നിരിക്കുന്നും!

“ചൊല്ലുന്നല്ലുപതിക്ക തല്ലുന്ന സചിവമാർ
തല്ലുന്നല്ലുപതിക്ക കൊല്ലുന്ന സചിവമാർ”

